

ព្រលឹងដែលជាប់ឃុំតឡូវនេះ

សូមអរគុណ។ សូមឲ្យយើងអានក្បាលបន្តិច។

ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ យើងមានអំណរគុណចំពោះទ្រង់ នៅថ្ងៃនេះ សម្រាប់ឯកសិទ្ធិនៃការជួបជុំគ្នាម្តងទៀត ដោយដឹងថាថ្ងៃណាមួយយើងនឹងជួបជុំគ្នាជាលើកចុងក្រោយរបស់យើង ជាជីវិតរមែងស្លាប់ ហើយបន្ទាប់មកយើងនឹងប្រមូលផ្តុំគ្នានៅក្នុងកន្លែងដ៏រុងរឿងជាមួយទ្រង់ ហើយអ្នកដែលបានប្រោសលោះគ្រប់សម័យកាលនឹងត្រូវបានប្រមូលផ្តុំនៅទីនោះ។

2 អូ បេះដូងរបស់យើងលោតខ្ពស់...និងការទន្ទឹងរង់ចាំដ៏អស្ចារ្យ រង់ចាំម៉ោងនោះមកដល់! ជាមួយនោះ ការភ័យខ្លាចទាំងអស់បាត់ពីយើង។ យើងគ្មានអ្វីត្រូវខ្លាច គ្មានអ្វីដែលត្រូវខ្លាចឡើយ។ យើងទន្ទឹងរង់ចាំការសន្យាដែលព្រះដ៏អស់កល្បបានបង្កើតយើង ហើយយើងដឹងថាវាជាសេចក្តីពិត។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលយើងរស់នៅ។ យើងរស់នៅសម្រាប់ពេលនោះ ម៉ោងនោះ ពេលនោះនៅពេលដែលជីវិតរមែងស្លាប់នេះនឹងត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ ហើយយើងនឹងត្រូវបានធ្វើឱ្យដូចជាទ្រង់ ហើយនឹងគ្មានជំងឺ លែងមានទុក្ខព្រួយ លែងមានការឈឺចិត្តទៀតហើយ។ អូ វានឹងចប់ហើយ។ ហើយដោយសេចក្តីអំណរនៃចិត្ត យើង ដោយសេចក្តីជំនឿ និងភាពក្លាហាន យើងទន្ទឹងរង់ចាំថ្ងៃនោះ។

3 នោះហើយជាមូលហេតុដែលយើងត្រូវបានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅទីនេះនៅថ្ងៃនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ដើម្បីសារភាពកំហុសរបស់យើង ហើយសុំសេចក្តីមេត្តាករុណា។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលយើងប្រឈមមុខនឹងអាសនៈនៅព្រឹកនេះ ពីព្រោះយើងដឹងថាយើងជាមនុស្សរមែងស្លាប់ ហើយមានកំហុសជាច្រើននៅក្នុងយើង ហើយយើងពោរពេញដោយកំហុស។ ប៉ុន្តែយើងមកដើម្បីសារភាពកំហុសរបស់យើង ហើយបន្ទាប់មកមើលទៅព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ដោយបើកចិត្តសម្រាប់ពរជ័យនិងការបន្តនៃកម្លាំងនិងសេចក្តីជំនឿដែលទ្រង់នឹងប្រទានដល់យើងនៅក្នុងម៉ោងនេះ ដូចដែលយើងបានជួបប្រជុំគ្នានៅទីនេះតាមការសន្យា “នៅស្ថានសួគ៌ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ”។ ដ្បិតយើងអះអាងថាយើងបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត ដោយការសន្យារបស់ទ្រង់ ហើយយើងជាប់នៅក្នុង

បរិយាកាសស្ថានសួគ៌ អង្គុយជាមួយទ្រង់ឥឡូវនេះ។ សូមឲ្យទ្រង់បង្រៀនយើងនៅ ព្រឹកនេះនូវអ្វីដែលទ្រង់ចង់ឲ្យយើងដឹង ហើយផ្តល់ឱ្យយើងនូវនំប៉័ងជីវិត ដើម្បីយើង អាចទ្រទ្រង់សម្រាប់អនាគតដែលនៅចំពោះមុខយើង។ ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។ នេះ គឺជាការអធិស្ឋានរបស់យើងដែលយើងទូលសូមក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

សូមអង្គុយចុះ។

4 អរណស្តីអ្នកទាំងអស់គ្នា។ ហើយវាល្អណាស់ដែលបានជួបជុំគ្នានៅ ទីនេះជាមួយអ្នកម្តងទៀតនៅព្រឹកនេះ នៅក្នុងបរិយាកាសនៃស្ថានសួគ៌នៃ ការថ្វាយបង្គំ។

5 ទើបតែយឺតបន្តិច យើងមាន...ការហៅធ្ងន់ធ្ងរបំផុតមួយកាលពីប៉ុន្មាននាទី មុន ក្មេងប្រុសម្នាក់ដេកនៅទីនោះ ជិតស្លាប់។ ហើយដូចជាខ្ញុំកំពុងឈរនៅទីនេះ ព្រះអម្ចាស់បានពាល់រាងកាយរបស់គាត់ ហើយបញ្ជូនគាត់ទៅតាមផ្លូវ។ ដូច្នោះ...

6 ហើយ—ជា—ក្មេងប្រុសម្នាក់ឈរនៅទីនេះ ដែលជាកូនប្រុសរបស់បងប្អូន ជីដូនមួយខ្ញុំ។ ពួកគេពិតជាកាតូលិកតាំងពីដំបូង ប៉ុន្តែពួកគេបានទៅធ្វើបុណ្យ នៅព្រឹកនេះ ហើយមានអ្វីមួយប្រាប់ពួកគេឱ្យមកទីនេះ។ ហើយដូច្នោះពួកគេ... មានការផ្លាស់ប្តូរ។ ដូច្នោះពួកគេ—ឥឡូវនេះពួកគេមកនៅផ្ទះ ហើយរៀបចំសម្រាប់ ពិធីបុណ្យជម្រុជទឹក។ ដូច្នោះពួកគេ—ពួកគេជា...រឿងដ៏អស្ចារ្យដែលព្រះអម្ចាស់ របស់យើងធ្វើគ្រប់ពេលវេលា។ ទ្រង់តែងធ្វើអ្វីៗជានិច្ច។ ពួកគេមកដើម្បីចូល ហើយពួកគេមិនអាចចូលបានទេ។ ពួកគេនិយាយថាពួកគេគ្មានផ្លូវដើម្បីចូលទេ។

7 ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ អ្នកចង់និយាយជាមួយខ្ញុំ” ហើយខ្ញុំបាន និយាយថា “មែនហើយ គ្រាន់តែឡើងទៅលើផ្ទះ ហើយយើងនឹងនិយាយនៅ ទីនោះ។”

8 ដូច្នោះខ្ញុំគិតថានៅលើផ្លូវរបស់ខ្ញុំទៅញូវយ៉កឥឡូវនេះ ដល់ការប្រជុំនេះ ដែលនឹងមកដល់ វានឹងល្អណាស់...ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំនឹងមានកម្លាំងចិត្តក្នុងការចុះមក —ហើយជួយបំភ្លឺភ្លើងរបស់ខ្ញុំពីភ្លើងដែលអ្នកទាំងអស់គ្នាមាន ហើយយើងបាន ឈប់មួយថ្ងៃនៅព្រឹកនេះ។ ហើយយើងបានចូលកាលពីម្សិលមិញ មួយថ្ងៃមុន ម្សិលមិញ នៅពេលថ្ងៃត្រង់។

9 ហើយបន្ទាប់មកយើងត្រូវចាកចេញ។ ខ្ញុំនឹងចាកចេញនៅសៀលនេះ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំនឹងទៅ...ហើយយើងចាប់ផ្តើមនៅពេលព្រឹកព្រលឹម ព្រលឹមនៃ...យើង ប្រហែលជាមានព្រលឹមនៅតាមផ្លូវ និងអ្វីៗ រវាងទីនេះនិងញូវយ៉ក។ ត្រូវឆ្លងកាត់រដ្ឋ វីជីនៀ តាមរយៈភ្នំ និងតាមរយៈអាឡេហ្គានី ហើយគ្រាន់តែនៅផ្នែកខាងក្រោម បន្ទាប់មកនៃ—នៃអាឌីនដាក់។

10 ដូច្នោះយើងចាប់ផ្តើមនៅ ខ្ញុំភ្លេច វាជាសង្ឃៀននៅទីនោះ ថ្មីមួយ។ ពួកគេបាន ហែកសង្ឃៀនសាំងនីកូឡាចាស់ចុះ ខ្ញុំយល់។ ពួកគេបានសាងសង់ថ្មីមួយនេះ។ ហើយតាមដែលខ្ញុំដឹង យើងកំពុងទទួលបានប្រហែលយប់ដំបូងមួយចំនួនដែល មិនធ្លាប់មាន...ដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចេញ។ ដូច្នោះយើងមានអំណរគុណ ចំពោះរឿងនោះ សម្រាប់ប្រជាជនញូវយ៉ក ពេនទីកុស្តដ៍អស្ចារ្យ។ ហើយខ្ញុំគិតថា យើងមានព្រះវិហារជាច្រើនសហការគ្នា ហើយយើងរំពឹងថានឹងមានពេលវេលាដ៏ អស្ចារ្យ។

11 ហើយយើងនឹងត្រលប់មកវិញ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ពេលខ្លះនៅ សប្តាហ៍ក្រោយ។ ហើយ—ហើយបើវាជាឆន្ទៈរបស់ព្រះ ហេតុអ្វី យើងសង្ឃឹមថានឹង ឈប់សម្រាប់ថ្ងៃអាទិត្យ មួយសប្តាហ៍ សម្រាប់—សម្រាប់កម្មវិធីព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ។

12 ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងគ្រូគង្វាលរបស់យើងម្តងទៀត ដូចដែល តែងតែធ្វើ អ្នកឃើញទេ ហើយ—ហើយខ្ញុំគិតថាប្រហែលជាប្រសិនបើខ្ញុំចូល ហើយសូម្បីតែដោយមិនសូវ។ ហើយបន្ទាប់មកនៅទីនោះមានក្រុមល្អមួយនៅ ទីនេះ ហើយមនុស្សដែលខ្ញុំឃើញពីក្រៅទីក្រុងគឺនៅទីនេះ ខ្ញុំគិតថាប្រហែលជា យប់នេះ ប្រសិនបើគ្រូគង្វាលមិនមានអ្វីពិសេសទេ ថាយើងនឹងមានកម្មវិធីតិចតួច នៅយប់នេះ គ្រាន់តែខ្លីមួយ ហើយ ប្រហែលជាអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។ [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន”។—អដ។] សូមអរគុណ។

13 យើងសង្ឃឹមថានឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺនៅយប់នេះ និយាយអំពីការ ព្យាបាលដ៏ទេវភាពនិង—ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។ ចាប់ផ្តើមពីព្រលឹម ដូច្នោះយើងអាចចេញបានលឿន។ ហើយប្រសិនបើគ្រូគង្វាលនឹង អ្វី...ជាធម្មតា អ្នកចាប់ផ្តើមនៅម៉ោងប្រាំពីរសាមសិប។ តើវាត្រូវទេ? ចាប់ផ្តើមនៅម៉ោងប្រាំពីរ យប់នេះ ប្រាំពីរ? [ប្រុងប្រុសនៅលើនិយាយថា “អាម៉ែន”។—អដ។] ហើយ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំបន្តនៅម៉ោងប្រាំពីរសាមសិប ហើយនោះនឹងអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំចេញ

នៅម៉ោងប្រាំបីប្រាំបីសាមសិប ហើយវាផ្តល់ឱ្យមនុស្សនូវពេលវេលាដើម្បី—ទៅប្រសិនបើនោះ—នោះហើយ—មិនអីទេ។ គ្រប់គ្នាសើចនៅពេលដែលខ្ញុំ—ពេលខ្ញុំនិយាយប្រាំបី ឬប្រាំបីសាមសិប។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំសង្ឃឹមថានឹងចេញនៅពេលនោះ។ ការអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ អ្នកដឹងទេ យើងមិនដែលដឹងទេ។

14 ដូច្នោះយើងមាន—ពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យមួយចាប់តាំងពីការចាកចេញពីអ្នកនៅរដូវស្លឹកឈើជ្រុះចុងក្រោយនេះ ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រទានពរដល់យើងក្នុងរឿងដ៏អស្ចារ្យជាច្រើន។ នោះ...ហើយយប់នេះ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យខ្ញុំចង់ប្រាប់អ្នកអំពីដំណើរទស្សនកិច្ចចុងក្រោយដែលខ្ញុំមាន ពីព្រះនៅរដ្ឋឡូរ៉ាដូកាលពីប៉ុន្មានសប្តាហ៍មុន។ ហើយនោះជាអ្វីដែលខ្ញុំគិតថាខ្ញុំនឹងនាំអ្នកឥឡូវនេះប្រហែលជាជំរុញជំនឿសម្រាប់កម្មវិធីព្យាបាលដ៏ល្អនៅយប់នេះ សម្រាប់អ្នកជំងឺនិងអ្នករងទុក្ខ។

15 ឥឡូវនេះ ព្រឹកនេះ ដើម្បីចូលទៅក្នុងកម្មវិធី ខ្ញុំ...មានអ្វីមួយបានវាយប្រហារចិត្តខ្ញុំប្រហែលមួយខែមុន។ ហើយវាប្រហែលជា ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថាពួកគេ...តើពួកគេកំពុងថតរឿងនេះទេ? តើពួកគេកំពុងថតរឿងនេះទេ? បាទ។ ត្រូវហើយ។ ដូច្នោះខ្ញុំនឹងដឹងថាកន្លែងណា ប្រសិនបើខ្សែអាត់ចេញទៅអ្នកដទៃ។ ខ្ញុំមិនអាចនិយាយអ្វីដែលខ្ញុំនឹងនិយាយនៅព្រឹកនេះទេ...ខ្ញុំមិនអាចនិយាយថាវា—វា—វាគឺ...ខ្ញុំដឹងថាវាត្រឹមត្រូវ ឃើញទេ ផ្នែកសារនឹងត្រឹមត្រូវ។ ប៉ុន្តែរឿងដែលខ្ញុំចង់ធ្វើ គឺជាសំណួរនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ។ វាមើលទៅពិតណាស់។ ហើយចាប់តាំងពីខ្ញុំចូលមកហើយចាប់តាំងពីខ្ញុំ...វាត្រូវបានបង្ហាញដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំខ្លាចណាស់ដែលខ្ញុំនិយាយខុស ហើយអាចបន្ទូលទុកចំណាប់អារម្មណ៍ខុសលើមនុស្ស។ ហើយវាជា...ហើយខ្ញុំ...

16 អ្វីដែលខ្ញុំមានកំណត់ចំណាំ លើអ្វីដែលខ្ញុំនឹងនិយាយ ខ្ញុំបានកាត់ផ្នែកខ្លះចេញ ដើម្បីកុំឱ្យខ្លាំងពេក។ ដោយសារតែអ្នកឃើញ ប្រសិន—ប្រសិនបើមនុស្សម្នាក់...ខ្ញុំ—ខ្ញុំស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ ហើយវិធីតែមួយគត់ដែលខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ គឺដោយសារតែខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក។ ឃើញទេ? នោះជាវិធីតែមួយគត់ដែលខ្ញុំដឹង។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនចង់មានអ្វីដែលបង្ហាញដល់ខ្ញុំទេ ហើយបន្ទាប់មកមិនប្រាប់អ្នកទេ បើសិនវាត្រូវប្រាប់អ្នក។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំខ្លាចថាប្រសិនបើខ្ញុំនិយាយអ្វីខ្លាំងពេកវាអាចប៉ះពាល់ដល់នរណាម្នាក់។ ហើយអ្នកដឹងទេ វាជា...អ្នកគ្រាន់តែគ្រាន់តែចូលទៅកាន់វេទិកាហើយបន្ទាប់មកមានអារម្មណ៍

ថាត្រូវបាននាំឱ្យនិយាយអ្វីដែលអ្នកនឹងនិយាយ។ ហ្នឹងហើយ។ ហើយបន្ទាប់មក ពេលខ្លះអ្នកអាចនិយាយអ្វីមួយ ហើយមាននរណាម្នាក់នឹង...ងាកទៅរកវា ហើយ ពួកគេនឹងរត់ទៅខាងនោះ ហើយបន្ទាប់មកមាននរណាម្នាក់និយាយថា “អូ នេះ គឺការនេះ” ឃើញទេ?

17 ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកដឹងថាអ្វីដែលខ្ញុំនឹងនិយាយគឺគ្រាន់តែជាការសន្មត ហើយ ពាក្យសន្តតមានន័យថា “ដំណើរផ្សេងព្រេងដោយគ្មានអំណាចលើ”។ ដូច្នេះខ្ញុំ... ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិននិយាយថានេះជាការពិតទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែជាការគិតបន្តិចបន្តួចដែល ខ្ញុំអាចដាក់តាមអ្នក ដែលអ្នកអាចឆ្លឹងថ្លែងវា ហើយមើលអ្វីដែលអ្នកគិតអំពីវា។ ហើយបន្ទាប់មកវានឹង វា—វានឹងក្លាយជាបទគម្ពីរ ពីព្រោះខ្ញុំនឹងមិនអធិប្បាយអ្វី ទាំងអស់...

18 ប៉ុន្តែតើវាដល់ម៉ោងហើយឬនៅ? តើវាមកដល់ម៉ោងនេះ ហើយតើរឿងទាំងនេះ មានន័យដូច្នេះទេ? ខ្ញុំអធិស្ឋានជាមួយនឹងអ្វីដែលនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ ថាវាមិនមែនទេ។ ឃើញទេ? ខ្ញុំអធិស្ឋានថាវាមិនត្រឹមត្រូវទេ ថាវាមិនមែនជាម៉ោងនោះទេ។ វានឹង មាន ប៉ុន្តែតើវាមកដល់ពេលនោះហើយឬនៅ? ឃើញទេ នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំ ឆ្ងល់។ ឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាយល់ច្បាស់ថាខ្ញុំមិនដឹង? ខ្ញុំគ្រាន់តែ...តើពេលនេះ ទេ? បើដូច្នោះមែន សូមព្រះមេត្តាករុណាដល់យើង។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាមិនមែនជា ពេលវេលានោះទេ អនុញ្ញាតឱ្យ...វានឹងមកដល់។

19 ឥឡូវនេះ តាមដែលយើងអាចធ្វើបាន យើងទទួលបានផ្លូវដ៏អស្ចារ្យមួយ នៅចំពោះមុខយើង បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ។ ហើយខ្ញុំត្រូវទៅក្រៅប្រទេស បន្ទាប់ពីបុណ្យណូអែល នៅអឺរ៉ុបនិងអាស៊ី អឺរ៉ុប ជាពិសេស។ ហើយបន្ទាប់មក ខ្ញុំត្រលប់មកសហរដ្ឋអាមេរិកវិញ សម្រាប់កម្មវិធីមួយចំនួន ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំ ត្រឡប់ទៅអាហ្វ្រិកខាងត្បូងវិញ។ ខ្ញុំចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទីពីរនៃ—ខែកញ្ញា នៅឧបទ្វីប ហើយទៅពីលើកទីពីរ ខ្ញុំគិតថា រហូតដល់ថ្ងៃទីដប់ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំមានពេល បីថ្ងៃដើម្បីចេញពីទីនោះទៅចូលរណសប៊ីក ហើយចាប់ផ្តើមម្តងទៀត។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំគិតថាវាជាខែមេសា យើងចាប់ផ្តើមនៅក្នុងបណ្តាប្រទេសស្តេនឌីណាវ នៅ ប្រទេសន័រវេស និងស៊ុយអែត និង—និងហ្វាំងឡង់ និង—ហូឡង់ និងស្វីស និងអា ឡឺម៉ង់ និង—និងឆ្លងកាត់អឺរ៉ុបនៅទីនោះ។ ដូច្នេះសូមអធិស្ឋានសម្រាប់យើង។

20 យើងមានកិច្ចប្រជុំពីរបីនៅទីនេះ ពេលវេលាបុណ្យគ្រីស្ទាស់ឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពី

បុណ្យគ្រីស្ទស្រស់។ និយាយអីញ្ចឹង យើងចង់នៅទីនេះតាមរយៈបុណ្យគ្រីស្ទស្រស់ នៅផ្ទះ។ ក្មេងៗចង់ត្រលប់មកផ្ទះវិញតាមរយៈបុណ្យគ្រីស្ទស្រស់។ ហើយយើង—យើងស្រឡាញ់អាវីហ្សូណា ប៉ុន្តែអ្នកដឹងទេ—រឿងដែលយើងនឹក ហើយមិនអាច ឆ្លងកាត់វាបានទេ គឺជាក្រុមជំនុំនេះនិងអ្នករាល់គ្នា។ មិនថាយើងទៅណា ធ្វើអ្វី ក៏ដោយ វាគ្រាន់តែ...កូនៗ ខ្ញុំ ប្រពន្ធ និងទាំងអស់គ្នា។ គ្មានកន្លែងបែបនេះទេ។ ហ្នឹងហើយ។ គ្មានកន្លែងទេ។

21 ខ្ញុំបានធ្វើដំណើរតាមសមុទ្រទាំងប្រាំពីរ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំបានទៅគ្រប់ទីកន្លែង ប៉ុន្តែគ្មានកន្លែងណាដែលហាក់ដូចជាបរិសុទ្ធសម្រាប់ខ្ញុំដូចជាកន្លែងតូចនេះនៅ ទីនេះទេ។ នេះគឺជាវា។ គ្រាន់តែចេញពីវាម្តង បើអ្នកចង់ដឹង។ មានអ្វីមួយនៅ ទីនេះ។ ខ្ញុំបានអធិប្បាយទូទាំងពិភពលោក អនុវត្ត ហើយខ្ញុំមិនដែល ពេលណា កន្លែងណា ធ្លាប់មានអារម្មណ៍ពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ជាមួយនឹងសេរីភាពនិងអ្វីៗ ដូចជាខ្ញុំឈរនៅទីនេះ។ នេះគឺជាវា។

22 “ព្រះអើយ សូមឲ្យវា...” ដូចជាថ្ងៃដែលខ្ញុំបានដាក់ថ្មគ្រុងនៅទីនោះ ខ្ញុំបាន និយាយថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ កុំឲ្យវាធ្លាក់ចុះ។”

មនុស្សបាននិយាយថា “ក្នុងរយៈពេលពីរខែ វានឹងក្លាយជាយានដ្ឋាន។”

23 ខ្ញុំបាននិយាយថា “កុំឲ្យវាធ្លាក់ចុះ ព្រះអម្ចាស់។ សូមឲ្យវាឈរ ហើយមនុស្ស នៅទីនេះសរសើរតម្កើងទ្រង់ពេលព្រះយេស៊ូវិយាងត្រឡប់មកវិញ។” ខ្ញុំជឿថាវា នឹងជាវិធីនោះ។

24 ឥឡូវនេះ ចូរយើងបើកព្រះគម្ពីរឥឡូវនេះ ហើយ—ហើយរំពឹងថាព្រះអម្ចាស់ នឹងប្រទានពរដល់យើង។ ហើយយើងចង់អានបទគម្ពីរខ្លះ។ ខ្ញុំមានបទគម្ពីរ មួយចំនួនបានសរសេរនៅទីនេះដែលខ្ញុំចង់យោង និងកំណត់ចំណាំមួយចំនួន។ ហើយខ្ញុំចង់អានចេញពីប៊ិកនៃចេញពីព្រះគម្ពីរ ហើយខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកជា មុនសិន។ ខ្ញុំចង់អាននៅយូដាស៥និង៦។ យូដាសគ្រាន់តែជាសៀវភៅមួយ ប៉ុណ្ណោះ អ្នកដឹងទេ។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំចង់អានពេត្រុសទី២ ជំពូកទី២ ៤និង៥។ បន្ទាប់មកខ្ញុំចង់អានពេត្រុសទី១ ៣:១៨ដល់២០។

25 ហើយប្រធានបទរបស់ខ្ញុំនៅព្រឹកនេះ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យគឺ: ព្រលឹងដែលជាប់ឃុំឥឡូវនេះ។ អូ-ហ្ន៎ ព្រលឹងដែលជាប់ឃុំឥឡូវនេះ បិទជាប់

ថ្កោលទោសជារៀងរហូត។ គ្មានទេ គ្មានវិធីនៃការសង្គ្រោះទេ ឃើញទេ ព្រលឹងដែលជាប់ឃុំឥឡូវនេះ។

26 ឥឡូវនេះសូមអាននៅក្នុងសៀវភៅយូដាសជាមុនសិន។ ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំបានសម្គាល់នៅទីនេះសម្រាប់កន្លែងដំបូងនៅក្នុងយូដាស ហើយបន្ទាប់មកនៅក្នុងពេត្រុសទីពីរ ហើយបន្ទាប់មក—បន្ទាប់មកនៅក្នុងពេត្រុសទីមួយ។ ឥឡូវនេះយូដាស ខ្ញុំចង់អានវាទាំងអស់ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែដើម្បីសន្សំពេលវេលា ព្រោះវាដល់ដប់សាមសិបហើយ ខ្ញុំនឹងចាប់ផ្តើមជាមួយខទី៥។ ឥឡូវនេះ យូដាសគឺជាបងប្អូនប្រុសបង្កើតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដូចដែលយើងទាំងអស់គ្នាដឹង។ ឃើញទេ? គាត់ជាកូនប្រុសរបស់យ៉ូសែប។

ខ្ញុំចង់រំលឹកដល់អ្នករាល់គ្នា ដែលបានជ្រាបសេចក្តីទាំងនេះម្តងហើយ ថា ក្រោយដែលព្រះអម្ចាស់បានជួយសង្គ្រោះរាស្ត្រទ្រង់ ឲ្យរួចពីស្រុកអេស៊ីរ៉ូម ទោះទ្រង់បានបំផ្លាញពួកអ្នកដែលមិនជឿវិញ។

27 សង្គ្រោះពួកគេ ជាដំបូង នាំពួកគេចេញពីអេហ្ស៊ីប ហើយបន្ទាប់មកត្រូវបំផ្លាញពួកគេព្រោះពួកគេមិនបានបន្តជាមួយសាររបស់ពួកគេ អ្នកឃើញទេ។

ទោះទាំងពួកទេវតាដែលមិនបានរក្សាសណ្ឋានដើមរបស់ខ្លួន គឺជាទេវតាដែលបោះបង់ចោលទីលំនៅចេញ ទោះទ្រង់បានឃុំក្នុងសេចក្តីងងឹត ទាំងជាប់...ចំណងអស់កល្បជានិច្ច ទុកសំរាប់នឹងជំនុំជំរះនៅថ្ងៃដ៏ធំនោះ។

28 ទេវតាដែលធ្លាប់នៅស្ថានសួគ៌ ហើយមិនរក្សាលំនៅនិងផ្លូវដែលពួកគេទៅនោះបានធ្លាក់ចុះទៅ ហើយឥឡូវនេះនៅក្នុងចំណងនៃភាពងងឹតអស់កល្បជានិច្ច ច្រវាក់នៃភាពងងឹតអស់កល្បជានិច្ច ជាប់នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌនេះរហូតដល់ការជំនុំជំរះនៃថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យ នៅពេលដែលពួកគេនឹងត្រូវបានវិនិច្ឆ័យជាមួយអ្នកមិនជឿទាំងអស់។

29 ឥឡូវនេះនៅក្នុងពេត្រុសទីពីរ ជំពូកទី២ ចាប់ផ្តើមដោយខទី៤ ដែលនឹងគ្រាន់តែជាសៀវភៅប្តីនៅពីក្រោយវា ឃើញទេ។

ដ្បិតបើសិនជាព្រះមិនបានប្រណី ដល់ពួកទេវតាដែលបានធ្វើអំពើបាប គឺទ្រង់បោះទំលាក់ទៅក្នុងដង្កុកជ្រៅបំផុត ឲ្យជាប់ច្រវាក់នៃសេចក្តី

ងងឹត ទាំងឃុំទុកសំរាប់នឹងជំនុំជំរះវិញ

ហើយបើទ្រង់មិនបានប្រណីដល់លោកីយ៍ពីចាស់បុរាណ តែបានជួយសង្គ្រោះលោកណូអេ ទាំងអស់គ្នាមាន៨នាក់ ដែលលោកជាអ្នកប្រកាសប្រាប់ពីសេចក្តីសុចរិត ក្នុងកាលដែលទ្រង់បានធ្វើឲ្យទឹកជន់លិចពួកមនុស្សទមិលល្មើស

30 មិនប្រណីដល់ទេវតា ដាក់ពួកគេនៅក្នុងច្រវាក់នៃភាពងងឹត ហើយបានថ្កោលទោសលោកីយ៍ទាំងមូលដោយការបំផ្លាញ—សម័យលោកណូអេ។

31 ឥឡូវនេះនៅក្នុងពេត្រុសទី១ ជំពូកទី១ និង...ពេត្រុសទី១ ជំពូកទី៣ ហើយចាប់ផ្តើមជាមួយខ័ណ្ឌ យើងអានម្តងទៀត។ ឥឡូវនេះ សូមស្តាប់ដោយយកចិត្តទុកដាក់។

ព្រោះព្រះគ្រីស្ទទ្រង់បានរងទុក្ខម្តង ដោយព្រោះបាបដែរ គឺជាព្រះដ៏សុចរិត ទ្រង់រងទុក្ខជំនួសមនុស្សទុច្ចរិត ដើម្បីនឹងនាំយើងរាល់គ្នាទៅដល់ព្រះ ដោយទ្រង់ត្រូវគេធ្វើគុតខាងសាច់ឈាម តែបានវិញ្ញាណប្រោសឲ្យរស់វិញ: ...ដោយទ្រង់ត្រូវគេធ្វើគុតខាងសាច់ឈាម តែបានវិញ្ញាណប្រោសឲ្យរស់វិញ:

ហើយដោយនូវព្រះវិញ្ញាណនោះឯង ទ្រង់បានយាងទៅប្រដៅដល់ពួកវិញ្ញាណដែលជាប់ឃុំ ទ្រង់បានយាងទៅប្រដៅដល់ពួកវិញ្ញាណដែលជាប់ឃុំ

គឺក្នុងខណៈមិនស្តាប់បង្គាប់ ដែលសេចក្តីអត់ធ្មត់របស់ព្រះ បានរង់ចាំនៅជំនាន់លោកណូអេ កាលលោកកំពុងតែធ្វើទុក្ខធំ ហើយនៅក្នុងទុកនោះមានមនុស្សតែបន្តិច គឺ៨នាក់ប៉ុណ្ណោះដែលបានរួចដោយសារទឹក។

...ដែលទឹកនោះហើយ ជាគំរូពីបុណ្យជ្រមុជ ដែលជួយសង្គ្រោះអ្នករាល់គ្នាសព្វថ្ងៃនេះ (មិនមែនជាការសំអាតក្តែលរបស់រូបសាច់ចេញទេ គឺជាសេចក្តីសន្មតិរបស់បញ្ញាចិត្តដ៏ជ្រះថ្លាចំពោះព្រះវិញ) ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ:

ដែលទ្រង់បានយាងចូលទៅក្នុងស្ថានសួគ៌ គង់នៅខាងស្តាំនៃព្រះ
ទាំងមានពួកទេវតា ពួកមានអំណាច និងពួកមានឥទ្ធិឫទ្ធិទាំងប៉ុន្មាន
ចុះចូលនឹងទ្រង់ដែរ។

សូមអធិស្ឋានម្តងទៀត។

32 ឥឡូវនេះ ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ដូចជា—បន្ទាត់នៃបទគម្ពីរនៅទីនេះ សាក្សី
បីកន្លែង បីកន្លែងនៅក្នុងបទគម្ពីរផ្តល់ទីបន្ទាល់។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលនៅក្នុង
ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ថា “នៅក្នុងមាត់របស់សាក្សីពីរបីនាក់ សូមឲ្យគ្រប់ទាំង
ពាក្យត្រូវបានតាំងឡើង។” ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ឥឡូវនេះ ទូលបង្គំសូមអង្វរទ្រង់
ថា ទ្រង់នឹងយាងមកឯបងប្អូនក្រុមជំនុំ ហើយនឹងបកស្រាយព្រះបន្ទូលនេះ សារ
នេះ នៅក្នុងពន្លឺដែលវាគួរតែនៅក្នុង ដែលគ្រប់ទាំងបុរស ស្រ្តី ក្មេងប្រុស ឬក្មេងស្រី
អាចយល់ក្នុងសមត្ថភាពដែលទ្រង់បានតែងតាំងសម្រាប់ពួកគេដើម្បីយល់ ហើយ
ឥឡូវនេះដោយដឹងថាសាក្សីទាំងបីនាក់នេះជាកំណត់ត្រានៃសេចក្តីពិត។

33 ហើយទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងបញ្ជូនព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមកសណ្ឋិត
លើយើងឥឡូវនេះ។ ហើយយើងនឹងមើលទៅទ្រង់ដែលជាស្តេចរបស់យើង នៅ
កណ្តាលយើងនៅព្រឹកនេះ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលជាកន្លែងដែលយើងបាន
លើកឡើងឥឡូវនេះដោយសេចក្តីជំនឿ អង្គុយនៅស្ថានសួគ៌ទាំងនេះនៅក្នុងទ្រង់។
យើងរង់ចាំសាររបស់ទ្រង់។ សូមទ្រង់មានបន្ទូលតាមរយៈពួកយើង ព្រះអម្ចាស់
អើយ សូមស្តាប់តាមរយៈយើងខ្ញុំ ដូចដែលទូលបង្គំទូលសូមទ្រង់ឲ្យកាត់ស្បែក
បបូរមាត់ដែលនិយាយ និងត្រចៀកដែលស្តាប់ ដើម្បីលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់
ព្រះអង្គ ដែលជាបទគម្ពីរ។ ដ្បិតយើងសូមក្នុងព្រះនាមទ្រង់។ អាម៉ែន។

34 ឥឡូវនេះ ចងចាំកម្មវិធីនៅយប់នេះ ជាកម្មវិធីព្យាបាល។ ខ្ញុំមិនគិតថាវា
មិនចាំបាច់ក្នុងការផ្តល់កាតអធិស្ឋានទេ ដូច្នេះយើងគ្រាន់តែអធិស្ឋានសម្រាប់
អ្នកជំងឺ។ ខ្ញុំមានរឿងមួយដែលខ្ញុំចង់ប្រាប់អ្នក ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំសង្ឃឹមថាវានឹង
នាំក្រុមជំនុំចូលទៅក្នុងកន្លែងមួយរហូតដល់កន្លែងដែលមានការព្យាបាលគ្រប់
ប្រភេទ។ ខ្ញុំដឹងថាវានឹងកើតឡើងប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែជឿតាមវិធីនោះ។

35 ឥឡូវនេះ ព្រលឹងឥឡូវនេះនៅក្នុងគុក ព្រលឹងដែលឥឡូវនេះជាប់យុំ!

36 ឥឡូវនេះ ព្រលឹងមនុស្សមិនមែនជារូបកាយរបស់មនុស្សទេ វាជាព្រលឹង។
ឃើញទេ? ហើយព្រលឹងគឺជាអ្វីដែល—ធម្មជាតិនៃវិញ្ញាណ។ ហើយបន្ទាប់មក

នៅពេលដែលធម្មជាតិរបស់មនុស្ស...នៅពេលដែលគាត់បាននិយាយថា “យើង បានស្លាប់ហើយ” បទគម្ពីរប្រាប់យើងយ៉ាងច្បាស់ថា “យើងបានស្លាប់ហើយ ជីវិត របស់យើងត្រូវបានលាក់នៅក្នុងព្រះតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ ដែលបោះត្រានៅទីនោះ ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។” ឥឡូវនេះ វាមិនមែនថាវាភាពយល់របស់អ្នកបានស្លាប់ ទេ វាមិនមែនជាវិញ្ញាណរបស់អ្នកបានស្លាប់ទេ។ វាជាធម្មជាតិនៃវិញ្ញាណរបស់ អ្នកបានស្លាប់ ឃើញទេ ធម្មជាតិដែលជាព្រលឹង។ ធម្មជាតិនៃព្រលឹងរបស់អ្នក គឺ—គឺជាព្រះ ប្រសិនបើអ្នកបានកើតជាថ្មី។ ប្រសិនបើវាមិនមែនទេ វាជារបស់ លោកិយ។ អ្វីក៏ដោយដែលចាប់ផ្តើមត្រូវតែបញ្ចប់ ដូច្នេះវិធីតែមួយគត់ដែលអ្នក អាចមានជីវិតអស់កល្បគឺត្រូវមានជីវិតដែលមិនដែលចាប់ផ្តើម។ ហើយបន្ទាប់មក ជីវិតរបស់អ្នកបានចាប់ផ្តើមនៅពេលអ្នកកើតមក នៅពេលដែលព្រះបានដកដង្ហើម ដង្ហើមនៃជីវិតចូលទៅក្នុងអន្ទ្រមុះរបស់អ្នក ហើយអ្នកបានក្លាយជាព្រលឹងរស់ បន្ទាប់មកអ្នកចាប់ផ្តើម។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នក...

37 ធម្មជាតិនោះនៅក្នុងអ្នក ដោយធម្មជាតិអ្នកគឺជារបស់លោកិយ ដាច់ឆ្ងាយ ពីព្រះ អ្នកតាមពិតទៅជាសុភារៈ។ ហ្នឹងហើយ។ អ្នកណាក៏ដឹងថាយើងជា ថនិកសត្វ។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹង? យើង យើងជាថនិកសត្វ យើងជា សត្វឈាមក្តៅ ប៉ុន្តែនោះគឺជាអ្វីដែលយើងមានដោយការបង្កើតនៅលើផែនដីរបស់ យើង។ ប៉ុន្តែអ្នកឃើញទេ អ្វីដែលធ្វើឱ្យយើងខុសពីថនិកសត្វដទៃទៀត គឺ—ថា ព្រះបានដាក់ព្រលឹងមកលើយើង។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ ថនិកសត្វផ្សេងទៀតមិន ចាំបាច់ស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ទេ។ គ្មានសត្វណាផ្សេងទៀតត្រូវស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ ដើម្បីលាក់ភាពអាម៉ាស់របស់វាទេ ប៉ុន្តែយើង។ យើងជាមនុស្សតែម្នាក់គត់ដែលធ្វើ ព្រោះយើងមានព្រលឹង។ ប៉ុន្តែ ឃើញទេ ព្រះនៅដើមដំបូង ទ្រង់ជ្រាបថាមនុស្ស នឹងទៅយ៉ាងណា។ ហើយទ្រង់បានបង្កើតផែនដី ហើយចិញ្ចឹមសត្វគ្រប់ប្រភេទ ពីទាបបំផុតរហូតដល់ខ្ពស់បំផុត ហើយសត្វខ្ពស់បំផុតចេញមកគឺមនុស្ស។

38 ហើយបន្ទាប់មក ដំបូង មនុស្សត្រូវបានបង្កើតឡើង គាត់គឺជាមនុស្សវិញ្ញាណ នៅក្នុងរូបភាពរបស់ព្រះ។

39 ដែល “ព្រះជាវិញ្ញាណ” យ៉ូហាន ៤។ ឥឡូវនេះ “ទ្រង់គឺជា—វិញ្ញាណ។ ហើយអ្នកដែលថ្វាយបង្គំទ្រង់ ថ្វាយបង្គំទ្រង់ដោយវិញ្ញាណនិងក្នុងសេចក្តីពិត។ ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គឺជាសេចក្តីពិត។” ឥឡូវនេះ យើងថ្វាយបង្គំទ្រង់ដោយ

វិញ្ញាណនិងសេចក្តីពិត។ ទ្រង់គឺជា—វិញ្ញាណ។

40 ពេលនោះគ្មានមនុស្សទៅក្នុងរាស់ដីទេ ហើយបន្ទាប់មកព្រះបានបង្កើតមនុស្ស ចេញពីធូលីដី។

41 ហើយទ្រង់បានយកពីចំហៀងរបស់គាត់ ដែលជាផលិតផល ឆ្អឹងជំនីរមួយ ហើយពីនោះ បានបំបែកបុរសម្នាក់នេះដែលមាននិស្ស័យពីរ ដែលជាទាំងស្រ្តី និងបុរស។ ហើយទ្រង់បានយកភាពជាស្រ្តីចេញ ពីព្រោះវាជាសេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយទ្រង់បានដាក់ចូលទៅក្នុងមនុស្សម្នាក់ហៅថាអេវ៉ា ដែលអ័ដាមបានហៅអេវ៉ា ដែលជាប្រពន្ធរបស់គាត់។ នោះហើយជាកន្លែងដែលសេចក្តីស្រឡាញ់របស់គាត់ ធម្មជាតិ សេចក្តីស្រឡាញ់គឺលីអូ បានធ្វើឡើងចំពោះប្រពន្ធរបស់គាត់។ នោះជា របៀបដែលបុរសគួរមាននៅថ្ងៃនេះ ហើយនាងត្រលប់ទៅប្តីរបស់នាងវិញ។ បុរស ភាពជាបុរស ស្រ្តី ភាពជាស្រ្តី។

42 ហើយបន្ទាប់មក ឃើញទេ បន្ទាប់ពីទ្រង់បានបង្កើតមនុស្សតាមរូបអង្គទ្រង់ “ទ្រង់បានបង្កើតពួកគេ ទាំងប្រុសទាំងស្រី” គ្មានមនុស្សណាដែលក្លែងរាស់ដី ឡើយ។ ហើយទ្រង់បានដាក់គាត់នៅក្នុងធូលីដី ហើយដូច្នោះគាត់បានក្លាយជា... គាត់គឺជាបុរសនោះ។ មនុស្សនេះជាថនិកសត្វ ឃើញទេ គាត់ជាសុភារៈ ប៉ុន្តែទ្រង់ បានដាក់វិញ្ញាណនៃព្រះ ដែលជាជីវិត ចូលទៅក្នុងគាត់ ហើយបានបង្កើតគាត់នៅ លើមូលដ្ឋានដែលគាត់អាចធ្វើការជ្រើសរើស។ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែល បុរសម្នាក់នេះ...

43 ឥឡូវនេះយើងគិតថាយើងជាអ្វីមួយ។ សូមចាំថា តើយើងជាអ្វី? ធូលីដី មួយ។ ហ្នឹងហើយ។ “ហើយដោយសារអ្នកជាធូលីដី នោះអ្នកនឹងត្រលប់ជាដី វិញ។” ដូច្នោះនៅពេលដែលអ្នកឃើញបុរសម្នាក់នេះដើរតាមផ្លូវ គិតថាគាត់ជា នរណាម្នាក់ អ្នកដឹងទេ ហើយទទួលបានការអប់រំនិងរឿងមួយចំនួន អ្នកចាំទេ វា ជាធូលីដីរដ្ឋឥណ្ឌាអាណា។ ហ្នឹងហើយ។ ហើយស្រ្តីម្នាក់ដែលស្លៀកខោខ្លី ហើយ ជក់បារីនិងដើរតាមផ្លូវ រមូលដូចជានាងកាន់កាប់ប្រទេសទាំងមូល វាជាធូលីដី រដ្ឋឥណ្ឌាអាណា ហើយនោះជាវិធីដែលវាត្រលប់មកជាដីវិញ។ ដូច្នោះអ្នកមិន ចាប់ផ្តើមច្រើនទេ ឃើញទេ។ ដូច្នោះ នោះហើយ នោះហើយជាអ្វីដែលអ្នកមាន។

44 ប៉ុន្តែ ព្រលឹងនោះដែលនៅទីនោះ ឃើញទេ ព្រលឹងនោះគឺជាអ្វីដែលព្រះ កំពុងធ្វើការ ឃើញទេ។ ប្រសិនបើទ្រង់អាចទទួលបានធម្មជាតិនោះ វិញ្ញាណនោះ

ដើម្បីយល់ស្របជាមួយទ្រង់ នោះធម្មជាតិក៏ស្លាប់ ធម្មជាតិនិងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់លោកីយក៏ស្លាប់ ហើយអ្វីៗក្នុងលោកក៏ស្លាប់។ ឃើញទេ? ពីព្រោះ “បើអ្នកស្រឡាញ់លោកីយ ឬលោកីយ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះមិននៅក្នុងអ្នកទេ។” ឃើញទេ? ហើយបុរសម្នាក់ត្រូវតែកើតជាថ្មី។ ដូច្នោះ ធម្មជាតិនេះត្រូវតែស្លាប់ ហើយនិស្ស័យរបស់ព្រះបានមក ហើយរស់នៅក្នុងអ្នក។ ហើយព្រះគឺជារឿងតែមួយគត់ដែលមិនដែលចាប់ផ្តើមឬមិនអាចបញ្ចប់បាន។

45 ដូច្នោះ ទ្រង់បានចាប់ដៃគូ អ្នកឃើញទេ ហើយបានយកបុរសម្នាក់នេះ នៅលើផែនដី និងព្រះវិញ្ញាណដ៏អស់កល្បនេះ ហើយដាក់វាជាមួយគ្នា។ ដោយសារតែព្រះបានឆ្លុះបញ្ចាំងពីអង្គទ្រង់ត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងនោះ ថាទ្រង់បានក្លាយជាមនុស្សនៅពេលដែលទ្រង់ក្លាយជាព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ហើយទ្រង់ជាព្រះ ឃើញទេ? ព្រះជាម្ចាស់គង់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ឃើញទេ រស់នៅក្នុងទ្រង់ ផ្សះផ្សារលោកីយជាមួយអង្គទ្រង់។ ហើយ តាមរយៈបុរសល្អឥតខ្ចោះនោះ យើងម្នាក់ៗមិនល្អឥតខ្ចោះដែលជឿលើព្រះហើយបានទទួលយកការនោះ ក្លាយជាភាពល្អឥតខ្ចោះរបស់ទ្រង់។

46 ហើយទ្រង់មិនដែលចាកចេញពីរូបកាយរបស់ទ្រង់ដោយឃើញភាពពុករលួយ ហើយទ្រង់ក៏មិនទុកព្រលឹងរបស់ទ្រង់នៅក្នុងនរកដែរ ប៉ុន្តែបានលើកទ្រង់ឡើងនៅថ្ងៃទីបី ហើយទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ជារៀងរហូត។ ហើយយើងនឹងមានរូបកាយដូចជារូបកាយដ៏រុងរឿងរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។

47 នោះហើយជាមូលហេតុដែលយើងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមទ្រង់ ដើម្បីឲ្យយើងអាចចេញមកក្នុងព្រះនាមទ្រង់ នៅក្នុងការសុគតរបស់ទ្រង់ នៅក្នុងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ ថាយើងរស់ឡើងវិញ ថ្លែងទីបន្ទាល់ដល់ពិភពលោក ថាយើងមានជីវិតថ្មី ថាបុរសចាស់បានស្លាប់។ យើងបានកប់ធម្មជាតិដំបូងនោះ។ ឃើញទេ? ធម្មជាតិដំបូងនោះបានបាត់បង់ ហើយឥឡូវនេះយើងគឺជាធម្មជាតិរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់គង់នៅក្នុងយើង ហើយយើងមិនធ្វើតាមឆន្ទៈរបស់យើងទេ។ យើងធ្វើតាមឆន្ទៈរបស់ទ្រង់។ យើងមិនគិតពីគំនិតរបស់យើងទេ។ ចិត្តគំនិតគឺជាអ្វីដែលគិត។ គំនិតដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវគឺនៅក្នុងអ្នកជឿគ្រប់រូប។ ឃើញទេ នៅទីនោះ—មានព្រលឹង ហើយនោះជាអ្វីដែលយើងកំពុងនិយាយ។ ឥឡូវនេះនោះជាផ្នែកដែលខ្ញុំកំពុងគិតឥឡូវនេះ នោះគឺនៅក្នុងព្រលឹងយើង។

48 ឥឡូវនេះ បើយើងកត់សម្គាល់ ក្នុងរឿងនេះ មានរឿងជាច្រើនដែលកើតឡើង ពេលខ្លះ ហើយយើងឆ្ងល់ថាហេតុអ្វីបានជាវាកើតឡើង ហើយយើងសួរខ្លួនឯង ហើយយើងសួរអ្នកដទៃ។ ប៉ុន្តែទីបំផុត បន្ទាប់ពីមួយរយៈ យើងរកឃើញថា ប្រសិនបើយើងជាគ្រីស្ទាន វាដំណើរការទាំងអស់ត្រឹមត្រូវ ដូចម្តេច។ អ្នក បានឃើញហើយ។ គ្រីស្ទានទាំងអស់ឃើញការនោះ។ យើងឆ្ងល់ថាហេតុអ្វីបានជា យើងធ្វើវា។

49 ខ្ញុំឆ្ងល់ពេលខ្លះ ពេលខ្ញុំអានព្រះគម្ពីរដំបូង “ហេតុអ្វីបានជាព្រះអនុញ្ញាត ឲ្យអំប្រាហាំ ជាបុរសដ៏អស្ចារ្យនោះ ធ្លាប់ឈរនៅទីនោះ ហើយនិយាយថាសារ៉ា មិនមែនជាប្រពន្ធរបស់គាត់?” ហើយរបៀបដែលទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យគាត់ឈរនៅ ទីនោះ ហើយកុហកអំពីរឿងនោះ និងអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ ហើយបន្ទាប់មករបៀប ដែលទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យអំប្រាហាំចាកចេញពីទឹកដីសន្យាដែលជាកន្លែងដែលទ្រង់ បានប្រាប់គាត់មិនឱ្យចាកចេញ។ សាសន៍យូដាណាដែលចាកចេញពីទឹកដីសន្យា នោះមិនជឿ ព្រោះព្រះបានប្រទានដល់ពួកគេ ហើយសន្យាថានឹងស្នាក់នៅទីនោះ ឃើញទេ ហើយពួកគេបានទុកវាចោល។ ដូច្នោះគាត់បានចុះទៅក្រុងកេរ៉ា។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើវាមិនមានសម្រាប់ការនោះ...

50 ហើយបន្ទាប់មកអំប៊ីម៉ាឡិច ជាស្តេចនៅទីនោះនៅក្នុងប្រទេសក៊ីលីស្ទ័ន ស្រឡាញ់សារ៉ា ហើយនឹងរៀបការជាមួយនាង ហើយជាមនុស្សល្អ ជាមនុស្ស សុចរិត។ ហើយបន្ទាប់ពីគាត់ប្រហែលជា...នេះស្តាប់ទៅគួរឱ្យអស់សំណើច ណាស់ ប៉ុន្តែដើម្បីធ្វើឱ្យវាក្លាយជាការពិតសម្រាប់អ្នក។ បន្ទាប់ពីគាត់ងូតទឹក ពេលល្ងាច ហើយស្លៀកសម្លៀកបំពាក់របស់គាត់ ហើយអធិស្ឋាន ហើយចូលគេង ព្រះអម្ចាស់បានលេចមកឯគាត់ ហើយមានបន្ទូលថា “អ្នកល្អដូចមនុស្សស្លាប់” ហើយបុរសនោះមិនបានធ្វើអ្វីសោះ។ ឃើញទេ? គាត់ត្រូវបានបញ្ឆោតទាំងអំ ប្រាហាំនិងសារ៉ា។ ហ្នឹងហើយ។ គាត់បាននិយាយថា “អ្នកមានប្រពន្ធរបស់ បុរសម្នាក់ទៀត ឃើញទេ? ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងមិនស្តាប់ការអធិស្ឋានរបស់អ្នកទេ ទោះបីជាអ្នកអធិស្ឋានច្រើនប៉ុណ្ណាក៏ដោយ។ អ្នកល្អដូចស្លាប់។ ប៉ុន្តែបុរសនោះ គឺជាហោរារបស់ខ្ញុំ។” ឃើញទេ?

51 ឃើញទេ វាពិបាកយល់ណាស់។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាមិនមែនដូច្នោះទេ យើង មិនដឹងថាព្រះគុណជាអ្វីទេ។

52 ហេតុអ្វីបានជាគាត់ទៅរៀបការជាមួយហាការ បន្ទាប់ពីមានប្រពន្ធគួរឱ្យស្រឡាញ់ដូចសារ៉ា? ហើយគាត់មិនចង់ធ្វើវាទេ ឃើញទេ ប៉ុន្តែសារ៉ាបានប្រាប់គាត់។ ហើយបន្ទាប់មកព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់គាត់ថា “អ្នកស្តាប់អ្វីដែលសារ៉ាបានប្រាប់អ្នក?” ហេតុអ្វី? ត្រូវតែមានអ៊ីស្តម៉ាអែល ដែលស្រ្តីបម្រើនិងកូនរបស់នាងនឹងមិនទទួលមរតកជាមួយស្រ្តីដែលមានសេរីភាពនិងកូនរបស់នាងទេ។” ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យទេ?

53 ការទាំងអស់នេះជាការផ្សេងគ្នា។ ហេតុអ្វីបានជាហោរានោះត្រូវរៀបការជាមួយស្រីពេស្យាហើយមាន...ជាមួយកូនទាំងនេះ មានកូនពីរនាក់តាមនាង? ជាទីសម្គាល់មួយ។ ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សម្នាក់ដេកនៅខាងស្តាំគាត់អស់រយៈពេលបីរយសែសិបបួន ហើយបន្ទាប់មកដេកជាច្រើនថ្ងៃនៅម្ខាងទៀតដូច្នោះ? ជាទីសម្គាល់មួយ។ ម្នាក់ដោះសម្លៀកបំពាក់របស់គាត់ហើយដើរនៅមុខអ៊ីស្រាអែល។ ហើយឥឡូវ រឿងទាំងអស់នោះ វាជាទីសម្គាល់និងស្រមោល ឃើញទេ ហើយយើងត្រូវតែមានរបស់ទាំងនោះ ដើម្បីបំពេញ។

54 ហើយ ជាច្រើនដង មានរឿងកើតឡើងចំពោះយើង ដែលយើងឆ្ងល់ថាហេតុអ្វី? វាជាព្រះដែលបង្ហាញយើងអ្វីមួយ។

55 ឥឡូវនេះ ក្នុងនាមជាក្មេងប្រុសតូច ហើយអ្នកដឹងពីរឿងរ៉ាវជីវិតរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំ—ខ្ញុំតែងតែជឿ តាំងពីខ្ញុំអាចចងចាំដំបូង...រឿងដំបូងដែលខ្ញុំចងចាំ...ឥឡូវ ឥឡូវនេះ អ្នកប្រហែលជាបានប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីមួយកាលពីម្សិលមិញ ហើយខ្ញុំនឹងភ្លេចវានៅថ្ងៃនេះ។ ប៉ុន្តែមានរឿងខ្លះ ត្រឡប់មកវិញ ដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងថ្ងៃវ័យក្មេងរបស់យើង យើងជាច្រើនគឺបែបនោះ ដែលយើងតែងតែចងចាំ។ ហើយស្តាប់ទៅដូចជាគួរឱ្យអស់សំណើចណាស់ក្នុងការនិយាយបែបនេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំចាំបានថានៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងលូនវារ ជាមួយនឹងរ៉ូបវ៉ែង។ ក្មេងតូចអើយ ឥឡូវនេះអ្នកខ្លះនៅសម័យខ្ញុំចាំបានថា កូនក្មេងធ្លាប់ស្លៀករ៉ូបវ៉ែងៗ។ ហើយខ្ញុំចាំបានវា ហើយជ្រលក់ព្រិលចេញពីជើងពុំខ្ញុំហើយញ៉ាំវា ពេលគាត់ចូលមកហើយឈរក្បែរភ្លើង។

56 ហើយបន្ទាប់មករឿងបន្ទាប់ដែលខ្ញុំចងចាំបានកើតឡើងនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ គឺជានិមិត្តមួយដែលខ្ញុំធ្លាប់មាន ហើយប្រាប់ខ្ញុំថាខ្ញុំនឹងរស់នៅមួយផ្នែកធំនៃជីវិតរបស់ខ្ញុំនៅជិតទីក្រុងមួយឈ្មោះថា ញូអាស់បាន។ ហើយខ្ញុំជាកូនភ្នំតូចមួយនៅទីនោះ សូម្បីតែគ្រូពេទ្យក៏គ្មានពេលខ្ញុំកើតដែរ។ ហើយ—ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំ...អ្នកដឹងទេ

ពួកគេ...ខ្ញុំបានរស់នៅទីនេះប្រហែលហាសិបឆ្នាំ នៅទីនេះ និមិត្តមួយ។

57 ហើយបន្ទាប់មករបៀបដែលខ្ញុំតែងតែដឹងថាមានព្រះនៅកន្លែងណាមួយ ហើយកាលនៅក្មេង ទ្រង់មានបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំ “កុំជក់បារី ឬផឹកស្រា ឬបង្ហូច រាងកាយខ្ញុំ” នោះជាការប្រព្រឹត្តិអំពើអសីលធម៌ជាមួយស្រ្តីនិងអ្វីៗ។ ខ្ញុំតែងតែខ្លាច វា ហើយជាយុវជន។

58 ហើយពេលមួយខ្ញុំបានចេញទៅបរទេស ដែលហាក់ដូចជាធម្មជាតិទីពីរ សម្រាប់ខ្ញុំ ដែលចូលចិត្តបរទេស។ ហើយខ្ញុំបានចេញទៅបរទេសជាមួយ ក្មេងប្រុសម្នាក់ឈ្មោះ ជឹម ពូល ជាក្មេងគួរឱ្យស្រឡាញ់។ ខ្ញុំគិតថាកូនប្រុសរបស់ គាត់មកព្រះវិហារនៅទីនេះ ជឹមតូច និងគ្រួសារល្អរបស់មនុស្ស។ ខ្ញុំស្គាល់ពូល។ ជឹមមិនបានដេកជាមួយគ្នាហើយរស់នៅជាមួយគ្នាតាំងពីយើងនៅក្មេងនៅ សាលារៀន។ យើងនៅឆ្ងាយពីគ្នាប្រហែលប្រាំមួយខែ តាមអាយុ។ ហើយជឹមមី បានលែងកាំភ្លើងរបស់គាត់ ហើយវាបាញ់ខ្ញុំកាត់ជើងទាំងពីរ នៅជិតខ្ញុំ ដោយ កាំភ្លើងបាញ់។ ខ្ញុំត្រូវបានគេនាំទៅមន្ទីរពេទ្យ ហើយនៅទីនោះ ដេកនៅទីនោះ ស្លាប់ គ្មានប៉េនីស៊ីលីនឬគ្មានអ្វីសោះនៅសម័យនោះ។ ហើយឥឡូវនេះ ពួកគេ មានសន្លឹកកៅស៊ូនៅក្រោមខ្ញុំ ហើយខ្ញុំដឹងថានៅយប់នោះ...ពួកគេនឹងធ្វើការ វះកាត់នៅព្រឹកបន្ទាប់។

59 ពួកគេគ្រាន់តែយកនិងសម្អាតមុខរបួស ហើយបំណែកសាច់ធំបានផ្ទុះឡើង ហើយគេយកកាំភ្លើងកាត់វា ហើយខ្ញុំត្រូវកាន់ដៃរបួសម្នាក់។ ហើយពួកគេមានហូ រុងគីអ៊ុច គាត់ទើបតែធ្វើអត្តឃាតថ្មីៗនេះ ហើយពួកគេត្រូវកាន់ ប្របាច់ដៃរបស់ខ្ញុំ ចេញពីកង់របស់គាត់ នៅពេលដែល—នៅពេលដែលពួកគេឆ្លងកាត់។ ខ្ញុំបាន ស្រែកហើយយំ ហើយកាន់វាបែបនោះ ហើយគេកាត់ជើងនោះចេញ។ ខ្ញុំមានអាយុ ដប់បួនឆ្នាំ គ្រាន់តែជាក្មេងប្រុសម្នាក់។

60 ហើយនៅយប់នោះខ្ញុំបានព្យាយាមចូលគេង ហើយពួកគេ...ខ្ញុំភ្ញាក់ឡើង មានអ្វីមួយផ្ទុះ។ ហើយនៅទីនេះមានឈាមជិតកន្លះហ្គាឡុង ខ្ញុំគិតថាបានមក ពីសរសៃវ៉ែន។ ហើយពួកគេបាន...ពួកគេបានចិតកាំភ្លើងអ៊ុច ហើយពួកគេបាន និយាយថាការបាញ់គឺនៅជិតសរសៃឈាមនោះទាំងសងខាង នោះគ្រាន់តែកោស បន្តិចនឹងកាត់វាជាពីរ ហើយខ្ញុំចាប់ផ្តើមហូរឈាម។ “មែនហើយ” ខ្ញុំបានគិតថា “នេះគឺជាទីបញ្ចប់របស់ខ្ញុំ”។ ហើយខ្ញុំដាក់ដៃចុះដូចនេះហើយលើកវាឡើង ហើយ

ឈាមដែលហូរចុះដៃរបស់ខ្ញុំ វាជាឈាមរបស់ខ្ញុំផ្ទាល់ដែលខ្ញុំកំពុងដាក់។ ខ្ញុំបាន
ហៅ បន្លឹកណ្តឹង។ គិលានុបដ្ឋាយិកាបានមក ហើយនាងគ្រាន់តែត្រាំវាដោយ
កន្សែង ព្រោះគ្មានអ្វីដែលពួកគេអាចធ្វើបាន។

61 ហើយនៅព្រឹកបន្ទាប់ នៅក្រោមលក្ខខណ្ឌទន់ខ្សោយទាំងនោះ ពួកគេមិនបាន
ចាក់បញ្ចូលឈាមក្នុងថ្ងៃនោះ អ្នកដឹងទេ ដូច្នោះពួកគេ—ពួកគេបានវះកាត់លើខ្ញុំ។
ហើយពួកគេបានផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវអេធើរ។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំ...អេធើរចាស់ ខ្ញុំ
គិតថាអ្នកចាំថា វាជាថ្នាំស្លឹកចាស់។ ហើយនៅក្រោមអេធើរនោះ នៅពេលដែលខ្ញុំ
ចេញមក ខ្ញុំបានចេញពីអេធើរបន្ទាប់ពីប្រាំបីម៉ោង។ ពួកគេត្រូវផ្តល់ឱ្យខ្ញុំយ៉ាងច្រើន
ពួកគេគិតថាខ្ញុំមិនអាច...ខ្ញុំនឹងមិនភ្ញាក់ទេ។ ពួកគេមិនអាចធ្វើឱ្យខ្ញុំភ្ញាក់បានទេ។

62 ខ្ញុំចាំថាលោកស្រីរូបឆ្មើបានឈរក្បែរខ្ញុំ នៅទីនោះក្នុងមន្ទីរពេទ្យ។ ខ្ញុំនឹងមិន
ភ្លេចស្ត្រីម្នាក់នោះទេ។ មិនថាមានអ្វីកើតឡើង ខ្ញុំមិនអាចបំភ្លេចនាងបានឡើយ។
ពេលនោះនាងគ្រាន់តែជាស្រីវ័យក្មេងម្នាក់។ ប្តីរបស់នាងគឺជាអគ្គនាយកនៅទីនេះ
នៅកន្លែងធ្វើការឡាន។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំចាំថានាងឈរក្បែរខ្ញុំ នាងនិងលោកស្រីស្ទីវ
ត។ ហើយពួកគេគឺជាអ្នកដែលបានបង់ថ្លៃមន្ទីរពេទ្យរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំ...យើងមិនមាន
សូម្បីតែអាហាររហូប នៅក្នុងផ្ទះ ដូច្នោះតើយើងអាចបង់ថ្លៃមន្ទីរពេទ្យរាប់រយដុល្លារ
ដោយរបៀបណា? ប៉ុន្តែនាង តាមរយៈសង្គមព្រះវិហាររបស់នាងនិងគូ ឃ្លុចឃ្លាន
បានបង់ថ្លៃមន្ទីរពេទ្យសម្រាប់ខ្ញុំ ម៉ាសាន់។ ខ្ញុំមិនអាចបំភ្លេចពួកគេបានទេ។ ឃើញ
ទេ? មិនថាពួកគេធ្វើអ្វី ឬអ្វីក៏ដោយ ខ្ញុំនៅតែ...មានអ្វីមួយ ហើយដែលនៅជាមួយ
ខ្ញុំ ឃើញទេ អ្វីដែលពួកគេបានធ្វើសម្រាប់ខ្ញុំ។ ហើយពួកគេបានបង់វិក្កយបត្រទៅ
វេជ្ជបណ្ឌិត រីដឌើ។ គាត់នៅតែរស់នៅ រស់នៅទីនេះនៅផ្ទះតហ្វូលតុន អាចប្រាប់អ្នក
ពីរឿងនោះ។

63 នៅពេលដែលខ្ញុំចេញពីក្រោមអេធើរនោះ មានអ្វីកើតឡើងចំពោះខ្ញុំនៅ
ទីនោះ។ ខ្ញុំតែងតែជឿថាវាជានិមិត្ត។ ព្រោះខ្ញុំខ្សោយណាស់ ហើយខ្ញុំ...ពួកគេ
គិតថាខ្ញុំជិតស្លាប់។ នាងយំ។ ពេលខ្ញុំបើកភ្នែកមើល ខ្ញុំអាចឮនាងនិយាយ ហើយ
បន្ទាប់មកខ្ញុំត្រឡប់ទៅគេងវិញ ហើយភ្ញាក់ឡើងពីរបូបីដង។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំ
មាននិមិត្តមួយ។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំមាន...

64 ប្រហែលប្រាំពីរខែក្រោយមក ខ្ញុំត្រូវទៅយកកាំភ្លើងខ្លី ហើយសម្លៀកបំពាក់
បរទេសមានជាតិខាញ្យកចេញពីជើងរបស់ខ្ញុំ គ្រូពេទ្យមិនបានទទួលវា

ទេ។ ដូច្នេះហើយខ្ញុំមានជាតិពុលក្នុងឈាម ជើងទាំងពីរបានហើមឡើងនិង ត្រឡប់មកវិញពីរដងនៅក្រោមខ្ញុំ ហើយពួកគេចង់ដកជើងទាំងពីរចេញពីត្រគាក របស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែ...ខ្ញុំបាននិយាយថា “ទេ គ្រាន់តែឡើងខ្ពស់ហើយយក វាចេញនៅទីនេះ។” ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាចទំនាំបាន ឃើញទេ។ ដូច្នេះហើយទីបំផុត ដុកទំរេងនិងដុកទំរេង កើល មកពីលើសរីរ បានធ្វើការវះកាត់ ហើយកាត់នៅទីនោះ ហើយយកវាចេញ ហើយថ្ងៃនេះខ្ញុំមានជើងដ៏អស្ចារ្យ ដោយព្រះគុណនៃព្រះ។

ប៉ុន្តែនៅក្រោម—និមិត្តចុងក្រោយដែលខ្ញុំមាន...

65 និមិត្តដំបូង ពេលខ្ញុំមកដល់ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងអន្លង់នេះ។ ហើយខ្ញុំគិតថាខ្ញុំនៅក្នុងនរក ដូចជាធម្មតា...

66 ប្រុងប្រយ័ត្ននិយាយថា “អត់ទោសឱ្យខ្ញុំ បាទ។”—អេដ។ អូ-ហូ។ [“មាន ស្រ្តីម្នាក់នៅទីនេះដែលបានសន្លប់ នៅទីនោះ។”] មិនអីទេ មាននរណាម្នាក់ដាក់ដៃ របស់អ្នកលើនាង ហើយនាង...ប្រហែលជាធ្វើឱ្យនាងស្រួបខ្យល់បាន។ ឥឡូវ អ្នកណាដែលឈរនៅទីនោះ ចូរដាក់ដៃលើនាង។

ចូរយើងអធិស្ឋាន។

67 ឱព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ សូមឱ្យប្អូនស្រីរបស់យើងដែលឈឺនៅព្រឹកនេះ ហើយ នាងសន្លប់នៅក្នុងបន្ទប់ សូមឱ្យព្រះគុណ និងកម្លាំង និងព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់... ឥឡូវនេះមានដៃដាក់លើនាង តំណាងឱ្យទ្រង់។ ហើយបទគម្ពីរបានចែងថា “ទី សំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកដែលជឿ។ បើគេដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ នោះគេ នឹងបានជា។” ហើយឥឡូវនេះសូមឱ្យប្អូនស្រីរបស់យើងបានរួចពីជំងឺនេះ ហើយ បានជាសះស្បើយសម្រាប់សិរីល្អនៃព្រះ។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ យើងសូមវា ហើយថ្វាយនាងទៅទ្រង់។ អាម៉ែន។

68 ឥឡូវនេះនាំនាងទៅអាកាស។ វា—វាពិបាកចិត្តណាស់។ ខ្ញុំអាចមាន អារម្មណ៍ថាវានៅទីនេះ ពិតជាអូអាប។ វាគ្រាន់តែជាអារម្មណ៍ខ្សោយ នៅទីនេះនៅ លើផែនដី។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាវាប្តូរឬប្រាំដងនៅទីនេះ។ បើមាន...ដរាបណានាង មានអារម្មណ៍ធូរស្រាលបន្តិច ហេតុអ្វី នាំនាងទៅកន្លែងដែលនាងអាចទៅដល់ ខ្យល់។ នោះជាការល្អ។ អូ-ហូ។ ឃើញទេ វាពិបាកខ្លាំងណាស់ អ្នកដឹងទេ។ មនុស្សបង្កើត យើងម្នាក់ៗ មានបំពេញដោយជម្ងឺជាច្រើន។ ប្រសិនបើអ្នកមាន

នរណាម្នាក់មានទឹកនៅទីនោះ ឬអ្វីមួយសម្រាប់ដាក់លើបងស្រី។ នាងគឺ—នាង ផងដែរ... ឥឡូវនេះ។ ឃើញទេ? ត្រូវហើយ។ [បងប្រុសម្នាក់និយាយថា “ចូរយើង នៅតែបើកទ្វារ បងប្រុសប្រាណាហាំ”—អដ។] បាទ ប្រហែលជាប្រសិនបើអ្នក អាចបើកទ្វារ ប្រហែល ឬបើកឱ្យមានខ្យល់បន្តិច តាមដែលយើងអាចធ្វើបាន តាមវិធីខ្លះ ឃើញទេ។

69 ឥឡូវនេះ នៅក្នុងពេលនេះ ដូចដែលខ្ញុំមាននិមិត្តនេះ ហើយគិតថាខ្ញុំ—ខ្ញុំបាន ឆ្លងផុតពីជីវិតនេះចូលទៅក្នុងទារុណកម្ម។

70 ហើយប្រាំពីរខែក្រោយមក នៅទីនេះនៅឯមន្ទីរពេទ្យ ក្លាកខោនដឺ មេម៉ូរីល ខ្ញុំ មានការរះកាត់លើកទីពីរ។ ហើយនៅពេលនោះ ពេលខ្ញុំចេញមក ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំកំពុង ឈរនៅភាគខាងលិច។ ខ្ញុំមាននិមិត្តមួយទៀត។ ហើយមានឈើឆ្កាងមាសដ៏ អស្ចារ្យនៅលើមេឃ ហើយសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអម្ចាស់ហូរចេញពីឈើឆ្កាងនោះ។ ហើយខ្ញុំបានឈរដោយដែលរបស់ខ្ញុំចេញដូចនេះ ហើយសិរីរុងរឿងបានធ្លាក់ចូលទៅ ក្នុងទ្រូងរបស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំ...និមិត្តបានចាកចេញពីខ្ញុំ។ ឪពុករបស់ខ្ញុំកំពុងអង្គុយ នៅទីនោះសម្លឹងមើលខ្ញុំ នៅពេលដែលនិមិត្តបានមកដល់។

71 ខ្ញុំតែងតែមានអារម្មណ៍ អ្នក...មនុស្សទាំងអស់ដែលបានស្គាល់ខ្ញុំប៉ុន្មានឆ្នាំ មកនេះ ដឹងថាខ្ញុំតែងតែចង់ទៅខាងលិច។ អ្នកដឹងថាវាយ៉ាងម៉េច។ វាតែងតែជា អ្វីមួយទៅលោកខាងលិច។ ប៉ុន្តែដោយសារតែការវិទ្ធកម្មម្នាក់បានប្រាប់ខ្ញុំនៅពេល មួយ រឿងដដែលនេះថាខ្ញុំគួរតែទៅខាងលិច...ផ្កាយ នៅពេលដែលពួកគេឆ្លងកាត់ វដ្តរបស់ពួកគេជាដើម ខ្ញុំបានកើតនៅក្រោមទិសម្ចាស់នោះ ហើយខ្ញុំមិនដែល ទទួលបានជោគជ័យនៅបូព៌ាទេ ខ្ញុំត្រូវតែទៅខាងលិច។ ហើយកាលពីឆ្នាំមុន ខ្ញុំបានធ្វើដំណើរទៅភាគខាងលិច ដើម្បីបំពេញនូវអ្វីដែលប្រាថ្នាពេញមួយជីវិត ឃើញទេ ដើម្បី—ធ្វើវា។

72 ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំនៅទីនោះ? វាជារឿងគួរឱ្យអស់សំណើចបំផុត។ អង្គុយ នៅទីនោះនៅវាលខ្សាច់ បង់មួយរយដប់ដុល្លារក្នុងមួយខែ ជួល ហើយនេះគឺជា ផ្ទះមួយអង្គុយនៅទីនេះ ជាសេសសល់ បំពាក់ឱ្យខ្ញុំ ឃើញទេ។ ប៉ុន្តែវាកំពុង ធ្វើតាមព្រះអម្ចាស់ ឃើញទេ នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំដឹងដើម្បីធ្វើ។ ហើយអ្នកដឹង ពីនិមិត្តនិងអ្វីដែលបានកើតឡើងនៅទីនោះ។ ឥឡូវនេះ—ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់និយាយ ទៅកាន់...

73 ឥឡូវនេះបើបងស្រីរបស់យើងមានអារម្មណ៍ខ្សោយបន្តិច បងប្រុសរ៉យ ហើយនាងនឹង...ចង់នាំនាងចេញទៅកន្លែងណាមួយ ហើយដាក់នាងនៅក្នុងបន្ទប់មួយនៅទីនេះ ជាកន្លែងដែលនាងទទួលបានខ្យល់ឬអ្វីមួយ ហើយនោះមិនអីទេ ពីព្រោះខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថានាងនឹងមិនអីទេឥឡូវនេះ ឃើញទេ? វាមិនអីទេ។ នាងគ្រាន់តែដួលសន្លប់ ឈឺ។ ដូច្នោះហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថាប្រសិនបើនាង...ប្រសិនបើអ្នកចង់នាំនាងមកទីនេះជាកន្លែងដែលខ្យល់...លើកបង្អួចទាំងនេះ បងប្រុសរ៉យ ហើយប្រសិនបើបងស្រីចង់ឆ្លងកាត់នោះ—នោះនឹងមិនអីទេ។ ឃើញទេ បើនាងចង់—មកទីនេះ ល្អ កុំខ្លាចរឿងនោះ។

74 ខ្ញុំចង់ដាក់ដៃលើនាងពេលនាងឆ្លងកាត់ទីនេះ។ អ្នកទាំងអស់គ្នាសូមទោសខ្ញុំមួយនាទី។ ហើយព្រះអត់ទោសឱ្យខ្ញុំសម្រាប់...នោះ ហ្នឹងហើយ បងប្រុស។

75 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ កូនស្រីរបស់ទ្រង់នៅទីនេះនៅព្រឹកនេះ ហើយនាងបានមកស្តាប់សារ ហើយទទួល...សាតាំងកំពុងព្យាយាមវាយនាងពីវា ប៉ុន្តែវាមិនអាចធ្វើបានទេ។ គាត់មិនអាចធ្វើបានទេ។

សូមប្រទានពរដល់បងស្រី ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ត្រូវហើយ។ មែនហើយ ទ្វារនោះ ខ្ញុំគិតថាបើពីរបី...?...បងប្អូនអើយ នោះខ្យល់អាចមកតាមរយៈទីនេះ ចំពោះអ្នក។

76 អូ អ្នកនិយាយអំពីការពិបាក អ្នកគួរតែទៅកន្លែងទាំងនេះនៅបរទេស ដែលជាកន្លែងដែលពួកគេគ្រាន់តែដាក់នៅលើកំពូលនៃគ្នាទៅវិញទៅមក ជាមួយនឹងជំងឺយូងនិងមហារីក។ ហើយ អូ ខ្ញុំអើយ អ្នកពិបាកដកដង្ហើម អ្នកដឹងទេ នៅក្នុងរឿងដូចនោះ។ ដាក់នៅក្នុងអាគារធំ ៗ របស់ពួកគេដែលកខ្វក់—ជាមួយជំងឺ។ ហើយអ្នកដឹងពីអ្វីដែលជាជំងឺយូង។ នៅទីនោះ ដេកនៅទីនោះដោយគ្មានត្រចៀក ហើយមុខរបស់ពួកគេស៊ីពាក់កណ្តាល ហើយគ្មានដៃ និងជើងតូចៗ ហើយអ្វីៗដូចនោះ ដាក់លើគ្នាទៅវិញទៅមក។ ហើយពួកគេជាច្រើនបានស្លាប់នៅពេលនោះ ដេកនៅទីនោះ ពីការគ្រៀបលើគ្នាទៅវិញទៅមក ព្យាយាមចូលទៅកន្លែងណាមួយ អ្នកដឹងទេ ដើម្បីស្តាប់សារ។

77 ហើយឥឡូវនេះ—ឥឡូវនេះនៅក្នុងនេះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលបានកើតឡើង។ នៅក្នុងនិមិត្តដែលខ្ញុំមាន ខ្ញុំនឹងត្រឡប់ទៅវិញ ព្រោះខ្ញុំបាននាំយកនិមិត្តទាំងពីរ

មក ដើម្បីបង្ហាញអ្នកអំពីមួយក្នុងចំណោមពួកគេ។ ខ្ញុំត្រូវនៅខាងក្រៅខាងលិច។ ខ្ញុំតែងតែចង់បានវា។

78 ហើយឥឡូវនេះ គោលបំណងនៃសារព្រឹកនេះគឺដើម្បីប្រកាសក្រុមជំនុំ នៅក្នុង អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់នឹងអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំប្រកាសក្រុមជំនុំទៅ តាមដែលខ្ញុំដឹង រហូតដល់...ដូចដែលខ្ញុំទៅជាមួយ។ ហើយរឿងនេះបានវាយប្រហារខ្ញុំ ដូច្នេះខ្ញុំចង់ ប្រកាសក្រុមជំនុំ។ ឥឡូវនេះ គឺសម្រាប់រោងឧបោសថនេះតែប៉ុណ្ណោះ ឃើញទេ នៅ ទីនេះ។ ឥឡូវនេះ ហើយនៅក្នុងនិមិត្តនេះ ទីមួយ នេះគឺជាអ្វីដែលបានកើតឡើង។

79 បន្ទាប់ពីនិមិត្តបានវាយប្រហារខ្ញុំ ហើយខ្ញុំខ្សោយណាស់ ហើយខ្ញុំបាន បាត់បង់ឈាមទាំងអស់ ហើយបានទៅ...ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំកំពុងធ្លាក់ចូលទៅក្នុងភាព អស់កល្បគ្មានទីបញ្ចប់។ អ្នករាល់គ្នាជាច្រើនបានឮខ្ញុំប្រាប់រឿងនេះពីមុន ហើយ —និងការធ្លាក់ចូលទៅក្នុងភាពអស់កល្បគ្មានទីបញ្ចប់។ ដំបូង ខ្ញុំបានឆ្លងកាត់ ដូចជាពពក ហើយបន្ទាប់មកឆ្លងកាត់ភាពងងឹត ហើយលិចចុះក្រោម ចុះក្រោម ចុះក្រោម។ ហើយរឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង ខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងតំបន់នៃអ្នកបាត់បង់ ហើយនៅទីនោះខ្ញុំ—ខ្ញុំបានស្រែក។ ហើយខ្ញុំបានមើល ហើយនៅទីនោះ អ្វី គ្រប់យ៉ាងគឺគ្មានគ្រឹះសម្រាប់វាទេ។ ខ្ញុំមិនអាចឈប់ដួលបានទេ។ សម្រាប់ភាព អស់កល្បជានិច្ច មើលទៅដូចជាខ្ញុំនឹងធ្លាក់ចុះ។ គ្មានការឈប់ គ្មានកន្លែងណា ទេ។

80 ហើយបន្ទាប់មកវាមានភាពខុសគ្នាយ៉ាងណាពីនិមិត្តដែលខ្ញុំមាននៅទីនេះ មិនយូរប៉ុន្មានទេ នៃការនៅក្នុងសិរីល្អជាមួយមនុស្ស ភាពផ្ទុយគ្នា! ប៉ុន្តែនៅក្នុង នេះ នៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងដួល ទីបំផុតខ្ញុំ—ខ្ញុំបានស្រែកករខឺពុករបស់ខ្ញុំ។ ពិត ណាស់ កាលនៅក្មេង នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំនឹងធ្វើ។ ខ្ញុំបានស្រែកករខឺពុកខ្ញុំ តែ ខឺពុករបស់ខ្ញុំមិននៅទីនោះទេ។ ហើយខ្ញុំស្រែកករម្តាយខ្ញុំ “មាននរណាម្នាក់ចាប់ ខ្ញុំ!” គ្មានម្តាយនៅទីនោះទេ។ ខ្ញុំទើបតែទៅ។ ហើយខ្ញុំបានស្រែកទៅកាន់ព្រះ។ គ្មានព្រះនៅទីនោះទេ។ មិនមានអ្វីនៅទីនោះទេ។

81 ហើយមួយសន្ទុះក្រោយមកខ្ញុំបានឮសំឡេងសោកសៅបំផុតដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់ ឮ ហើយវាជាអារម្មណ៍ដ៏អាក្រក់បំផុត។ គ្មានផ្លូវទេ...សូម្បីតែភ្លើងដែលឆេះយ៉ាង ពិតប្រាកដក៏រាយចំពោះអ្វីដែលនេះជា។ ឥឡូវនេះ និមិត្តទាំងនោះមិនដែលខុស ទេ។ ហើយវាគ្រាន់តែជាអារម្មណ៍ដ៏អាក្រក់បំផុតមួយដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់មាន ហើយអ្វី

ដែលបានធ្វើ...

82 ខ្ញុំបានឮសំឡេងមួយ ស្តាប់ទៅដូចជាប្រភេទនៃ—នៃ—រឿងខ្មោចលង។ ហើយនៅពេលដែលវាគឺ ខ្ញុំមើលទៅ មក ហើយវាគឺជាស្ត្រី។ ហើយពួកគេមាន វត្ថុពណ៌បៃតង គ្រាន់តែអាចមើលឃើញមុខរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេមានវត្ថុ ពណ៌បៃតងនៅក្រោមភ្នែករបស់ពួកគេ។ ហើយភ្នែករបស់ពួកគេមើលទៅដូចជាវាត់ ត្រឡប់មកវិញ ដូចជាស្ត្រីសព្វថ្ងៃនេះលាបភ្នែករបស់ពួកគេ ខាងក្រោយដូចនោះ ហើយគ្រាន់តែភ្នែកនិងមុខរបស់ពួកគេ។ ហើយពួកគេបានទៅ “អូ អូ អូ អូ!” អូ ខ្ញុំ អើយ!

83 ខ្ញុំគ្រាន់តែស្រែក “ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមអាណិតមេត្តាទូលបង្គំផង។ ឱ ព្រះជាម្ចាស់អើយ! តើទ្រង់នៅឯណា? បើទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យទូលបង្គំត្រឡប់ទៅ រស់នៅវិញ ទូលបង្គំសន្យានឹងទ្រង់ថា នឹងធ្វើជាក្មេងប្រុសល្អម្នាក់។” ឥឡូវនេះ នោះជារឿងតែមួយគត់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយបាន។ ឥឡូវនេះ ព្រះទ្រង់ជ្រាប ហើយ នៅថ្ងៃជំនុំជម្រះ ទ្រង់នឹងវិនិច្ឆ័យខ្ញុំសម្រាប់សេចក្តីថ្លែងការណ៍នោះ។ នោះហើយជា អ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឲ្យទូលបង្គំត្រឡប់ទៅវិញ ហើយ ទូលបង្គំនឹងសន្យានឹងទ្រង់ថាទូលបង្គំនឹងក្លាយជាក្មេងល្អ។”

84 ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំត្រូវបានគេបាញ់ ខ្ញុំបាននិយាយកុហក ខ្ញុំបានធ្វើ ស្ទើរតែគ្រប់យ៉ាងដែលត្រូវធ្វើ រឿងតែមួយគត់ដែលខ្ញុំនិយាយ...ខ្ញុំក៏អាចសម្អាត វាចេញ ខណៈពេលដែលខ្ញុំនៅទីនេះឥឡូវនេះ។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំមើលចុះ ហើយឃើញខ្ញុំ ស្ទើរតែត្រូវបានគេវាយពាក់កណ្តាលជាពីរ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមអាណិតមេត្តាទូលបង្គំផង។ អ្នកដឹងថាខ្ញុំមិនដែលផិតក្បត់ ទេ។” នោះគឺជារឿងតែមួយគត់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយទៅកាន់ព្រះ។ ខ្ញុំមិនដែល ទទួលយកការលើកលែងទោសរបស់ទ្រង់ និងរឿងទាំងអស់នេះទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែ និយាយ អាចនិយាយបានថា “ខ្ញុំមិនដែលផិតក្បត់ទេ។”

85 ហើយបន្ទាប់មកពួកគេបាននាំខ្ញុំទៅទីនោះ។ ហើយបន្ទាប់មក នៅក្នុង នោះ ខ្ញុំបានស្រែកថា “ព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមអាណិតមេត្តាទូលបង្គំផង។ ខ្ញុំ នឹងក្លាយជាក្មេងល្អ បើទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំត្រឡប់ទៅវិញ” ដ្បិតខ្ញុំដឹងថាមានព្រះ នៅកន្លែងណាមួយ។ ដូច្នេះសូមជួយខ្ញុំ សត្វដែលនឿយហត់នៅជុំវិញ ខ្ញុំទើបតែ មកដល់ថ្មី។ ហើយអារម្មណ៍ដ៏គួរឱ្យស្អប់ខ្ពើម ដ៏អាក្រក់បំផុតនៅក្នុងនោះ...

មើលទៅដូចជាភ្នែកធំ រោមភ្នែកធំចេញមកបែបនោះ ហើយរត់ត្រឡប់មកវិញដូច
ឆ្មា ត្រឡប់មកវិញដូចនេះ និងវត្ថុពណ៌បៃតង ហើយដូចជាវាមានសំបកខ្យងឬអ្វី
មួយ។

ហើយពួកគេ—ពួកគេទៅ “អូ អូ អូ អូ!” អូ មានអារម្មណ៍យ៉ាងណា! ឥឡូវនេះ
នៅពេលដែលខ្ញុំ...

86 បន្ទាប់មកមួយភ្លែត ខ្ញុំបានត្រលប់មកជីវិតធម្មជាតិម្តងទៀត។ រឿងនោះបាន
រំខានខ្ញុំ។ ខ្ញុំគិតថា “អូ អនុញ្ញាតឱ្យវាថាខ្ញុំនឹងមិនទៅកន្លែងដូចនោះទេ គ្មានមនុស្ស
ណាម្នាក់ត្រូវទៅកន្លែងដូចនោះទេ។”

87 ប្រាំពីរខែក្រោយមក ខ្ញុំមាននិមិត្តនៃការឈរនៅភាគខាងលិច ហើយឃើញ
ឈើឆ្កាងមាសចុះមកលើខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំបានដឹងថាមានតំបន់នៃការខូចខាត
នៅកន្លែងណាមួយ។

88 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនបានកត់សម្គាល់វាច្រើនពេកទេ រហូតដល់ប្រហែលបួន
សប្តាហ៍មុន។ ប្រពន្ធ...មិនដែលគិតពីវានៅក្នុងលក្ខខណ្ឌនេះ។ ប្រហែលបួន
សប្តាហ៍មុន ប្រពន្ធនិងខ្ញុំបានចុះទៅតុកសុន ដើម្បីដើរទិញត្រីវ៉ាន់។ ហើយខណៈ
ពេលដែលយើងកំពុងអង្គុយ...ប្រពន្ធយើងបានចុះទៅជាន់ក្រោម ហើយ—ហើយ
មានក្មេងប្រុសដូចមនុស្សស្រីមានសក់រួញ អ្នកដឹងទេ ដូចជាស្រ្តីធ្វើអញ្ចឹង ហើយ
—និងបន្ទះនៅទីនេះនៅខាងមុខ និងខោខ្ពស់ពិតប្រាកដទាំងនេះ ជាប្រភេទ ខ្ញុំ
គិតថា ប៊ីតនីក ឬអ្វីដែលអ្នកហៅពួកគេ។ ហើយពួកគេនៅទីនោះ ហើយគ្រប់គ្នា
កំពុងសម្លឹងមើលពួកគេ ហើយក្បាលរបស់ពួកគេធំប៉ុណ្ណោះ ដូចជាស្រ្តីដែលពាក់
សក់ទាំងនេះនៅទីនេះ “ក្បាលទឹក” អ្នកដឹងទេ។ ហើយពួកគេបានចុះនៅទីនោះ។

89 ហើយមានស្រ្តីវ័យក្មេងម្នាក់បានចូលមក ហើយនាងបាននិយាយថា “តើអ្នក
គិតយ៉ាងណាចំពោះរឿងនោះ?”

90 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ដូច្នេះអ្នកគួរតែខ្មាស់ខ្លួនឯង បើអ្នកអាចគិតបែបនោះ។”
ខ្ញុំបាននិយាយថា “ទ្រង់មានសិទ្ធិច្រើនក្នុងការធ្វើវាដូចអ្នកដែរ។ គ្មាននរណាម្នាក់
ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាមានសិទ្ធិទេ។”

91 ដូច្នេះខ្ញុំបានឡើងទៅជាន់ខាងលើ ហើយខ្ញុំអង្គុយចុះ។ ហើយនៅពេល
ដែលខ្ញុំធ្វើ មានជណ្តើរយន្តមួយ វាស្ថិតនៅក្នុងហាងរបស់ជេស៊ី ផេននី ហើយ

ជណ្តើរយន្តនាំមនុស្សឡើង។ មែនហើយ ខ្ញុំពិតជាឈឺពោះខ្ញុំ ដោយឃើញស្ត្រី ទាំងនោះមកទីនោះ ក្មេង ចាស់ និងព្រងើយកណ្តើយ ជ្រីវជ្រួញ ក្មេង និងគ្រប់ វិធី ជាមួយនឹងខោខ្លីបន្តិច រាងកាយកខ្វក់របស់ពួកគេ និងស្ត្រីស្លៀកពាក់សិចស៊ី ទាំងនោះ ជាមួយនឹងក្បាលធំអស្ចារ្យបែបនោះ ហើយពួកគេមកទីនេះ។ ហើយ ម្នាក់ចុះពីជណ្តើរយន្តនោះ គ្រាន់តែឡើងមកបែបនោះ កន្លែងដែលខ្ញុំអង្គុយនៅលើ កៅអី អង្គុយនៅទីនោះដោយខិនក្បាលចុះ។

92 ហើយខ្ញុំបានងាកមើល។ ហើយម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេកំពុងឡើងមក និយាយថា “អូ” និយាយភាសាអេស្ប៉ាញទៅកាន់ស្ត្រីម្នាក់ទៀត។ នាងជាស្ត្រី ស្បែកសនិយាយទៅកាន់ស្ត្រីជនជាតិអេស្ប៉ាញ។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំមើល ប្រុងប្រួលប្រាណបំបាច់ម្រាមដៃរបស់គាត់—អដ។ ភ្លាមៗនោះខ្ញុំបានផ្លាស់ ប្តូរ។ នៅទីនោះ ខ្ញុំបានឃើញវាពីមុនមក។ ភ្នែករបស់នាង អ្នកដឹងពីរបៀបដែល ស្ត្រីកំពុងធ្វើឥឡូវនេះ លាបភ្នែករបស់ពួកគេ ថ្មីៗនេះ ដូចជាឆ្មា អ្នកដឹងទេដាក់ វាដូចនេះ ហើយពាក់វ៉ែនតា និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង អ្នកដឹងទេ ជាមួយនឹងភ្នែក ឡើងដូចនេះ និងវត្តពណ៌បៃតងនៅក្រោមភ្នែករបស់ពួកគេ។ មានរឿងនោះដែលខ្ញុំ បានឃើញកាលពីខ្ញុំនៅក្មេង។ មានស្ត្រីពិតប្រាកដ។ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែស្តឹក ហើយ ចាប់ផ្តើមមើលជុំវិញ ហើយមានមនុស្សទាំងនោះនិយាយអ្វីទៅ អ្នកដឹងទេ បន្តអំពី តម្លៃនិងអ្វីៗនៅក្នុងអាគារ។ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែ...

93 មើលទៅខ្ញុំទើបតែផ្លាស់ប្តូរមួយភ្លែត។ ហើយខ្ញុំបានមើល ហើយខ្ញុំគិតថា “នោះជាអ្វីដែលខ្ញុំបានឃើញនៅក្នុងនរក។” ពួកវានៅទីនោះ គឺជាសត្វកន្ត្រាត។ ខ្ញុំ គិតថាដោយសារតែពួកគេនៅក្នុងនរកអ្វីដែលធ្វើឱ្យពួកគេទៅជាពណ៌បៃតងខៀវ នៅក្រោមភ្នែករបស់ពួកគេ។ ហើយនេះគឺជាស្ត្រីទាំងនេះលាបពណ៌បៃតងខៀវ តាមរបៀបដែលនិមិត្តបាននិយាយប្រហែលសែសិបឆ្នាំមុន។

94 សូមមើល ប្រហែលសែសិបឆ្នាំមុន គឺជាអ្វីដែលវាបានកើតឡើង។ ខ្ញុំមាន អាយុហាសិបបួន ខ្ញុំមានអាយុដប់បួនឆ្នាំ។ ដូច្នេះប្រហែលសែសិបឆ្នាំមុន ខ្ញុំ... ហើយនោះជា—នេះ...នោះជាលេខ យ៉ាងណាក៏ដោយ នៃការជំនុំជំរះ អ្នកឃើញ ទេ។ ឥឡូវគឺបែបហ្នឹង...

95 ខ្ញុំបានឃើញហើយខ្ញុំមិនអាចសូម្បីតែនិយាយជាមួយប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំពេល នាងមក។ នាងបាននៅទីនោះដើម្បីព្យាយាមយកសារ៉ានិងកូនៗនូវអ្វីមួយ

—សម្លៀកបំពាក់ឬអ្វីមួយសម្រាប់សាលារៀន ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចសូម្បីតែ...ខ្ញុំមិនអាចសូម្បីតែនិយាយជាមួយនាង។ នាងបាននិយាយថា “បីល តើមានបញ្ហាអ្វីជាមួយអ្នក?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “អូនសម្លាញ់ ខ្ញុំដូចជា...ខ្ញុំស្ទើរតែស្លាប់ទៅហើយ។”

ហើយនាងបានសួរថា “តើមានបញ្ហាអ្វី? តើអ្នកឈឺឬ?”

ខ្ញុំបានឆ្លើយថា “ទេ? មានអ្វីមួយទើបតែកើតឡើង។”

96 ឥឡូវនេះនាងមិនដឹងទេ។ នាងកំពុងរង់ចាំខ្សែអាត់នេះត្រឡប់មកវិញ។ ខ្ញុំមិនដែលនិយាយវាទៅកាន់នរណាម្នាក់ទេ។ ហើយខ្ញុំគិតថាខ្ញុំនឹងរង់ចាំ ដូចដែលខ្ញុំបានសន្យា នាំវាទៅព្រះវិហារជាមុន។ ឃើញទេ? នាំវាទៅព្រះវិហារ។ នោះគឺជាការសន្យារបស់ខ្ញុំ។ ហើយអ្នកនឹងដឹងថាបន្ទាប់ពីយប់នេះ ហេតុផលដែលខ្ញុំព្យាយាមរក្សាការសន្យារបស់ខ្ញុំ។ ឃើញទេ?

97 ខ្ញុំបានគិតនៅពេលនោះ: នៅពេលដែលខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឃើញពួកគេសម្លឹងមើលពួកគេជាស្រ្តី។ មានជនជាតិអេស្ប៉ាញ បារាំង និងឥណ្ឌា និងជនជាតិស្បែកស ហើយទាំងអស់គ្នា ប៉ុន្តែក្បាលធំដ៏អស្ចារ្យនោះ: អ្នកដឹងទេ ដុះឡើងជាមួយនឹងស្និតនោះ: វិធីដែលពួកគេសិតវា ធំ ហើយបន្ទាប់មកចេញមក។ អ្នកដឹងទេ អ្នកដឹងពីរបៀបដែលពួកគេធ្វើវា ជួសជុលវាដូចដែលពួកគេធ្វើវា។ ហើយបន្ទាប់មកភ្នែកដែលមើលទៅស្រងៃ ហើយភ្នែកដែលមានថ្នាំលាប ពួកគេរត់ត្រឡប់មកវិញដូចជាភ្នែកឆ្មា។ ហើយពួកគេនិយាយ ហើយខ្ញុំនៅទីនោះម្តងទៀត ឈរនៅទីនោះក្នុងហាងរបស់ជេស៊ី ផេននី ត្រលប់ទៅនរកម្តងទៀត។

98 ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំខ្លាចណាស់។ ខ្ញុំបានគិតថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំមិនស្លាប់ទេ ហើយទ្រង់បានអនុញ្ញាតឱ្យទូលបង្គំមកកន្លែងនេះ។”

99 ហើយនៅទីនោះពួកគេបានធ្វើ...នៅជុំវិញដូចនោះ: នៅក្នុងនិមិត្តនោះ: អ្នកគ្រាន់តែព្យាងដោយត្រចៀក អ្នកដឹងទេ។ គ្រាន់តែជាការអរិយធម៌និងបន្ត របស់មនុស្ស ហើយពួកគេជាស្រ្តីឡើងជណ្តើរយន្តនោះហើយដើរជុំវិញទីនោះ: ហើយនោះ: “អូ អូ!” មានពួកគេពណ៌បៃតង ភ្នែកគួរឱ្យអស់សំណើច និងកាន់ទុក្ខ។

100 ហើយប្រពន្ធឡើងមក។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ទុកឱ្យខ្ញុំនៅម្នាក់ឯងមួយនាទី អូនសម្លាញ់។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “បើអ្នកមិនប្រកាន់ទេ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ទៅ

ផ្ទះ។”

ហើយនាងបាននិយាយថា “តើអ្នកឈឺទេ?”

101 ខ្ញុំបាននិយាយថា “អត់ទេ សូមបន្តទៀតចុះ អូនសម្លាញ់ ប្រសិនបើអូនត្រូវ ទិញត្រីវ៉ាន់។”

នាងបាននិយាយថា “ទេ ខ្ញុំចប់ហើយ។”

102 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំយកអ្នកដោយដៃ។” ឃើញទេ? ហើយខ្ញុំបានដើរចេញទៅ។

នាងបាននិយាយថា “តើមានបញ្ហាអ្វី?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “មេជា ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...មានអ្វីមួយកើតឡើងនៅទីនោះ។”

103 ហើយខណៈពេលដែលខ្ញុំនៅក្រោមនោះ ខ្ញុំបានគិតបែបនេះ “តើយើងរស់នៅ ថ្ងៃណា? តើនេះអាចជាការទាញទីបីទេ?” ឥឡូវនេះខ្ញុំមានកំណត់ត្រាខ្លះនៅ ទីនេះ។

104 ព្រះយេស៊ូវ។ យើងរកឃើញថា ព្រះយេស៊ូវ នៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចរបស់ទ្រង់ បន្ទាប់ពី ទ្រង់បានអធិប្បាយដល់មនុស្ស...ឥឡូវនេះយើងនឹងក្លាយជាបទគម្ពីរពិតប្រាកដ លើរឿងនេះ។ បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវបានបញ្ចប់ព័ន្ធកិច្ចរបស់ទ្រង់ ហើយព័ន្ធកិច្ចរបស់ ទ្រង់ត្រូវបានបដិសេធដោយប្រជាជន។ ឥឡូវនេះអ្នកនឹងអានរវាងបន្ទាត់ គួរគំនិត ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ ចងចាំអ្វីដែលខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកនៅពេលដំបូង។ បន្ទាប់ពីទ្រង់ បានអធិប្បាយ...

105 ទ្រង់យាងមកជាអ្នកដែលបានសន្យាសម្រាប់ថ្ងៃនោះ។ យើងទាំងអស់គ្នា ដឹងរឿងនោះ។ បទគម្ពីរបានសម្គាល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះមេស៊ី។ ហ្នឹងហើយ។ យ៉ាងហ្មត់ចត់ រឹងមាំ បញ្ជាក់ដោយព្រះ និងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ថាទ្រង់គឺជាព្រះមេស៊ី។ មិនមានសំណួរទេ។ ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់សួរ វា ប្រសិនបើអ្នកធ្វើដូច្នោះ អ្នកគួរតែមកអាននេះនោះ “ទ្រង់មិនមែនជាព្រះមេស៊ី ស៊ីទេ។” ទ្រង់ត្រូវបានកំណត់យ៉ាងច្បាស់ថាជាព្រះមេស៊ី។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីទ្រង់ ពិតជា...ព្រះបានកំណត់អត្តសញ្ញាណទ្រង់។

106 ដូចដែលពេត្រុសបាននិយាយនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ នៅពេលដែលគាត់និយាយ ជាមួយក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះនៅទីនោះ នៅម៉ោងបួន...ប្រហែលបួនថ្ងៃក្រោយមក។

ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ព្រះយេស៊ូវជាអ្នកស្រុកណាសារ៉ែត ជាមនុស្សដែលព្រះបានសព្វព្រះហឫទ័យនឹងព្រះក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាដោយទីសំគាល់និងការអស្ចារ្យដែលព្រះបានធ្វើដោយទ្រង់នៅកណ្តាល ដែលយើងទាំងអស់គ្នាជាសាក្សី។ ឃើញទេ? ទ្រង់បានយក និងដោយដៃអាក្រក់ ហើយបានឆ្កាងព្រះអង្គម្ចាស់នៃជីវិតដែលព្រះបានលើកឡើង ហើយបង្ហាញការទាំងនេះដែលអ្នកឃើញ។” ឃើញទេ? ព្រះគ្រីស្ទបានរស់នៅ។ ជាការពិត នៅតែរស់នៅសព្វថ្ងៃនេះ។

107 ឥឡូវនេះបន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវបានយាងមកយ៉ាងច្បាស់ បង្ហាញអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ ព្រះបានកំណត់អត្តសញ្ញាណទ្រង់ ហើយទ្រង់បានទាយ។ ហើយបន្ទាប់ពីថ្ងៃនៃទំនាយរបស់ទ្រង់ ទោះបីជាបានកំណត់អត្តសញ្ញាណតាមបទគម្ពីរក៏ដោយ ប្រជាជនបានបដិសេធទ្រង់។ ហ្នឹងហើយ។ ហើយទ្រង់បានអធិប្បាយបន្ទាប់មកបន្ទាប់ពីពួកគេបានបដិសេធទ្រង់នៅទីនេះ អ្នកដែលមានលទ្ធភាពនៃការសង្គ្រោះ។ សូមចាំថា នៅពេលដែលទ្រង់កំពុងអធិប្បាយ មានលទ្ធភាពសង្គ្រោះនរណាម្នាក់។ យើងមិនដឹងថាពួកគេជានរណាទេ។ ពួកគេត្រូវបានតម្កល់ទុកជាមុន។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានអធិប្បាយបន្ត។

108 ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីថ្ងៃនៃការអធិប្បាយរបស់ទ្រង់ ព័ន្ធកិច្ចរបស់ទ្រង់បានបន្ត ព្រោះក្រុមចុងក្រោយដែលទ្រង់បានអធិប្បាយគឺព្រលឹងដែលនៅក្នុងនរក ដែលមិនអាចលើកលែងទោសបាន។ ខ្ញុំបានអានយ៉ាងច្បាស់ពីព្រះគម្ពីរនៅទីនេះ ពីពេត្រុសទីពីរ។ ឃើញទេ? គាត់បានទៅអធិប្បាយដល់ព្រលឹងដែលជាប់គុក ដែលជាឋាននរក ជាប់គុករហូតដល់ថ្ងៃជំនុំជម្រះ។

109 ពីព្រោះ អ្នកឃើញទេ ការជំនុំជម្រះមិនមែនឥឡូវនេះទេ ហើយគ្មាននរកដែលកំពុងឆេះឥឡូវនេះទេ។ មាននរណាម្នាក់ប្រាប់អ្នកថា “បុរសកំពុងឆេះនរកឥឡូវនេះ” នោះខុសហើយ។ ឃើញទេ? ចៅក្រមនៃផែនដីនេះគឺគ្រប់គ្រាន់ហើយដែលមិនកាត់ទោសមនុស្សរហូតដល់គាត់ត្រូវបានកាត់ទោស។ ហើយព្រះនឹងមិនបោះមនុស្សចូលទៅក្នុងគុកភ្លើងឡើយ រហូតដល់គាត់ត្រូវបានថ្កោលទោសដោយច្បាប់របស់ព្រះ។ ទ្រង់បានបដិសេធសេចក្តីមេត្តាករុណា ដូច្នេះ អ្នកឃើញទេ ជំហានគាត់ត្រូវតែមានការជំនុំជម្រះ ហើយការជំនុំជម្រះគឺជាការវិនិច្ឆ័យដ៏អស្ចារ្យនៃបល្ល័ង្កស។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះគាត់នៅកន្លែងមួយហៅថាផ្ទះគុក។

110 ដូចដែលខ្ញុំបានឃើញនិមិត្តនៃកន្លែងទាំងពីរ ហើយដោយព្រះគុណនៃព្រះ...

ខ្ញុំនិយាយនេះមិនមែនដើម្បីជាការប្រមាថទេ ហើយបើវាខុស ព្រះអត់ទោសឱ្យខ្ញុំ។ ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំបានទៅកន្លែងទាំងពីរ ឃើញទេ នៅកន្លែងទាំងពីរ។ ហើយខ្ញុំបានឃើញ អ្នកដែលបានប្រោសលោះ ជាអ្នកមានពរ ហើយខ្ញុំបានឃើញអ្នកបាត់បង់ និង កន្លែងដែលពួកគេនៅ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំឈរជាប់បងប្អូនរបស់អ្នក នៅថ្ងៃនេះ ដើម្បីព្រមានអ្នកឱ្យរត់ចេញពីផ្លូវចុះក្រោមនោះ។ កុំទៅតាមផ្លូវនោះ។ ហើយអ្នកមានអ្វីគ្រប់យ៉ាងដើម្បីរស់នៅ ផ្លូវដែលមានពរ កន្លែងដែលអ្នកប្រោស លោះមានអំណរនិងសន្តិភាព ហើយពួកគេមិនអាចធ្វើបាបបានទេ។ ពួកគេមិន អាច—មិនអាចសុំទោសបានទេ។ ពួកគេមិនអាចទេ។ នៅទីនោះ គ្មានអ្វីសោះ ពួកគេល្អឥតខ្ចោះ។ ឃើញទាំងពីរកន្លែង! ខ្ញុំដឹងថានោះជាសេចក្តីថ្លែងការណ៍ដ៏ អាក្រក់សម្រាប់មនុស្សម្នាក់ដែលត្រូវធ្វើ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់ជាចៅក្រមរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំជឿ យ៉ាងមុតមាំថាខ្ញុំបានឃើញកន្លែងទាំងពីរ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿរឿងនោះ។

111 ហើយ អូ វាឆ្ងាយពីមនុស្សណាម្នាក់ដែលចូលទៅក្នុងតំបន់នៃអ្នក បាត់បង់នោះ! ប្រសិនបើអ្នកកំពុងឈរជាមួយខ្សែភ្លើងក្តៅអដ្ឋកតាមរយៈអ្នក ធ្វើទារុណកម្មគ្រប់វិធី វាមិនដូចជាការធ្វើទារុណកម្មរបស់អារក្សនៅទីនោះទេ។ គ្មានអ្វីអាច...ចិត្តមនុស្សមិនអាច ចិត្តមនុស្សមិនអាចយល់បានថាតំបន់ដែល បាត់បង់នោះជាអ្វី។ មិនមានវិធីដើម្បីពន្យល់វាទេ។ ហើយគ្មានវិធីដើម្បីពន្យល់ពី អ្វីដែលជាតំបន់នៃព្រះពរនោះទេ វាអស្ចារ្យណាស់។ នោះជារឿងដ៏អាក្រក់ណាស់ ហើយនេះ—អស្ចារ្យណាស់ វាពីគួរឱ្យអស់សំណើចទៅអស្ចារ្យ។ ដូច្នេះបើអ្នកណា ឮខ្ញុំ...

112 ហើយខ្ញុំក្លាយជាមនុស្សចាស់។ ខ្ញុំមិនដឹងថាខ្ញុំមានរយៈពេលប៉ុន្មានទេ។ ឆាប់ ៗនេះខ្ញុំនឹងមានអាយុហាសិបប្រាំឆ្នាំ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងទេ យោងទៅតាម ធម្មជាតិ ខ្ញុំប្រហែលជាមិនមានច្រើនឆ្នាំទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាខ្សែអាត់នេះនឹងទៅណា ទេ។ ប៉ុន្តែសូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាឮ នៅទីនេះ និងនៅលើខ្សែអាត់ ឬកន្លែងណាដែល វាអាចទៅ។ កុំឆ្កោះទៅរកតំបន់ដែលបាត់បង់។ អ្នកមិនអាចស្រមៃថានរកអាក្រក់ នោះទេ។ ហើយអ្វីក៏ដោយដែលអ្នកធ្វើ អ្នកមិនដែលទទួលបាន...បំភ្លេចការនេះ ជាតំបន់នៃព្រះពរ...ខ្ញុំនឹងនិយាយរឿងនេះជាមួយសារកប៉ុល “ភ្នែកមិនបានឃើញ ត្រចៀកមិនបានឮ ឬវាអាចចូលទៅក្នុងចិត្តមនុស្ស អ្វីដែលព្រះមានសម្រាប់ពួកគេ ដែលស្រឡាញ់ទ្រង់។” ដូច្នេះឈប់ បើអ្នកកំពុងស្តាប់ខ្សែអាត់ សូមបិទម៉ាស៊ីន

ហើយប្រែចិត្តបើអ្នកមិនបានសង្គ្រោះ ហើយត្រូវជាមួយព្រះ។

113 ខ្ញុំនិយាយរឿងនេះដោយបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ ដូចដែលខ្ញុំជឿលើចិត្តរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនិយាយថា ប្រសិនបើការទាំងនេះ ប្រសិនបើការនិមិត្តបានបញ្ជាក់ខ្ញុំ ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណាសម្រាប់ខ្ញុំ ធ្វើសេចក្តីរំលងការណ៍បែប នោះ ប៉ុន្តែដោយភាពស្មោះត្រង់នៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ ដោយដឹងថាគ្មានការនិមិត្ត ណាមួយដែលបរាជ័យឡើយ ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំបាននៅកន្លែងទាំងពីរ។ ឆ្ងាយពីមនុស្ស ណាដែលដើរតាមផ្លូវនោះចុះ!

114 ឥឡូវនេះ ព្រះយេស៊ូវ បន្ទាប់ពីទ្រង់បានបញ្ចប់ព័ន្ធកិច្ចរបស់ទ្រង់ បាន អធិប្បាយដល់ព្រលឹងទាំងនោះដែលមិនអាចសង្គ្រោះបាន ដែលមិនអាចសង្គ្រោះ បាន។ ឥឡូវនេះព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងពីរឿងនោះ។ “គាត់បានទៅផ្សព្វផ្សាយដល់ ព្រលឹងដែលជាប់ឃុំ ដែលមិនប្រែចិត្ត។” នៅពេលដែលសេចក្តីមេត្តាករុណាត្រូវ បានប្រទានដល់ពួកគេ ពួកគេបានបដិសេធសេចក្តីមេត្តា ហើយឥឡូវនេះពួកគេ កំពុងរង់ចាំការជំនុំជំរះ។ អូ ពេលវេលាដែលត្រូវតែមាន! អូ ខ្ញុំប្រាថ្នាថាមានវិធីខ្លះ ដែលខ្ញុំអាចអង្វេនពិភពលោកជាមួយរឿងនោះ ដើម្បីឲ្យពួកគេឃើញពីការពិត។

115 ហើយព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់ផ្ទាល់ “ដូចជាព្រះវរបិតាបានចាត់ខ្ញុំ មក ដូច្នេះខ្ញុំចាត់អ្នកឱ្យទៅ។” ហើយដូចជាព្រះវរបិតាបានចាត់ទ្រង់ឲ្យទៅផ្សាយ —ដល់មនុស្សរស់ ដល់អស់អ្នកដែលមានសង្ឃឹម ហើយបន្ទាប់មកបង្ហាញសារ ដូចគ្នាដល់អ្នកដែលគ្មានសង្ឃឹម វាហាក់ដូចជាសម នៅពេលនេះ ដែល ដែលនឹង ត្រូវធ្វើ ព្រោះព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទគង់នៅក្នុងយើងមិនផ្លាស់ប្តូរធម្មជាតិរបស់ ទ្រង់ ឬមិនផ្លាស់ប្តូរប្រព័ន្ធរបស់ព្រះ។ គាត់ត្រូវតែដូចគ្នានៅគ្រប់ជំនាន់។ គាត់ ត្រូវតែដូចគ្នា។ បាននិយាយថា “ដូចដែលព្រះវរបិតាបានចាត់ខ្ញុំមក ដូច្នេះខ្ញុំចាត់ អ្នកឱ្យទៅ។”

116 ព័ន្ធកិច្ចត្រូវតែដូចគ្នា ដរាបណាទ្រង់មានបន្ទូល...ខ្ញុំឃើញអ្នកខ្លះសរសេរបទ គម្ពីរចុះ។ យ៉ូហាន ១៤:១២ “អ្នកណាដែលជឿលើខ្ញុំ កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកនោះ នឹងធ្វើដែរ។” ឃើញទេ “កិច្ចការ” អធិប្បាយទៅកាន់អ្នកបាត់បង់ ព្យាបាលអ្នកជំងឺ ហើយរកអ្នកមិនទាន់បានសង្គ្រោះដើម្បីឱ្យបានសង្គ្រោះ។ ឃើញទេ? ការងារបាន បន្តដូចគ្នា។ ដូច្នេះ នេះបានកើតឡើង (តើនេះឬទេ?) តើខ្ញុំអាចដាក់វាដូចនេះ បានទេ ព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានចាប់កំណើតឡើងវិញនៅក្នុងក្រុមជំនុំ

របស់ទ្រង់នៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ។ នោះហើយជាអ្វីដែលយើងជាច្រើនជឿ។ ខ្ញុំជឿជាមួយអ្នក។ ខ្ញុំជឿរឿងនេះ។ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនជឿទេ ខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វីផ្សេងទៀតអំពីវា។ ពីព្រោះ បន្ទាប់ពីទាំងអស់ នេះគឺជាខ្ញុំដែលជាការប្រគុំតន្ត្រី... ដែលមានការព្រួយបារម្ភនៅទីនេះ។ ហើយប្រសិនបើព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគង់នៅក្នុងអ្នក នោះអ្នកបានម្តីមនុស្ស។

117 មានបទគម្ពីរមួយដែលតែងតែធ្វើឱ្យខ្ញុំឆ្ងល់ ពីរបៀបដែលម៉ូសេអាចប្រាប់ព្រះពីគំនិតល្អជាងព្រះមាន ហេតុដល់ខ្ញុំដឹងថាវាជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងលោកម៉ូសេ។ ឃើញទេ?

118 ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា “ម៉ូសេសូមញែកខ្លួនអ្នកចេញពីពួកគេ។ ខ្ញុំនឹងបំផ្លាញរឿងទាំងមូល ហើយចាប់ផ្តើមជាមួយអ្នក។”

119 គាត់បាននិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់!” គាត់បានបោះខ្លួនឯងនៅក្នុងឆ្នេរ បាននិយាយថា “យកខ្ញុំទៅ។ លុបឈ្មោះខ្ញុំទៅ។” ក្នុងចំណោមមនុស្សទាំងនេះដែលបានបះបោរ ចិត្តរបស់គាត់បានទៅរកពួកគេ។ ឃើញទេ?

120 ហើយនៅពេលដែលអ្នកបម្រើដែលមានមនុស្សនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់... តើខ្ញុំអាចមានអារម្មណ៍សុចរិតចំពោះខ្ញុំ... ចំពោះព្រះ និងចំពោះខ្លួនខ្ញុំដោយរបៀបណាមិនដែលកាន់ជាប់អ្វីពីមនុស្សដែលអ្នកស្រឡាញ់ប្រសើរជាងអ្នកស្រឡាញ់ខ្លួនឯង។ របៀបដែលបុរសម្នាក់អាចនាំមនុស្សម្នាក់ចូលទៅក្នុងព្រះវិហារដោយដៃរួមតែមួយ ឬប្រោះទឹកខ្លះ ឬពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកក្លែងក្លាយ ឬអ្វីមួយ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេដេកនៅក្រោម—ឥទ្ធិពលនៃការកុហក ហើយដឹងថាព្រះគម្ពីរជាក់នៅទីនោះ ហើយនិយាយថាគាត់ស្រឡាញ់មនុស្សនោះ?

121 ទោះបីខ្ញុំត្រូវសុំទានដើម្បីរស់ អ្វីក៏ដោយ សូមឱ្យខ្ញុំស្មោះត្រង់ជាមួយព្រះនិងប្រជាជន ដើម្បីប្រាប់ពួកគេពីការពិត។ កុំឱ្យខ្ញុំជាអ្នកបោកបញ្ឆោតឡើយ។ តើខ្ញុំអាចបញ្ឆោតអ្នកដែលខ្ញុំស្រឡាញ់ដោយរបៀបណា? ទោះបីខ្ញុំត្រូវធ្វើបាបគេប៉ុន្តែខ្ញុំស្រឡាញ់ពួកគេ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលអ្នកវាយកូនរបស់អ្នក គឺដោយសារតែអ្នកស្រឡាញ់គាត់។ មិនមែនដោយសារតែអ្នកមិនចូលចិត្តគាត់ ព្រោះអ្នកស្រឡាញ់គាត់។ បើគាត់ខុស គាត់នឹងបានសម្លាប់បើអ្នកមិនកែគាត់។

122 ឥឡូវនេះ ព័ន្ធកិច្ចក៏ដូច្នោះដែរ។ ដូចកាលពីមុន សព្វថ្ងៃនេះ។ វាត្រូវបាន

អធិប្បាយ និងបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ថាវាមិនអាចជាមនុស្សបានទេ វាត្រូវតែជាព្រះ។ វាត្រូវតែមាន។ សូមកត់សម្គាល់ ទីសម្គាល់ខាងវិញ្ញាណដូចគ្នាដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើ បានកើតឡើងម្តងទៀតនៅលើផែនដីនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ ទីសម្គាល់ខាងវិញ្ញាណដូចគ្នាដែលទ្រង់បានសម្គាល់អង្គទ្រង់ថាជាព្រះមេស៊ី បានកំណត់អត្តសញ្ញាណទ្រង់នៅថ្ងៃនេះ។ ទ្រង់នៅតែជាព្រះមេស៊ី! ទីសម្គាល់សម្ភារៈដូចគ្នាបានលេចឡើងនៅលើផែនដី ដែលបានបង្ហាញខ្លួនដោយទ្រង់ អ្វីដែលទ្រង់មាន។ បង្គោលភ្លើងដូចគ្នាដែលសាវ័កប៉ុលបានឃើញ តែមួយ ទាំងអស់ដែលកើតឡើងម្តងទៀតជាមួយនឹងធម្មជាតិដូចគ្នានៅក្នុងវា ធ្វើដូចគ្នា។

123 ព្រះយេស៊ូវបានអះអាងថាទ្រង់មិនបានធ្វើអ្វីទាល់តែព្រះវរបិតាបង្ហាញទ្រង់។ ហើយព្រះវរបិតាគឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ យើងដឹងហើយ។ វាគ្រាន់តែជាការិយាល័យរបស់ព្រះប៉ុណ្ណោះ។ បើមិនដូច្នោះ តើមួយណាជាព្រះវរបិតានៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ? ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា ព្រះជាព្រះវរបិតារបស់ទ្រង់ ហើយព្រះគម្ពីរបានចែងថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាព្រះវរបិតារបស់ទ្រង់។ ឥឡូវនេះ អ្នកមិនអាចធ្វើឱ្យទ្រង់ក្លាយជាកូនមិនស្របច្បាប់ទេ ដូច្នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាព្រះព្រះយេស៊ូវជាព្រះ។ ដូច្នោះ ព្រះ ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺ... វាជា...នោះជាមុខងាររបស់ព្រះតែមួយ។ វាជាគុណលក្ខណៈបី គឺព្រះតែមួយ។

124 អ្នកគឺជាផ្នែកមួយនៃព្រះ ហើយខ្ញុំជាផ្នែកមួយនៃព្រះ ឃើញទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនមែនជារបស់ព្រះទេ ហើយអ្នកទាំងអស់គ្នាក៏មិនមែនជាព្រះដែរ។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? វាជាគុណលក្ខណៈរបស់ព្រះមកលើយើង ជាកូនប្រុសចិញ្ចឹមដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ដែលព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ក្លាយជាសាច់ឈាម ដើម្បីសុគតជំនួសយើង។

125 ឥឡូវនេះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធតែងតែបង្ហាញទ្រង់នូវអ្វីដែលត្រូវមក ហើយទ្រង់មិនដែលខុសឡើយ។ វាតែងតែល្អឥតខ្ចោះ។ តើវាត្រូវទេ? ទ្រង់មិនបានលើកសរសើរដល់អង្គទ្រង់ទេ។ គាត់ផ្តល់កិត្តិយសដល់ព្រះ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ព្រះរាជបុត្រាមិនអាចធ្វើអ្វីដោយអង្គទ្រង់ឡើយ ប៉ុន្តែអ្វីដែលទ្រង់ឃើញព្រះវរបិតាធ្វើនោះ។” ហើយព្រះវរបិតា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺជាព្រះវរបិតារបស់ទ្រង់។ តើវាត្រូវទេ? “យ៉ូសែប កូនរបស់ដាវីឌអើយ កុំខ្លាចនឹងយកនាងម៉ារីជាប្រពន្ធដងឡើយ

ដ្បិតអ្វីដែលមានគភ៌នៅក្នុងនាង នោះមកពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលជាព្រះវរបិតា របស់ទ្រង់។ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានបង្ហាញព្រះយេស៊ូវរឿងដែលត្រូវមក ប្រាប់ទ្រង់នូវរឿងនោះ។

126 ហើយទ្រង់គឺជាព្រះ-ហោរា។ ពីព្រោះ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់មកដល់តែ ហោរា បង្ហាញថាព្រះបន្ទូលបានមក ជាទម្រង់តូច ហោរាបានសរសេរនូវអ្វីដែល ព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែទ្រង់មិនបានសរសេរអ្វីទាំងអស់ ព្រោះទ្រង់ជា ព្រះបន្ទូល។ ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។

127 សូមកត់សម្គាល់ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដដែលដែលគង់នៅក្នុងទ្រង់ “បន្តិចទៀត លោកិយនឹងលែងឃើញខ្ញុំទៀតហើយ ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នានឹងឃើញខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំនឹង នៅជាមួយអ្នក សូម្បីតែនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា ដរាបដល់ចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ។ ខ្ញុំ នឹងមករកអ្នក” ទ្រង់មានបន្ទូល។ “ខ្ញុំ” គឺជាព្រះវរបិតាដែលគង់នៅក្នុងទ្រង់ “ដែល នឹងមករកអ្នក។” ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា “នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ យាងមកសណ្ឋិតលើអ្នក ទ្រង់នឹងបើកសម្តែងការទាំងនេះដែលខ្ញុំបានបង្រៀនអ្នក ហើយនឹងបង្ហាញអ្នកនូវអ្វីដែលត្រូវមក។” ឥឡូវនេះអ្នកនៅទីនោះ។

128 ឥឡូវនេះយើងកត់សម្គាល់ឃើញថា ដូចជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានធ្វើការ នៅក្នុងក្រុមជំនុំនាំពេលនោះ ដូច្នេះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានធ្វើរឿងដូចគ្នានៅ ថ្ងៃនេះ ប្រកាសដោយបង្គោលភ្លើង គឺពិតជានៅដើមដំបូង រឿងដូចគ្នា។ ដោយ ឃើញការនេះមកលើព្រះយេស៊ូវ យ៉ូហានបានប្រកាសវាទៅទន្លេយ៉ែដាន់។ ហើយ បានបង្ហាញអ្វីគ្រប់យ៉ាង សូម្បីតែរូបភាពវិទ្យាសាស្ត្ររបស់វា។ វាមិនអាចប្រកែក បានទេ។ វាជាវិទ្យាសាស្ត្រ។ វាជាសម្ភារៈ។ វាមិនមែនជាគំនិតទេវកថាទេ។ វា មិនមែនជាចិត្តវិទ្យាទេ។ ដូចដែលលោកចច ធើឡាស៊ី បាននិយាយថា “ភ្នែក មេកានិចនៃការងារនឹងមិនយកចិត្តវិទ្យាទេ។ ពន្លឺបានវាយប្រហារកញ្ចក់។”

129 ហើយចុះអ្នកវិញ ក្រុមជំនុំដែលប្រហែលប្រាំមួយឬប្រាំបីខែមុននៅទីនេះ ហើយឈរនៅទីនេះ និយាយថា “នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលខ្ញុំ នឹងទៅតុកសុន រដ្ឋអារីហ្សូណា។ វានឹងមានការផ្ទុះ ហើយទេវតាប្រាំពីរនឹង លេចឡើង។” តើអ្នកចាំទេ? ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។—អេដ។ សូម្បីតែ... ព្រះធ្វើឱ្យវាក្លាយជាការពិតរហូតដល់ទស្សនាវដ្តីឡូកបានយករូបភាពរបស់វា។ ខាងវិញ្ញាណ ទាយទុកជាមុន ក្លាយជាការពិតដូចគ្នា ទេវតាទាំងប្រាំពីរ ដែលបាន

នាំមកនូវការបំភាន់នៃបទគម្ពីរទាំងអស់។ ពីព្រោះ អាថ៌កំបាំងទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរ ទាំងមូលស្ថិតនៅក្នុងត្រាទាំងប្រាំពីរ។ យើងដឹងថានោះគឺជា...សៀវភៅ វាត្រូវបាន ផ្សព្វផ្សាយជាមួយវាសូម្បីតែឥឡូវនេះ។ វាជាអាថ៌កំបាំងនៃសៀវភៅទាំងមូល ដែល ដាក់នៅក្នុងត្រាទាំងប្រាំពីរ ដែលព្រះអម្ចាស់បានអនុញ្ញាតឱ្យយើងនាំយកមក។

130 ហើយមានបុរសអង្គុយនៅទីនេះ ថ្ងៃនេះ មានវត្តមានជាមួយខ្ញុំនៅពេលដែល វាបានកើតឡើង។ ទស្សនាវដ្តីឡូក បានបង្ហាញរឿងដូចគ្នា ថាវា—វាពិតជាបាន កើតឡើង។ ដោយសារតែវាគឺជាព្រះដែលបានប្រាប់វា។ វាគឺជាព្រះដែលឈរនៅ ពីក្រោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដើម្បីអនុវត្តវានៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលថាទ្រង់ នឹងធ្វើវា។ ដូច្នេះ វាមិនមែនជាមនុស្សខ្លះទេ ជាមនុស្សខាងសាច់ឈាមដូចខ្ញុំដែរ នោះគឺក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា។ វាជាព្រះដ៏អស់កល្ប។

131 គាត់ប្រើបុរស។ នោះជាការពិត។ ទ្រង់មិនធ្វើអ្វីក្រៅពីអ្វីដែលទ្រង់ធ្វើដោយ មនុស្សទេ។ យើងដឹងហើយ។ ទ្រង់ នោះជារបស់ទ្រង់—នោះជាភ្នាក់ងាររបស់ ទ្រង់។ នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់បានជ្រើសរើស។ ហេតុអ្វី ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ទ្រង់អាចបង្កើតព្រះអាទិត្យដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អ។ ទ្រង់អាចបង្កើតខ្យល់ដើម្បី ផ្សាយដំណឹងល្អ។ ទ្រង់អាចបង្កើតខ្យល់ដើម្បីធ្វើអ្វីៗបាន ប៉ុន្តែទ្រង់បានជ្រើសរើស មនុស្ស។

132 នោះគឺជាគំនិតរបស់ទ្រង់ ដែលមនុស្សនឹងនិយាយត្រឡប់មកវិញ តាមរយៈ មនុស្ស មិនមែនខ្លួនគាត់ទេ ប៉ុន្តែ “ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់បានមកដល់ពួក ហោរា” អ្នកទាយ អ្នកអធិប្បាយ។ ហើយហោរាដែលបដិសេធព្រះបន្ទូលដើម តើ គាត់អាចក្លាយជាហោរាពិតដោយរបៀបណា? ឃើញទេ? គាត់មិនអាចទេ ព្រោះ គាត់កំពុងបដិសេធសេចក្តីពិតនៃព្រះបន្ទូល។ ហើយបន្ទាប់មកប្រសិនបើវាមិន ដូច្នោះទេ ព្រះបន្ទូលនេះដោយខ្លួនឯង ដូចដែលវាត្រូវបានអធិប្បាយដោយសេចក្តី ពិតនៃព្រះបន្ទូល ហើយដោយសេចក្តីពិតនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ វានឹងបង្ហាញរាល់ ការសន្យាដែលវាបានសន្យា។ នោះហើយជារបៀបដែលយើងដឹងថាវាត្រូវប្តូរវា។ នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “បើខ្ញុំមិនធ្វើអ្វីដែលបានសរសេរពីខ្ញុំ ឱ្យធ្វើ នោះកុំជឿខ្ញុំ។” ឃើញទេ? ឥឡូវនេះយើងឃើញរឿងទាំងនេះ។

133 សូមចាំថា ត្រាទាំងប្រាំពីរត្រូវបានបញ្ចប់ ហើយនៅពេលដែលទាំងប្រាំពីរបាន បង្ហាញការពិត...

134 ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ទ្រង់នឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យយើងដឹងទេ។ យើង... តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះនៅត្រាទាំងប្រាំពីរ ហើយបានឮ? អ្នក ទាំងអស់គ្នា ខ្ញុំគិតថា។ ឃើញទេ—ត្រាទីប្រាំពីរ ទ្រង់មិនអនុញ្ញាតទេ។

135 គាត់ឈរនៅទីនោះក្នុងបន្ទប់ ហើយបង្ហាញពួកគេម្នាក់ៗ។ ហើយប្រសិនបើ ខ្ញុំធ្លាប់អធិប្បាយអ្វីនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ ត្រូវបានបំផុសគំនិត វាគឺបែបនោះ។ ហើយ វាក្រៃតែជាការពិតចំពោះអ្នក។ ឈរនៅទីនេះហើយប្រាប់អ្នកថាវានឹងកើតឡើង ហើយទៅទីនោះ ហើយសូម្បីតែវិទ្យាសាស្ត្រនិងអ្វីៗផ្សេងទៀត ការស្រាវជ្រាវ វិទ្យាសាស្ត្រនិងអ្វីគ្រប់យ៉ាង អាចកំបាំងដល់មនុស្ស បានបង្ហាញថាវាបាន កើតឡើងនៅទីនោះ។ ហើយត្រលប់មកវិញហើយស្តាប់វាលាតត្រដាង ហើយធ្វើ ឱ្យគ្រប់ពាក្យទាំងអស់ត្រឹមត្រូវ។ តើយើងរស់នៅថ្ងៃណា? តើយើងនៅឯណា?

136 ហើយសូមចាំថា នៅក្នុងត្រាទីប្រាំមួយ ជាកន្លែងដែល ត្រែទាំងប្រាំពីរបន្ថែមឡើង នៅក្រោមត្រាទីប្រាំមួយ។ នៅពេលដែលយើងទៅដល់នោះ អ្នកនឹងឃើញវា។ រាល់ (ប្រាំពីរ) ត្រែបានកើតឡើងនៅក្នុងត្រាទីប្រាំមួយ។

137 ប្រាំពីរគឺតែងតែជាអាថ៌កំបាំង។ មើលប្រាំពីរ នោះជាការបញ្ចប់។ នោះគឺជាការ យាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់។ ស្ថានសួគ៌ស្ងាត់ស្ងៀម គ្មាននរណាដឹងឡើយ។ ពីព្រោះ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលដោយអង្គទ្រង់ថា “សូម្បីតែទេវតានៃស្ថានសួគ៌ក៏មិនដឹងថា ពេលណាខ្ញុំនឹងត្រឡប់មកវិញដែរ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ តើម៉ោងប៉ុន្មាន។ ព្រះវរបិតាបានដាក់ការនោះនៅក្នុងគំនិតរបស់ទ្រង់។” ព្រះតែមួយគត់ដែលដឹងវា គឺ ព្រះវិញ្ញាណ។ បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនដឹងទេ។” បន្ទាប់មក វាមិនត្រូវបានបង្ហាញឱ្យ ដឹងទេ។ នៅពេលដែលត្រែទីប្រាំពីរបានបន្ថែម... ឬទេវតាទីប្រាំពីរ—ត្រាមួយត្រូវ បានបើក បន្ទាប់មកមានភាពស្ងៀមស្ងាត់នៅស្ថានសួគ៌។ ឃើញទេ វាមិនត្រូវបាន ផ្តល់ឱ្យទេ តើនឹងមានអ្វីកើតឡើង។

138 ប៉ុន្តែនៅក្រោមត្រាទីប្រាំមួយ ជាកន្លែងដែលត្រែទាំងនេះបានបើក ចាំថា នៅ ក្រោមទីនោះ យើងបានរកឃើញថាកូនចៀមបានចេញមក បង្ហាញខ្លួននៅលើ ឆាក។ គាត់បានចាកចេញពីបល្ល័ង្កមេត្តា។ កិច្ចការរំនែកការប្រោសលោះរបស់ទ្រង់ ត្រូវបានបញ្ចប់។ ហើយទ្រង់បានចេញមកហើយយកសៀវភៅចេញពីព្រះហស្តស្តាំ របស់ទ្រង់ដែលគង់លើបល្ល័ង្ក ហើយ “ពេលវេលាគឺមិនមានទៀតទេ។” ហើយភ្លាម ៗនោះមានទេវតាមួយរូបបានលេចមកនៅក្នុងជំពូកទី៧ ឬជំពូកទី១០ និង១១

ដោយនិយាយថា...ទេវតានេះចុះមកសួរថា “ពេលវេលាលែងមានទៀតហើយ។”

139 ប៉ុន្តែ អ្នកឃើញទេ នៅក្នុងសៀវភៅនេះគឺជាអ្វីដែលបានប្រោសលោះ។ វា
ជាសៀវភៅនៃការប្រោសលោះ។ ហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់បានលោះត្រូវបាន
សរសេរនៅក្នុងសៀវភៅនោះ។ អ្វីទាំងអស់ដែលទ្រង់បានសុគតត្រូវបានសរសេរ
នៅក្នុងសៀវភៅ ហើយទ្រង់មិនអាចចាកចេញពីអាសនៈសម្រុះសម្រួលរបស់ទ្រង់
បានទេរហូតដល់ទ្រង់បានលោះយ៉ាងហ្មត់ចត់។ ហើយទ្រង់មិនអាចលោះវានៅ
ឈើធ្លាងបានទេ ពីព្រោះពួកគេត្រូវបានតម្កល់ជាមុននៅក្នុងសៀវភៅជីវិតរបស់
កូនចៀម ហើយទ្រង់ត្រូវបន្តនៅទីនោះដើម្បីអង្វររហូតដល់មនុស្សចុងក្រោយត្រូវ
បានបញ្ចប់។ ថ្វាយសិរីរុងរឿង!

140 ប៉ុន្តែថ្ងៃមួយ ទ្រង់បានរស់ឡើងវិញពីទីនោះ ចេញមក។ តើសៀវភៅ
នៅឯណា? វានៅតែមាននៅក្នុងម្ចាស់អូប៊ី ព្រះដ៏មានមហិទ្ធិបូជិ្ត។ ហើយ
យ៉ូហានបានមើលជុំវិញ ហើយគាត់យំ ពីព្រោះគ្មានមនុស្សណាដែលសក្តិសមនឹង
មើលសៀវភៅ ហើយជាពិសេស បើកត្រា ដើម្បីបង្ហាញពីអាថ៌កំបាំងដែល
លាក់កំបាំង។

141 អាថ៌កំបាំងគឺនៅក្នុងត្រាទាំងប្រាំពីរ។ នៅពេលដែលត្រាទាំងប្រាំពីរនេះត្រូវ
បានបើក នោះបានបើកព្រះគម្ពីរទាំងមូល។ ត្រាទាំងប្រាំពីរ វាត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់
ដោយអាថ៌កំបាំងទាំងប្រាំពីរ ហើយនៅក្នុងត្រាទាំងប្រាំពីរនេះបានរក្សាអាថ៌កំបាំង
ទាំងមូលរបស់វា។ ហើយវាជាសៀវភៅនៃការប្រោសលោះ គម្ពីរសញ្ញាថ្មី។

142 មិនមែនចាស់ទេ។ វាបានប្រកាសសម្រាប់តែគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ “ពួកគេត្រូវបាន
បង្កើតឡើង...មិនអាចបានគ្រប់លក្ខណ៍បើគ្មានយើងទេ” ហេព្រើរ ១១។ ឃើញ
ទេ? ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ ការប្រោសលោះកើតឡើងនៅពេលដែលព្រះប្រោស
លោះបានស្លាប់។ ហើយពួកគេមានសក្តានុពលនៅក្រោមឈាមរបស់កូនចៀម
មិនមែនជាព្រះប្រោសលោះទេ មិនទាន់បានលោះនៅឡើយទេ រហូតដល់ព្រះ
ប្រោសលោះបានមកដល់។

143 សូមកត់សម្គាល់ឥឡូវនេះនៅពេលដែលអ្នកប្រោសលោះនេះ...យ៉ូហានមើល
ជុំវិញ ហើយនៅទីនេះព្រះគង់នៅលើបល្ល័ង្ក ជាមួយនឹងសៀវភៅនៅក្នុងដៃរបស់
ទ្រង់ ដែលត្រូវបានបោះត្រាដោយត្រាប្រាំពីរ ហើយផែនការនៃការប្រោសលោះ
ទាំងមូលគឺនៅក្នុងវា។

144 ហើយវាត្រូវបានបាត់បង់ដោយពូជមនុស្សគឺអីជាម។ ហើយព្រះ...វាបាន ត្រឡប់ទៅកន្លែងណាវិញ? សាតាំងមិនអាចយកវាបានទេ គាត់គ្រាន់តែធ្វើឱ្យគាត់ បាត់បង់វា។ ប៉ុន្តែតើសៀវភៅទៅណានៅពេលនោះ? មិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់ មនុស្សទេ។ ពរជ័យមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិនៅទីនេះទេ នៅទីនេះពូជមនុស្សបាន បាត់បង់វា។ ដូច្នេះវាត្រលប់ទៅម្ចាស់ដើមវិញ នោះគឺជាព្រះ។

145 នៅទីនេះទ្រង់បានកំណត់ជាមួយវា ហើយទ្រង់បានហៅមនុស្សមួយចំនួន នរណាម្នាក់មកទាមទារវា។

146 ចនមើលជុំវិញ ហើយគ្មានមនុស្សនៅស្ថានសួគ៌ គ្មានមនុស្សនៅលើផែនដី គ្មាននរណាម្នាក់ គ្មានទេវតា គ្មានអ្វីអាចយកសៀវភៅឬដើម្បីស្រាយត្រា ឬសូម្បីតែ មើលលើវា។ គ្មានមនុស្សណាសក្តិសមទេ។ យ៉ូហានបាននិយាយថាគាត់យំយ៉ាង ជួរចត់។

147 បន្ទាប់មកទេវតាមួយបានមករកគាត់ បាននិយាយថា “កុំយំ យ៉ូហាន ដ្បិតតោ នៃកុលសម្ព័ន្ធយូដាបានឈ្នះ ហើយទ្រង់សក្តិសម។”

148 ហើយយ៉ូហានមើលទៅឃើញកូនចៀម...ឬឃើញសត្វតោ ហើយតើគាត់រក ឃើញអ្វី? កូនចៀមមួយ ហើយវាជាចៀមបង្ហូរឈាម ជាកូនចៀមដែលត្រូវបាន សម្លាប់។ រយៈពេលប៉ុន្មាន? ចាប់តាំងពីគ្រឹះនៃពិភពលោក។

149 កូនចៀមបានចេញមក ដើរទៅរកទ្រង់ដែលមានសៀវភៅនៅព្រះហស្តស្តាំ របស់ទ្រង់ ហើយបានទទួលសៀវភៅ ឡើងលើបល្ល័ង្កហើយអង្គុយចុះ។ នោះ ហើយជាវា។ វាចប់ហើយ (ពេលណា?) នៅពេលដែលត្រាត្រូវបានបង្ហាញ។ នៅពេលដែលចុងក្រោយ នោះគឺជាអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់បានប្រោសលោះ គ្មានអ្វី សោះ...

ទ្រង់មកដើម្បីលោះ។

150 និយាយថា “ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់មិនលោះពួកគេកាលពីសែសិបឆ្នាំមុន? ពីរ ពាន់ឆ្នាំមុន?”

151 ឃើញទេ ឈ្មោះរបស់ពួកគេគឺនៅលើសៀវភៅជីវិត នៅក្នុងសៀវភៅនោះ។ ហើយទ្រង់ត្រូវតែឈរនៅទីនេះ ពីព្រោះវាជាគោលបំណងរបស់ព្រះដើម្បីលោះ ពួកគេ។ ឈ្មោះរបស់ពួកគេត្រូវបានដាក់នៅក្នុងសៀវភៅជីវិតរបស់កូនចៀមមុន

កំណើតពិភពលោក។ កូនចៀមត្រូវបានគេដាក់នៅទីនោះជាមួយវា ដើម្បីត្រូវគេសម្លាប់។ មកទីនេះ កូនចៀមដែលត្រូវគេសម្លាប់ ត្រឡប់មកវិញដើម្បីអង្វរ។

152 មើលទ្រង់! វានឹងមានការក្លែងបន្លំ អ្វីៗជាច្រើនទៀត ប៉ុន្តែពិតជាមាននរណាម្នាក់នឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ ដ្បិតទ្រង់...ក្រុមជំនុំត្រូវបានតម្រូវឱ្យទុកជាមុនថាគ្មានស្នាមជ្រៀវផ្លូវ។ នាងនឹងនៅទីនោះ។ ហើយកូនចៀមបានស្លាប់សម្រាប់គោលបំណងនោះ។ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលនាមត្រកូលនៅលើសៀវភៅនោះត្រូវបានលោះ កូនចៀមបានចេញមកហើយយកសៀវភៅ “ខ្ញុំជាអ្នកដែលបានធ្វើវា!”

153 ទេវតា ចេរ៉ូប៊ីន អែលឌីរីទាំងម្ភៃបួននាក់ ជាសត្វ អ្វីៗទាំងអស់ មិនស្គាល់ខ្លួនឯង ក្រាបចុះនៅមុខបល្ល័ង្ក ហើយនិយាយថា “ទ្រង់សក្តិសម!”

154 យ៉ូហានបាននិយាយថា “អ្វីគ្រប់យ៉ាងនៅស្ថានសួគ៌និងផែនដីបានឮខ្ញុំស្រែក ‘អាម៉ែន’ ស្រែក ‘ហាលេលូយ៉ា’ ហើយសរសើរតម្កើងព្រះ។” សំឡេងស្រែកបានបន្តឡើង។ ហេតុអ្វី? ឈ្មោះរបស់ពួកគេគឺនៅក្នុងសៀវភៅនោះ ដើម្បីបើកសម្តែងហើយកូនចៀមបានបង្ហាញវា។

155 កូនចៀមបានលោះវា ប៉ុន្តែទ្រង់មិនអាចចេញមកបានទេ រហូតទាល់តែឈ្មោះនីមួយៗត្រូវបានបង្ហាញ ហើយវាបានកើតឡើងនៅក្រោមត្រាទីប្រាំមួយ មុនពេលទីប្រាំពីរបានបំបែក។ បន្ទាប់មក...កូនចៀមបានមករកអ្វីដែលទ្រង់បានលោះ។ ទ្រង់មកដើម្បីទាមទារអ្វីដែលទ្រង់បានប្រោសលោះ។ ទ្រង់បានទទួលវារួចហើយនៅទីនេះនៅក្នុងសៀវភៅ បានយកវាពីដៃរបស់ទ្រង់។ ឥឡូវនេះទ្រង់នឹងយាងមកដើម្បីទទួលអ្វីដែលទ្រង់បានប្រោសលោះ។ នោះជាកិច្ចការរបស់ទ្រង់។ គាត់រួចរាល់ហើយ។ គាត់មកដើម្បីទទួលវា។ អូ អ្វីទៅ—ពេលមួយ! បានបង្ហាញឱ្យឃើញវា ត្រាទីប្រាំពីរបានបង្ហាញវា។ ត្រឡប់មកវិញហើយយកសៀវភៅនៃការប្រោសលោះ!

156 សូមកត់សម្គាល់ វាគឺជាសាររបស់ទេវតាទីប្រាំពីរ ដែលត្រូវបង្ហាញត្រាទីប្រាំពីរត្រាទាំងប្រាំពីរ។ វិវរណៈ ១០:៧ ឥឡូវនេះ អ្នកនឹងរកឃើញវា។ ឃើញទេ?

157 “ហើយគាត់បានឃើញទេវតានេះចុះមក ដាក់ជើងរបស់គាត់នៅលើដីនិងនៅលើសមុទ្រ” នោះគឺជាព្រះគ្រីស្ទ “មានឥន្ទធននៅលើព្រះសិររបស់ទ្រង់។” សូមកត់សម្គាល់ទ្រង់ អ្នកនឹងរកឃើញទ្រង់នៅក្នុងវិវរណៈ១ ម្តងទៀត “ជាមួយនឹង

ឥន្ទធនូនៅលើព្រះសិររបស់ទ្រង់ មើលទៅដូចកែវមណីជាតិនិងសាឌីស”
ជាដើម។ នៅទីនេះទ្រង់យាងមកដាក់ដៃម្ខាង...“ជើងមួយនៅលើដី មួយនៅ
លើទឹក លើកដៃឡើង។ ទ្រង់មានឥន្ទធនូនៅលើព្រះសិររបស់ទ្រង់” នោះ។ នោះ
ជាកិច្ចព្រមព្រៀង។ ទ្រង់គឺជាទេវតានៃសេចក្តីសញ្ញា ដែលជាព្រះគ្រីស្ទ ទាបជាង
ពួកទេវតាបន្តិច ដើម្បីរងទុក្ខ។ នៅទីនោះទ្រង់យាងមក “ហើយដាក់ព្រះហស្តរបស់
ទ្រង់ទៅស្ថានសួគ៌ ហើយស្បថដោយទ្រង់ថាមានព្រះជន្មគង់នៅអស់កល្បជានិច្ច”
ព្រះដ៏អស់កល្បជានិច្ច ព្រះវរបិតា “ពេលវេលានោះនឹងលែងមានទៀតហើយ”
នៅពេលដែលរឿងនេះកើតឡើង។ វាអស់ហើយ។ វារួចរាល់ហើយ។ វាចប់ហើយ។

158 ហើយបន្ទាប់មកបទគម្ពីរចែងថា “ហើយនៅ—តាមសាររបស់ទេវតាទី
ប្រាំពីរនៅលើផែនដី” អ្នកនាំសារនៅលើផែនដី យុគសម័យក្រុមជំនុំទីប្រាំពីរនិង
ចុងក្រោយ “នៅដើមដំបូងនៃព័ន្ធកិច្ចរបស់គាត់” នៅពេលដែលវាចាប់ផ្តើមចូលទៅ
ក្នុងផែនដី នៅពេលនោះ “អាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះ នៃត្រាទាំងប្រាំពីរនេះ គួរតែត្រូវបាន
គេស្គាល់នៅពេលនោះ។” ឥឡូវនេះយើងឃើញកន្លែងដែលយើងនៅ។ តើវាអាច
ទេ មិត្តអើយ តើវាអាចទេ? សូមកត់សម្គាល់ អាចធ្វើទៅបានទាំងអស់។

159 ទាំងអស់ដែលត្រូវបានប្រោសលោះនៅក្នុងសៀវភៅ ទ្រង់បានចេញមក
សម្រាប់ការប្រោសលោះ។ អ្វីទាំងអស់ដែលត្រូវបានប្រោសលោះគឺនៅក្នុងសៀវភៅ
ដែលបានកំណត់ទុកជាមុនមុនកំណើតពិភពលោក។ ទ្រង់យាងមកដើម្បីលោះ
វា។ អ្វីទាំងអស់ដែលទ្រង់បានលោះត្រូវបានសរសេរនៅទីនោះ។

160 ខ្ញុំចង់សួរអ្នកមួយសំណួរឥឡូវនេះ។ ហើយអ្នកនៅលើខ្សែអាត់សូមស្តាប់
ដោយយកចិត្តទុកដាក់។ ភ្នែកលាក់កំបាំង ក្បាលដ៏គួរឱ្យស្តាប់នោះ អាចជា
មូលហេតុដែលសារនេះប្រឆាំងនឹងស្ត្រីសម័យទំនើប? តើនេះអាចជាសាររបស់
ទេវតាចុងក្រោយទេ? តើទ្រង់មានបន្ទូលអ្វីខ្លះនៅទន្លេប្រហែលសាមសិបបី
ឆ្នាំមុន? “ដូចដែលយ៉ូហានត្រូវបានបញ្ជូនមក” ឃើញទេ “ដើម្បីប្រកាសពីការយាង
មកជាលើកដំបូងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ សាររបស់អ្នកនឹងប្រកាសពីការយាងមកជាលើក
ទីពីរ។” នៅជុំវិញពិភពលោក ហើយនោះជាអ្វីដែលវាត្រូវបានធ្វើ បន្ទាប់មកការ
យាងមកត្រូវតែនៅជិត។ មើលអ្វីដែលកំពុងកើតឡើងឥឡូវនេះ។

161 ហេតុអ្វី? ខ្ញុំបានត្រូវក្បាល។ ខ្ញុំបានដេកលើខ្នើយរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានដើរលើឥដ្ឋ។
“តើមានបញ្ហាអ្វីជាមួយអ្នក?”

162 ប៉ុន្មានថ្ងៃមុន ខ្ញុំបានសួរបុរសពីរនាក់ដែលខ្ញុំជិះជាមួយ។ ខ្ញុំបានសួរជេក ម៉ូម៉ុង។ ហើយអ្នកទាំងអស់គ្នាស្គាល់បងប្រុសជេកម៉ូម៉ុង។ ខ្ញុំនឹងទៅរកគាត់នៅ ស្រុកផុត។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “បងប្រុសជេក អ្នកធ្លាប់ជាមិត្តជិតស្និទ្ធជូចដែលខ្ញុំ មាននៅលើផែនដី។” ហើយមុនពេលខ្ញុំសួរគាត់ ខ្ញុំបានសួរប្រពន្ធខ្ញុំ។

163 ប្រសិនបើមានអ្នកដឹងអ្វីអំពីខ្ញុំ ភាពអាក្រក់របស់ខ្ញុំនិង—និងទាំងអស់នោះ គឺប្រពន្ធខ្ញុំ ហ្នឹងហើយ ជាមនុស្សជាទីស្រឡាញ់។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់ គាត់នៅថ្ងៃមួយ ខ្ញុំបាននិយាយថា “អូនសម្លាញ់ ក្នុងនាមជាប្តីរបស់អ្នក ខ្ញុំជា អ្នកបម្រើនៃដំណឹងល្អ។ ខ្ញុំមិនចង់នាំមកនូវការតិះដៀលណាមួយមកលើអ្នកដែល ខ្ញុំស្រឡាញ់ទេ។ ទេ? ខ្ញុំមិនចង់ធ្វើឱ្យអ្នកឈឺចាប់ទេ។ ខ្ញុំនឹងមិននាំមកនូវការ តិះដៀលណាមួយមកលើអ្នកទេ។ ព្រះហឫទ័យមិនឱ្យខ្ញុំធ្វើអ្វីដែលនឹងធ្វើបាបអ្នកទេ។ ហើយតើមានអ្វីផ្សេងទៀតដែលនឹងធ្វើឱ្យខូចដល់ព្រះ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ប៉ុណ្ណា! អ្នក គឺជាប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំ ទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនិងជាព្រះរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំចង់សួរអ្នកនូវ សំណួរមួយ។ កុំលាក់លាមឡើយ។ ប្រាប់ខ្ញុំពីការពិត។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើខ្ញុំ បានសិក្សាច្រើនទេ...”

164 ហើយខ្ញុំបានឆ្ងល់។ ខ្ញុំ តើខ្ញុំ—ខ្ញុំធ្វើខ្លួន កំប្លែង ចម្លែក។ ខ្ញុំដឹងច្បាស់ណាស់។ គ្រប់គ្នានិយាយថា “តើខ្ញុំជាមនុស្សប្រភេទណា!” មែនហើយ ហ្នឹងហើយ អ្នកមិន អាចសំដែងបានទេ។ អ្នកជាអ្វីដែលជាអ្នក ដោយព្រះគុណនៃព្រះ។

165 ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើខ្ញុំរងស្មារតីប្តី អ្នកដឹងទេ គឺ—គឺដូចជា ការបាត់ទៅ?” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំថ្កោលទោសស្រ្តីទាំងនោះ ជានិច្ច នៅពេលដែលខ្ញុំស្រឡាញ់ពួកគេ?”

166 ពួកគេហៅ ខ្ញុំថាជា “អ្នកស្អប់ស្រ្តី” ខ្ញុំមិនមែនស្អប់...ខ្ញុំគ្រាន់តែ “ស្អប់ស្រ្តី។” ឃើញទេ? នោះជាការខុស។ ខ្ញុំស្រឡាញ់ស្រ្តី ខ្ញុំមានន័យថា ដូចជាបងប្អូនស្រី របស់ខ្ញុំ។

167 ខ្ញុំនឹងមិនទះអ្នកពីក្រោយទេ ដោយឃើញថាអ្នកខុស។ ខ្ញុំអាចប្រាប់អ្នកពី រឿងនោះ។ ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នកខ្លាំងណាស់សម្រាប់រឿងនោះ។ បុរសខ្លះដែលធ្វើបែប នោះ វាជាប្រភេទនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ផ្សេង។ ឃើញទេ? ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នកព្រោះ ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្វីដែលអ្នកមាន អ្នកគឺជាអ្នកជំនួយដល់កូនប្រុសរបស់ព្រះ ហើយ អ្នកគឺជាផ្នែករបស់គាត់។ ឃើញទេ? ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នកពីព្រោះ—ថាអ្នក

ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងរូបភាពរបស់មនុស្ស ហើយមនុស្សត្រូវបានបង្កើតឡើង
ក្នុងរូបភាពរបស់ព្រះ ដូច្នេះ រួមគ្នា អ្នកគឺជាម្នាក់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ នោះហើយ
ជាមូលហេតុដែលខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក។ អ្វីផ្សេងទៀត គឺគ្មានអ្វីសម្រាប់វាទេ។ ព្រះ
ដឹងរឿងនោះពេញមួយជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ឃើញទេ? ហ្នឹងហើយ។ ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក។
ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំក្រោកឈរឡើង...

168 នៅពេលដែលពួកគេនិយាយថា “ប្រាប់ស្ត្រីទាំងអស់ នៅពេលដែលពួកគេនឹង
មកស្តាប់បងប្រុសប្រាណហាំ សិតសក់របស់ពួកគេខុសគ្នា។ ពាក់មួកឬអ្វីមួយឬ
ផ្សេងទៀត ពីព្រោះគាត់នឹងចាប់ផ្តើមបំផ្ទុះរឿងសក់ខ្លី ហើយអ្នក...កុំតុបតែងមុខ”
ជាដើម។ នោះហើយជាអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ។ “អ្វីដែលគាត់បាននិយាយ!”

169 អ្នកខ្លះនិយាយថា “ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិន...” បាននិយាយថា “មនុស្សជឿ
ថាអ្នកជាហោរា។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនបង្រៀនស្ត្រីពីរបៀបទទួលអំណោយទាន
ខាងវិញ្ញាណដ៏អស្ចារ្យ និងរឿងបែបនោះ ជំនួសឱ្យការព្យាយាមបង្រៀនពួកគេពី
រឿងបែបនេះ?”

170 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រសិនបើពួកគេមិនរៀនអប៊ីស៊ីទេ តើពួកគេនឹងស្គាល់ពិជ
គណិតដោយរបៀបណា?” ឃើញទេ? ត្រូវហើយ ជាដំបូង។

171 ហើយខ្ញុំអធិប្បាយកាន់តែច្រើន វាកាន់តែអាក្រក់ទៅៗ។ បន្ទាប់មកអ្នក
និយាយថា “ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនឈប់?” អត់ទេ បាទ។ ត្រូវតែមានសំឡេង
សាក្សីប្រឆាំងនឹងវា។

172 បុរសដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ក្នុងព័ន្ធកិច្ចថ្ងៃនេះ បានដាក់ដៃលើខ្ញុំមិនយូរប៉ុន្មានទេ បាន
និយាយថា “ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក បងប្រុសប្រាណហាំ ប្រសិនបើអ្នកនឹង
អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំធ្វើវា នោះព្រះនឹងដកវាចេញពីចិត្តរបស់អ្នក។” បាននិយាយថា “ទុក
ឱ្យពួកគេជាស្ត្រីនៅតែចុះនៅក្នុងរឿងទាំងនោះ។”

173 ខ្ញុំបាននិយាយថា ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកជឿលើការនោះទេ លោក? អ្នក
គឺជាគ្រូអធិប្បាយដ៏បរិសុទ្ធ។”

174 គាត់បាននិយាយថា “ប្រាកដណាស់។ ខ្ញុំមិនជឿទេ ប៉ុន្តែ” បាននិយាយថា
“នោះហើយ—វាអាស្រ័យលើ...”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ទេ។”

គាត់បាននិយាយថា “នោះអាស្រ័យលើគ្រូគង្វាល។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ពួកគេមិនធ្វើវាទេ។”

175 ត្រូវនរណាម្នាក់ធ្វើវា។ ទន្ទេត្រូវតែឆ្លងកាត់។ ស្បែកត្រូវតែកាត់ចេញ។ ខ្ញុំមិនចង់ធ្វើវាទេ។ ព្រះដឹងថាខ្ញុំមិនចង់ធ្វើវាទេ។ ពួកគេជាច្រើនជាស្រ្តីចិញ្ចឹមកូនរបស់ខ្ញុំ ហើយពួកគេស្ទើរតែ នឹងលះបង់ជីវិតសម្រាប់ខ្ញុំ។ អ្នកគិត ហើយព្រះគុណនៃព្រះបានបង្ហាញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ អ្នកគិតថាខ្ញុំអាចឈរនៅស្ងៀម ហើយឃើញមនុស្សក្រីក្រនោះធ្លាក់ចូលទៅក្នុងភាពអស់កល្បដោយគ្មានសង្ឃឹមប្រសិនបើខ្ញុំមិនស្រែកប្រឆាំងនឹងវាទេ?

176 មិនមែនជាមនុស្សឆ្លាតទេ ប៉ុន្តែវិញ្ញាណនៃប្រជាជាតិនេះ ជាវិញ្ញាណនៃក្រុមជំនុំ មិនមែនជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទទេ ឥឡូវនេះ វិញ្ញាណនៃក្រុមជំនុំនិកាយ បានផ្លាស់ប្តូរស្រ្តីទាំងនេះចូលទៅក្នុងភាពញ្ជើងញ្ជាទៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែជាសំឡេងស្រែកថា “ចេញពីវា។ ចូររត់ចេញពីភាពកខ្វក់នោះ។” កុំឲ្យអារក្សធ្វើរឿងបែបនោះចំពោះអ្នក។ វាខុសហើយ!

177 ហើយអ្នកសភានៃព្រះ អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេជាស្រ្តី អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេជាស្រ្តីកាត់សក់របស់ពួកគេ ប៉ុន្តែហាមឃាត់ពួកគេមិនឱ្យស្លៀកពាក់។ ពិតជាមិនមានបទគម្ពីរប្រឆាំងនឹងការតុបតែងមុខទេ ប៉ុន្តែមានប្រឆាំងនឹងការកាត់សក់របស់អ្នក។ ព្រះគម្ពីរចែងថា នាងមិនសមនឹងអធិស្ឋាននៅចំពោះព្រះទេ។ ប្តីរបស់នាងមានសិទ្ធិលែងលះនាងហើយទុកនាងចោល។ ត្រូវហើយ។ នាងតំណាងខ្លួនឯងទៅកាន់ពិភពលោកថាជាស្រ្តីមិនបរិសុទ្ធ។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយដូច្នោះ។ នាងបង្គាប់ប្តីរបស់នាងនៅពេលនាងធ្វើវា។ នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបាននិយាយ។ ឃើញទេ?

178 មែនហើយ ប៉ុន្តែស្រ្តីដែលតុបតែងមុខ យើងឃើញថាមានតែស្រ្តីម្នាក់ប៉ុនោះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ នោះគឺយេសេបិល។ ជាម្នាក់ដែលបានធ្វើ។ មនុស្សតែម្នាក់គត់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរដែលបានតុបតែងខ្លួន គឺយេសេបិល ហើយព្រះបានយកនាងភ្លាមៗជាចំណី—ដល់ផ្លែព្រៃ។ នាងបានក្លាយជាមនុស្សអាម៉ាស់ ហើយសូម្បីតែអ្វី...អ្វីគ្រប់យ៉ាង គ្រប់យ៉ាងដែលជាបស់យេសេបិល។

179 អ្នកមិនចាំបាច់ធ្វើដូច្នោះទេ។ អ្នកមិនចាំបាច់ធ្វើវាទេ។ តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យអ្នកធ្វើវានៅពេលនោះ? វិញ្ញាណរបស់អារក្ស។

180 អ្នកមិនដឹងទេ? ខ្ញុំដឹងថាអ្នកមិនធ្វើទេ។ អ្នក—អ្នកជាមនុស្សល្អពេកហើយ។ អ្នកល្អណាស់។ អ្នកចាប់ដៃខ្ញុំ និយាយជាមួយខ្ញុំ។

181 ហើយខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក។ ហ្នឹងហើយ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើខ្ញុំឃើញដូច្នោះ តើខ្ញុំមិនមែនជាមនុស្សលាក់ពុតទេ... ប៉ុលបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនបានគេចចេញពីការប្រកាសប្រាប់អ្នកពីដំបូន្មានទាំងមូលរបស់ព្រះទេ?” សូមកុំឲ្យឈាមរបស់ស្រ្តីមកលើខ្ញុំនៅថ្ងៃនោះឡើយ ឬរបស់បុរស។ ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកពីការពិត។ ហើយខ្ញុំស្អប់ក្នុងការធ្វើវា កុំស្អប់ព្រោះខ្ញុំមិនចង់ធ្វើអ្វីដែលព្រះប្រាប់ខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក។ ខ្ញុំមិនចង់ធ្វើបាបអ្នកទេ ដូច្នោះតើខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វី? ប៉ុន្តែបើសុទ្ធ សេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ទេវភាពនឹងជំរុញអ្នកឱ្យធ្វើវា។

182 ព្រះយេស៊ូវថែមទាំងបានអធិស្ឋានដើម្បីគេចពីឈើឆ្កាង។ “បើសិនជាទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យនោះសូមយកពែងនេះចេញពីទូលបង្គំ?” បន្តថា “ប៉ុន្តែកុំតាមចិត្តទូលបង្គំឡើយ សូមតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់វិញ។”

183 តើខ្ញុំនឹងក្លាយជាអ្នកនិយាយបែបនេះទេ? តើខ្ញុំត្រូវយកពួកស្រ្តីដ៏មានតម្លៃដែលស្រស់ស្អាតនិងអ្វីគ្រប់យ៉ាង ហើយជំរុញទាំងល្វីល្វើ ឱ្យទៅជាបំណែក? តើខ្ញុំត្រូវធ្វើបែបនោះ? តើខ្ញុំត្រូវប្រាប់បងប្អូនខ្ញុំ ឱ្យឈរនៅទីនោះហើយប្រាប់ពួកគេឱ្យពួកគេស្រឡាញ់លុយនិង—និកាយប្រសើរជាងឱ្យពួកគេស្រឡាញ់ព្រះ? ខ្ញុំ ចំពោះបងប្អូនដ៏មានតម្លៃរបស់ខ្ញុំដែលដាក់ដៃរបស់ពួកគេ... អូ តើខ្ញុំត្រូវធ្វើបែបនោះទេ? ឱ ព្រះអង្គអើយ កុំឲ្យទូលបង្គំធ្វើវាឡើយ។

184 ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនបានគេចចេញដើម្បីប្រកាសប្រាប់អ្នកពីដំបូន្មានទាំងមូលទេ។ វាជាសេចក្តីស្រឡាញ់ពិតដែលបាននាំខ្ញុំទៅរកវា។

185 នោះហើយជាមូលហេតុដែលសារមកតាមរបៀបនេះ? គ្មានកន្លែងណាផ្សេងទៀតនៅលើពិភពលោកទេ? តើវានៅឯណា? ត្រូវហើយ។ ពួកគេខ្លាច។ ហ្នឹងហើយ? ប៉ុន្តែវាដោយគ្មានការភ័យខ្លាច។ ពិតប្រាកដ។ ព្រះតែងតែធ្វើវិធីនោះហ្នឹងហើយ។ ត្រូវហើយ។ តើនេះជាមូលហេតុដែលស្រ្តីត្រូវបានស្តីបន្ទោសខ្លាំងដោយសារសារនេះ? មិនដឹងទេ វាមិនត្រូវបានបង្ហាញទេ។ វាត្រូវបានបង្ហាញឱ្យខ្ញុំ ប៉ុន្តែវាមិនបានមករកខ្ញុំទេរហូតដល់ថ្ងៃផ្សេងទៀត។ ដឹងនៅ? សូមមើលនៅទីនោះ។ ត្រូវហើយ។ ប្រាកដណាស់សក្តិសមនឹងព័ន្ធកិច្ច។

186 ឥឡូវនេះសូមរង់ចាំបន្តិច។ តើមានពេលមួយដែលវាក្លាយជាពិភពលោករបស់ស្ត្រីពីមុនទេ? បាទ។ យោងទៅតាមប្រវត្តិសាស្ត្រនៅសម័យអេលីយ៉ាមានស្ត្រីម្នាក់ឈ្មោះយេសេបិល។ ហើយនាងបានទទួលការគ្រប់គ្រងលើក្រុមជំនុំនៃព្រះដែលព្រះគម្ពីរបានចែងថា នាងនឹងម្តងទៀតនៅថ្ងៃចុងក្រោយ វិញ្ញាណរបស់នាងតាមរយៈព្រះវិហារ អង្គការ។ ហើយនាងនឹងក្លាយជាស្រីសំផឹង ហើយព្រះវិហារផ្សេងទៀតទាំងអស់ជាមួយនាងនឹងក្លាយជាស្រីពេស្យា ដូចនាងដែរ។ តើវាត្រូវទេ?

187 វិរិណៈ ១៧ បាននិយាយថា “នាងគឺជាស្រីសំផឹង ហើយនាងគឺជាម្តាយរបស់ស្រីពេស្យា។” នោះមិនអាចជាបុរសបានទេ។ នោះជាស្ត្រី។ ឃើញទេ? ហើយពួកគេទាំងអស់ត្រូវបានគេបោះទាំងអស់ ចូលទៅក្នុងបឹងភ្លើង ហើយវិនាស។ នោះជាការពិត? ហ្នឹងហើយ។

188 សូមកត់សម្គាល់ នៅពេលដែលយេសេបិលបានក្រោកឡើងនៅលើឆាក នោះមានបុរសម្នាក់បានក្រោកឡើងប្រឆាំងនឹងវា។ ព្រះបាននាំបុរសម្នាក់មក។ យើងមិនដឹងថាគាត់មកពីណាផង។ គាត់មិនមានប្រវត្តិធ្វើព័ន្ធកិច្ចទេ។ គាត់មិនធ្លាប់មិនមែនជាបូជាចារ្យឬគ្មានអ្វីសោះឡើយ។ គាត់ចេញមក ជាជាងឈើចាស់ម្នាក់ឈ្មោះអេលីយ៉ា ហើយគាត់ដាក់ពូថៅទៅនឹងបួសដើមឈើ ហើយគេស្អប់គាត់។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណឹងទេ ពួកជំនុំទាំងមូលរបស់គាត់ស្អប់គាត់។

189 ហើយមានពេលមួយគាត់គិតថាគាត់ឈរតែម្នាក់ឯង។ គាត់បាននិយាយថា “អត់ទេ ខ្ញុំមានប្រាំពីរពាន់នៅតែឈរជាមួយអ្នក។” ឃើញទេ? នោះគឺជាក្រុមដែលបានជ្រើសរើស ឃើញទេ? តែងតែជាក្រុមនោះ។ ប្រាប់ថា “កុំខ្លាអីអេលីយ៉ា។ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកគិតថាអ្នកអស់ថាមពលហើយ ព្រោះនិកាយក្រោកឡើងប្រឆាំងអ្នកលើកំពូលភ្នំ។ ប៉ុន្តែ បានប្រាប់ថា “ខ្ញុំមានប្រាំពីរពាន់នាក់ដែលជឿរឿងដូចគ្នាដែលអ្នកកំពុងអធិប្បាយ។ ឃើញទេ ខ្ញុំមានពួកគេ។”

190 ហើយបន្ទាប់ពីសម័យរបស់គាត់ រ៉ូមបានកាន់កាប់ ហើយមានពេលវេលាមួយដែលវាជាពិភពរបស់ស្ត្រីម្តងទៀត ម៉ូដទាំងអស់នៃ—របស់ស្ត្រី របៀបដែលពួកគេចេញមកនៅក្នុងមួកនិងវត្ថុរបស់ពួកគេ ឃើញទេ? ហើយព្រះបានលើកម្នាក់ទៀតដែលមានវិញ្ញាណដូចគ្នាមកលើគាត់ គឺជាវិញ្ញាណរបស់អេលីសេ។ តើវាត្រូវទេ? ហើយគាត់បាននិយាយថា “ពូថៅត្រូវបានដាក់នៅបួសនៃដើមឈើ។”

191 ហើយមានស្ត្រីចាស់សាហាវម្នាក់នៅទីនោះ បានរៀបការជាមួយនាង...បាន

ចាកចេញពីប្តីរបស់នាង ទៅរៀបការជាមួយបងប្រុសរបស់គាត់ ឈ្មោះហេរ៉ូឌ។ ហេរ៉ូឌា ហើយនាងគឺជា—គូក្នុងដែលបានលាបពណ៌នៅថ្ងៃនោះ បានរាំ។ នាងបានបង្រៀនកូនស្រីរបស់នាងពីរបៀបរាំ។ នាងមានកូនស្រីម្នាក់ ដោយឪពុកចិញ្ចឹមរបស់នាង—ឪពុកចិញ្ចឹម ដោយឪពុក បងប្រុសរបស់គាត់។ ហេរ៉ូឌាស! នោះគឺជាកូនស្រីរបស់—នៃ—របស់ស្ត្រីនោះ។ ហើយគាត់បានបង្រៀននាងឱ្យរាំ ហើយនាងបានក្លាយជាអ្នករាំសុំចំណីព្រាកដ បន្ទាប់ពីម្តាយរបស់នាង។ ហើយនាងគិតថានាងអាចរៀបការបានបួនទៅប្រាំដង ធ្វើអ្វីដែលនាងចង់។

192 ហើយហេរ៉ូឌចេញមក។ ពួកគេសុទ្ធតែជាជនជាតិយូដា សូមចងចាំ។ ពួកគេជាមនុស្សក្នុងព្រះវិហារ។ ហេរ៉ូឌចេញមក ហើយក្រុមជំនុំរបស់គាត់ ដើម្បីស្តាប់ហោរានេះ មនុស្សជឿថាជាហោរា។

193 គាត់បានដើរត្រង់ៗនៅមុខពួកគេទាំងពីរ ហើយនិយាយថា “វាមិនមានច្បាប់សម្រាប់អ្នកយកនាងទេ។” ហើយវាធ្វើឱ្យនាងផ្ទុះឡើង! ឃើញទេ?

194 ឥឡូវនេះ មនុស្សធម្មតាខ្លះបាននិយាយថា “តើហេរ៉ូឌៀសសុខសប្បាយជាទេ? យើងពិតជារីករាយដែលមានអ្នកនៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់យើងនៅថ្ងៃនេះ។” ប៉ុន្តែមិនមែនយ៉ូហានទេ។

195 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “តើអ្នកទៅមើលអ្នកណា ពេលអ្នកចេញទៅជួបយ៉ូហាន? តើអ្នកទៅមើលម្នាក់ដែលស្លៀកពាក់ដូចប្រជាចារ្យទេ? អត់ទេ ដែល នោះដូចជាការចើបទារកហើយកប់មនុស្សស្លាប់។” ឃើញទេ? គាត់បាននិយាយថា “តើអ្នកទៅមើលអ្វី? ខ្យល់ ដើមត្រងដែលញ័រដោយខ្យល់ណាមួយ? ពួកគេនិយាយថា ‘មកទីនេះ យ៉ូហាន។ យើងនឹងបង់ប្រាក់ឱ្យអ្នកបន្ថែមទៀតប្រសិនបើអ្នកផ្សព្វផ្សាយដល់យើង។ ហើយយើង យើងជាអង្គការធំបំផុត?’ មិនមែនយ៉ូហានទេ។ ទេ គាត់មិនដែលទៅមើលនោះទេ។

196 បាននិយាយថា “តើអ្នកទៅមើលអ្វី ពេលអ្នកទៅស្តាប់និងឃើញយ៉ូហានជាហោរា?” ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ហើយខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា លើសជាងហោរាទៅទៀត! ...អ្នកអាចទទួលវាបាន នេះហើយគឺជាអ្នកដែលហោរាបាននិយាយនឹងមក អញនឹងចាត់អ្នកនាំសាររបស់អញនៅចំពោះមុខអញ ហើយគាត់នឹងរៀបចំផ្លូវសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់។” គាត់គឺជាអ្នកនាំសារនៃសន្ធិសញ្ញា។ គាត់បាននិយាយថា “មិនមានបុរសណាដែលកើតពីស្រ្តី អស្ចារ្យដូចគាត់ទេ។” ឃើញទេ?

197 នោះជាប្រភេទនៃបុរសដែលព្រះបានលើកឡើងសម្រាប់ថ្ងៃនោះ អេលីយ៉ា ជាអ្នកកាប់ឈើ។ យ៉ូហាន រឿងដូចគ្នា។ ឃើញទេ? ព្រះវិញ្ញាណរបស់អេលីយ៉ា សណ្ឋិតលើយ៉ូហាន។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា នៅពេលដែលវាមកដល់ថ្ងៃរបស់ ស្រ្តីម្តងទៀត វិញ្ញាណនោះនឹងរស់ឡើងវិញ “មុនការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ នៅពេលដែលផែនដីនឹងត្រូវឆេះ ហើយមនុស្សសុចរិតនឹងដើរចេញនៅលើ—ផេះនៃ មនុស្សអាក្រក់ ដូចជាផេះនៅក្រោមជើងរបស់ពួកគេ។” ទ្រង់បានសន្យាម្តងទៀត នៅក្នុងថ្ងៃនេះ។ សូមកត់សម្គាល់ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានសន្យា។ វាសមនឹង ពេលវេលាដែលយើងកំពុងរស់នៅ។

198 ត្រូវតែមាននរណាម្នាក់ក្រោកឡើង។ នោះត្រូវតែមក ដ្បិតវាជាព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះអម្ចាស់ ម៉ាឡាគីជំពូកទី៤។ នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលថាជាទី សម្គាល់ “មុនថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យនិងគួរឱ្យខ្លាចរបស់ព្រះអម្ចាស់មកដល់ ខ្ញុំនឹងបញ្ជូនអេ លីយ៉ាទៅអ្នក។” ហើយតើគាត់នឹងធ្វើអ្វី? “បង្វែរចិត្តរបស់កូនត្រឡប់ទៅគោល លទ្ធិរបស់ឪពុក ត្រឡប់ទៅព្រះគម្ពីរវិញ” ចេញពីភាពខុសគ្នានៃនិកាយទាំងនេះ: “ហើយត្រលប់មកព្រះគម្ពីរ ត្រឡប់ទៅព្រះវិញ។” នោះហើយជាអ្វីដែលគាត់នឹង ធ្វើ។ សូមកត់សម្គាល់ពីពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យដែលយើងកំពុងរស់នៅ។

199 ហោរាបានស្តីបន្ទោសស្រ្តីសម័យទំនើបនៅសម័យរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេ ទាំងពីរបានចំណាយសម្រាប់វាដោយជីវិតរបស់ពួកគេ។ ប្រវត្តិសាស្ត្របង្ហាញថា សម័យកាលនីមួយៗគឺជាពិភពលោករបស់ស្រ្តី នៅពេលដែលស្រ្តីគ្រប់គ្រង។

200 រកមើលនៅថ្ងៃនេះ។ យើងនឹងមានមួយ ប្រធានាធិបតី នៅថ្ងៃណាមួយ មើលទៅដូចជាអាចកើតឡើងឥឡូវនេះ។ តាមពិតនាងជាប្រធានាធិបតី។ ឃើញទេ? គាត់គ្រាន់តែជាគូរអង្គប៉ុណ្ណោះ។ ១៣ នៅទីនេះមិនយូរប៉ុន្មានទេ នៅក្នុងប្រទេសមួយផ្សេងទៀត នាងទទួលបានការសរសើរយ៉ាងច្រើនពីមនុស្ស ទាំងអស់ រហូតដល់ប្រធានាធិបតីខ្លួនឯងបាននិយាយថា “ខ្ញុំជាប្តីរបស់នាង។” ប្រធានាធិបតីសហរដ្ឋអាមេរិក ឃើញទេ? នាងកំណត់ម៉ូដ ស្រ្តីធ្វើតាមវា ឃើញ ទេ ដូចជាយេសេបិលបានធ្វើ។ អ្នកបានឮសេចក្តីអធិប្បាយរបស់ខ្ញុំអំពីសាសនា យេសេបិល។ អ្នកដឹងទេ? អ្នកដឹងអំពីវា។ តើអ្នកឃើញទេថាយើងនៅឯណា ឥឡូវនេះ?

201 អ្នកឃើញអ្វីដែលបានកើតឡើងនៅទីនេះ មួយឬពីរសប្តាហ៍មុន នៅទីនេះ

នៅក្នុងទីក្រុង? អ្នកដឹកនាំជំនឿលូធើរានបានអញ្ជើញបូជាចារ្យកាតូលិកនៃដួងចិត្ត ដ៏ពិសិដ្ឋឱ្យមកអធិប្បាយសម្រាប់គាត់ ហើយគាត់បានធ្វើ ហើយអ្នកដឹកនាំជំនឿ លូធើរានបានទៅកាន់បូជាចារ្យកាតូលិកហើយអធិប្បាយសម្រាប់គាត់។

202 ក្រុមប្រឹក្សាព្រះវិហារនៅទីនោះឥឡូវនេះ នោះគឺជាការប្រជុំនៅទីក្រុងរ៉ូម។ សំបុត្រសារាចរនេះដែលមិត្តល្អរបស់ខ្ញុំ ដាវីឌ ឌុប្លេស៊ីស នៅពេលដែលខ្ញុំបាន អង្គុយនៅទីនោះហើយស្រែកទៅកាន់គាត់អំពីវា នៅដប់បួនម៉ាយល៍ក្រែកមិនយូរ ប៉ុន្មានទេ មិនដឹងថាគាត់បានផ្លាស់ប្តូរព្រះវិហារទៅបាប៊ីឡូន នៅពេលដែលគ្រប់គ្នា និយាយថា “អូ ក្រុមជំនុំទាំងអស់នឹងក្លាយជាតែមួយឥឡូវនេះ។” បាទ ខ្ញុំដឹងថា ឃើញទេ អ្វីដែលបានសរសេរនៅលើសៀវភៅទំនាយរបស់ខ្ញុំនៅឆ្នាំ ១៩៣៣ ដែល នឹងកើតឡើង។ ហេតុអ្វី អ្នកមិនដឹងថាសាតាំងរូបរូមគ្នាទេឬ? ព្រះគម្ពីរនិយាយ ដូច្នោះ។ ហើយបន្តិចក្រោយមក បន្តិចទៀត នៅពេលដែលពួកគេក្លាយជាតែមួយ បន្ទាប់មកអន្តរនិកាយត្រូវបានបញ្ចប់ ឃើញទេ។ វានឹងមានសញ្ញាសម្គាល់របស់ សត្វនោះ ត្រូវហើយ។ ឃើញទេ?

203 គ្រាន់តែខ្ញុំមិនមានពេលវេលាដើម្បីបន្តរឿងនេះ ប៉ុន្តែ ជិតមួយភាគបួននៃ ដប់ពីរ។ ឃើញទេ ខ្ញុំចង់បញ្ចប់រឿងនេះ ទទួលបានចំណុចនេះ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែដាក់ បទគម្ពីរទាំងនេះនៅទីនេះ ដែលអ្នកអាចឃើញលទ្ធភាពនៃកន្លែងដែលយើងនៅ ហើយបន្ទាប់មកយើងនឹងបិទក្នុងរយៈពេលពីរបីនាទីទៀត។

204 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់នូវអ្វីដែលបានកើតឡើង។ នេះ—ហោរាបានស្តី បន្ទោសស្ត្រីទាំងនោះនៅសម័យពួកគេ ហើយត្រូវបានគេហៅថា “អ្នកស្អប់ស្ត្រី។” នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ ប្រវត្តិសាស្ត្របង្ហាញថាវាដូច្នោះ។

205 ឥឡូវនេះសូមរង់ចាំមួយភ្លែត។ អ្នកកំពុងសរសេរបទគម្ពីរ អ្នកគួរតែសរសេរ ជំរុំច្រើន ៥:៦។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា “ស្ត្រីដែលរស់នៅ—ក្នុងភាពរីករាយខាង លោកិយ។” មិនអាចជាការគាប់ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះទេ ដូច្នោះវាត្រូវតែអញ្ជឹង ឃើញទេ។ “ស្ត្រីដែលរស់នៅក្នុងភាពរីករាយខាងលោកិយបានស្លាប់ខណៈពេល ដែលនាងកំពុងរស់នៅ។” នោះហើយជាអ្វីដែលហោរាបាននិយាយ សារកប៉ុល “ស្ត្រីដែលរស់នៅក្នុងស្ថានភាពលោកិយនេះបានស្លាប់ខណៈពេលដែលនាងកំពុង រស់នៅ។” ហើយប្រសិនបើនាងបដិសេធសេចក្តីមេត្តាករុណា នាងអាចឆ្លងកាត់ បន្ទាត់ដាច់ពីគ្នាដែលគ្មានកន្លែងសម្រាប់នាងទៀតទេ។ ហើយបន្ទាប់មកតើនាង

នៅឯណា ជាមួយនឹងការលាបភ្នែករបស់នាង កាត់សក់របស់នាង? ហើយនាង ឆ្លងកាត់បន្ទាត់ ដោយគ្មានផ្លូវត្រឡប់មកវិញ ហើយត្រូវតែមានកិច្ចបម្រើផ្សាយដល់ នាង។ ប៉ុន្តែសូមចាំថា នៅពេលនោះ វាចប់ហើយ។ វារួចរាល់ហើយ។ វាគ្រាន់តែ ជាការលងបន្លាចប៉ុណ្ណោះ។

206 យ៉ូអែលបាននិយាយដូច្នោះ នឹងមានព័ន្ធកិច្ចដែលនឹងបង្ហាញពីការអស្ចារ្យដ៏ អស្ចារ្យ ប៉ុន្តែវាមិនមានពេលសម្រាប់ការប្រោសលោះទេ។ វាចប់ហើយ។ កូនចៀម បានយកសៀវភៅរបស់ទ្រង់ ហើយការប្រោសលោះរបស់ទ្រង់បានបញ្ចប់។ ដូចដែលព្រះយេស៊ូវបានអធិប្បាយដំបូង ហើយត្រូវបានបដិសេធ ហើយបន្ទាប់មក បានទៅលងអ្នកដែលនៅទីនោះ បានអធិប្បាយដល់អ្នកជាប់គុក មិនអាចប្រែចិត្ត គ្មានពេលសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះ ព័ន្ធកិច្ចដែលនោះនឹងត្រូវធ្វើម្តងទៀត។ ចុះបើ នោះអាចជាការទាញទីបី? ដល់អ្នកបាត់បង់អស់កល្ប។ ចុះបើនៅទីនោះ? ខ្ញុំ សង្ឃឹមថាវាមិនមែនទេ។ ចុះបើអញ្ចឹង? គិតបន្តិចសិន។ ចុះបើអញ្ចឹង? ព្រះ ហាមមាត់។ ខ្ញុំមានកូន។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែវាប្រាកដជាមើលទៅជិតណាស់នៅ ទីនេះ។

207 ហេតុអ្វីបានជានិមិត្តនោះមកដល់ពេលខ្ញុំនៅក្មេង? ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំមិនដែល គិតពីវាពីមុនមក? ហេតុអ្វីបានជាភាពអន្ទះអន្ទែងនោះមកនៅក្នុងបន្ទប់នៅថ្ងៃមុន និយាយថា “វានៅទីនេះ?” វាក្រើមត្រូវនៅកណ្តាលនៃ...ដែល—ព្រលឹងបាត់បង់។ ហើយព្រះយេស៊ូវបានអធិប្បាយដល់ពួកគេ ធ្វើជាសាក្សី ប៉ុន្តែពួកគេ—ពួកគេ មិនដែលប្រែចិត្តទេ។ ហើយខ្ញុំអធិប្បាយកាន់តែច្រើន ពួកគេកាន់តែអាក្រក់។ គ្មាន ការប្រែចិត្តទេ។ គ្មានកន្លែងសម្រាប់វាទេ។

208 កូនចៀមបានយកសៀវភៅរបស់ទ្រង់នៅពេលដែលត្រាទីប្រាំពីរបានត្រៀម រួចរាល់សម្រាប់វាដែលត្រូវបានបើក ត្រាទីប្រាំមួយ។ សូមចាំថា ទ្រង់បានលាក់ត្រា ទីប្រាំពីរពីយើង។ ទ្រង់នឹងមិនបង្ហាញវាទេ។ នៅពេលដែលទេវតាលយពីមួយថ្ងៃ ទៅមួយថ្ងៃ ប្រាប់វា ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកទ្រង់នឹងមិនធ្វើវាលើម្នាក់នោះទេ។ បាននិយាយ ថា “មានភាពស្ងៀមស្ងាត់នៅស្ថានសួគ៌”។ គ្មាននរណាម្នាក់ដឹងទេ។ វាជាការយាង មករបស់ព្រះអម្ចាស់។

“អូ” អ្នកនិយាយថា “វាមិនអាចទេ?” ខ្ញុំសង្ឃឹមថាវាមិនអីចឹងទេ។

209 តោះទៅឆ្ងាយបន្តិចនៅទីនេះ។ ខ្ញុំមានអ្វីមួយបានសរសេរចុះ ឃើញទេ? ត្រូវហើយ។

210 សូមចាំថា “នាងដែលរស់នៅក្នុងភាពវឹកវាយខាងលោកិយ” នៃលោកិយ ធ្វើដូចវា។ នាងអាចទៅព្រះវិហារហើយធ្វើដូចជាពួកបរិសុទ្ធ ដែលមិនមានអ្វីត្រូវធ្វើជាមួយវា ឃើញទេ ប៉ុន្តែ “នាងបានស្លាប់ខណៈពេលដែលនាងរស់នៅ។”

211 រកមើលអ្វីដែលនិកាយបានធ្វើសម្រាប់នាង។ ពួកគេបានធ្វើឱ្យនាងក្លាយជាអ្នកគ្រប់គ្រងព្រះបន្ទូលបរិសុទ្ធ ដែលជួយនឹងព្រះគម្ពីរ។ ពួកគេបានធ្វើឱ្យនាងក្លាយជាគ្រូអធិប្បាយ។ វាត្រូវបានហាមឃាត់ពីបទគម្ពីរ។ សូមអ្វីតែធ្វើឱ្យនាងឥឡូវនេះក្លាយជាអ្នកគ្រប់គ្រង អភិបាលក្រុង អភិបាលក្រុង អ្វីៗទាំងអស់នៅក្នុងប្រទេស និងជាអ្នកបម្រើព្រះនៅក្នុងដំណាក់របស់ព្រះ។

212 នៅពេលដែលនាងមានទោសរាល់អំពើបាបដែលបានប្រព្រឹត្ត នាងគឺជាបុព្វហេតុរបស់វា។ ត្រូវហើយ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិន ខ្ញុំមិននិយាយពីសិទ្ធិទេ។ នាងមានទោស។ នាងគឺជាម្នាក់ដែលបណ្តាលឱ្យទារកគ្រប់រូបកើតមកពិការភ្នែក។ នាងគឺជាអ្នកដែលបណ្តាលឱ្យផ្លូវទាំងអស់ត្រូវបានជីក។ នាងគឺជាអ្នកដែលបណ្តាលឱ្យមានបាប ជំងឺ ទុក្ខព្រួយ។ រថយន្តសង្គ្រោះមិនអាចធានាបានទេ លុះត្រាតែស្រ្តីជាអ្នកបង្ក។ គ្មានឧក្រិដ្ឋកម្មណាមួយអាចធ្វើបាន គ្មានអំពើបាប គ្មានការស្លាប់ គ្មានទុក្ខព្រួយ គ្មានការឈឺចាប់ ប៉ុន្តែស្រ្តីម្នាក់បានធ្វើវា។ ហើយព្រះហាមឃាត់នាងមិនឱ្យទៅវេទិកាដើម្បីអធិប្បាយ ប៉ុន្តែពួកគេនៅតែធ្វើវា។ និកាយមើលថាតើវានៅឯណា?

213 នាងគឺជាទេពជីតា។ របៀបដែលអារក្សធ្វើការ! ហេតុអ្វី ប្រជាជនកាតូលិកបង្កើតពួកគេ ស្រ្តី ជាព្រះ អធិស្ឋានដល់ពួកគេ ត្រូវហើយ ព្រះនាងម៉ារី ជាដើម។ ខ្ញុំឃើញកន្លែងដែលនៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាសាសនាដែលពួកគេបាននិយាយថាវានឹងកើតឡើង ថាពួកគេនឹងអធិស្ឋានបន្ថែមទៀតដល់ព្រះយេស៊ូវ ប្រសិនបើវានឹងជួយពួកប្រូតេស្តង់ឱ្យចូលមក។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? អូ ស្រាបដោយសួរ! “មិនអាចផ្លាស់ប្តូរបានទេ” ពួកគេបាននិយាយថា។ ឃើញទេ? វានៅតែជាអារក្សចាស់ដដែល។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា “ហើយគាត់បានធ្វើឱ្យមនុស្សទាំងអស់ទទួលសញ្ញានៅលើថ្ងាសរបស់ពួកគេ ដែលមិនមានឈ្មោះរបស់ពួកគេបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅជីវិតរបស់កូនចៀម។”

214 វាជាក្រុមជំនុំដែលបានតម្កល់ទុកជាមុនដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយ មិនមែនអ្នកដែលនៅទីនោះទេ។ អត់ទេ បាទ។ ចេញពីគ្រប់ក្រុមទាំងអស់ ទ្រង់បានទាញការតម្កល់ទុកជាមុនរបស់ទ្រង់។ នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់យាងមកសម្រាប់គ្រប់សម័យកាល។

215 ប៉ុន្តែនាងឈរនៅទីនោះ។ នៅទីនោះនាង។ នោះជារបស់នាង អធិប្បាយព្រះបន្ទូល គ្រប់គ្រងព្រះបន្ទូល ក្លាយជាព្រះ និងបុព្វហេតុនៃអំពើបាបទាំងអស់។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា “ខ្ញុំមិនឲ្យស្ត្រីណាបង្រៀន ឬឆក់យកអំណាចណាមួយឡើយ គឺត្រូវគោរពតាម—ក្រឹត្យវិន័យ។” ឃើញទេ? ហើយនាងមិនអាចធ្វើបានទេ។ ប៉ុន្តែពួកគេបានតាំងនាងជាអ្នកគ្រប់គ្រងស្រុក អភិបាលក្រុង ឆាប់ៗនេះនាងនឹងក្លាយជាប្រធានាធិបតី។ ប្រាកដណាស់។ ហ្នឹងហើយ។ នោះហើយជាវិធី នោះជាវិធីដែលវាទៅ ឃើញទេ? ហើយមនុស្សធ្វើដូច្នោះដោយសារតែពួកគេមិនខ្វល់ពីព្រះបន្ទូលនេះ។ ពួកគេនឹងមិនដែលឃើញវាទេ។

216 សូមក្រឡេកមើលជនជាតិយូដាដែលឈរនៅទីនោះ អ្នកប្រាជ្ញ មនុស្សល្អ។ ហើយព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “អ្នកជាឪពុករបស់អ្នក គឺជាអារក្ស។”

217 ចុះបើខ្ញុំនាំទ្រង់ទៅការសាកល្បងឥឡូវនេះនៅចំពោះមុខអ្នក? សូមសាកល្បងវាមួយនាទី ហើយព្រះអត់ទោសឱ្យខ្ញុំសម្រាប់ការចូលរួមប្រឆាំងនឹងទ្រង់ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែមួយនាទី ដើម្បីបង្ហាញអ្នកអ្វីមួយ។

218 ចុះបើអ្នកនិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំសូមថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ ខ្ញុំនិយាយភាសាដទៃ! ហាលេលូយ៉ា! ខ្ញុំដឹង។ ខ្ញុំ បាទ ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានទទួលវា។ ប្រទានពរដល់ព្រះ។ បាទ!” អូ-ហូ អ្នកបានធ្វើ?

219 ចងចាំពួកគេជាជនជាតិអ៊ីស្រាអែល។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា បន្ទាប់ពីទ្រង់បានហៅមនុស្សចេញ ហើយបានសង្គ្រោះពួកគេចេញពីអេប៊ីប ទ្រង់បានបំផ្លាញពួកគេដោយសារតែពួកគេមិនបានធ្វើតាមសារ។ ឃើញទេ? ពួកគេបរិភោគនំម៉ាណាពីស្ថានសួគ៌។ ពួកគេបរិភោគនំម៉ាណាដែលព្រះបានភ្ញៀវនៅលើផែនដីសម្រាប់ពួកគេបរិភោគ ហើយឈរនៅចំពោះមុខអ្នកនាំសារ ហើយបានឃើញបង្គោលភ្លើង ហើយបានឮព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះ ហើយបានឃើញវាបញ្ជាក់។ ហើយបន្ទាប់មក ដោយសារតែពួកគេចង់ជឿក្លែង “អាចមានបុរសបរិសុទ្ធបន្តែម

ទៀត។ វាអាចមាននេះ នោះ ឬរៀងទៀត។ យើងក៏ត្រូវតែបរិសុទ្ធដែរ។ យើងត្រូវធ្វើទាំងអស់នេះ។ មនុស្សទាំងអស់គឺបរិសុទ្ធ។”

ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា “ញែកខ្លួនអ្នកចេញពីពួកគេ។ ចេញឱ្យឆ្ងាយពីទីនោះ។”

220 ម៉ូសេបាននិយាយថា “ទាំងអស់គឺនៅខាងព្រះអម្ចាស់ សូមមកជាមួយខ្ញុំ។” ហ្នឹងហើយ។ ឃើញទេ? ហើយទ្រង់ទើបតែបើកផែនដីឡើងហើយលេបពួកគេ។ ឃើញទេ?

221 ពួកគេក៏ជាមនុស្សល្អដែរ។ ប្រាកដណាស់ ពួកគេបាន។ ពួកគេជាមនុស្សល្អ។ បាទ មែនហើយ ប៉ុន្តែនោះមិនបានធ្វើវាទេ។ “មិនមែនទាំងអស់ដែលនិយាយថា ‘ព្រះអម្ចាស់ ព្រះអម្ចាស់’ គឺជាអ្នកដែលធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំ។” “មិនមែនជាអ្នកដែលចាប់ផ្តើមទេ វាគឺជាគាត់ដែលបញ្ចប់។” នោះ គ្មានផ្លូវកាត់ទេ អ្នកត្រូវបានដកសិទ្ធិនៅចុងបញ្ចប់នៃការប្រណាំង។ គ្មានផ្លូវកាត់ទេ។ អ្នកត្រូវតែមកតាមរបៀបដែលបទគម្ពីរបាននិយាយ។

222 ប្រសិនបើវានិយាយថា “ប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ” គ្មានផ្លូវកាត់ ការចាប់ដៃគ្នា ចូលរួមព្រះវិហារ ឬនិកាយឡើយ។ អ្នកមកតាមផ្លូវនោះ! លើកលែងតែអ្នកស្លាប់សម្រាប់ខ្លួនអ្នក ហើយកើតមកពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអ្នក—អ្នក—អ្នកបាត់បង់។ ហ្នឹងហើយ។ មិនមានផ្លូវកាត់ទេ។

223 អ្នកនិយាយថា “ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមជំនុំ។” ខ្ញុំដឹង។ នោះជាការល្អ។ “មែនហើយ ម្តាយរបស់ខ្ញុំ...” ខ្ញុំមិនសង្ស័យទេ ប៉ុន្តែនេះគឺជាអ្នកដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយ។ ឃើញទេ? អ្នកត្រូវតែមកតាមផ្លូវនោះ ព្រោះគ្មានផ្លូវកាត់ អ្នកត្រូវបានដកសិទ្ធិនៅសាលក្រម។ អ្នកមកតាមផ្លូវតែមួយ។

224 មានផ្លូវតែមួយ ហើយព្រះគ្រីស្ទគឺជាផ្លូវនោះ។ ហើយព្រះគ្រីស្ទគឺជាព្រះបន្ទូលដែលរស់នៅក្នុងអ្នក ដែលផ្ទៀងផ្ទាត់អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់បានសន្យានៅក្នុងរដូវកាលរបស់វា។ ឃើញទេ? តើអ្នកបានទទួលវាទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អដ។] មិនអីទេ។ សូមកត់សម្គាល់ឥឡូវនេះ។

225 អ្នកខ្លះនិយាយថា “មនុស្សទាំងនេះល្អ។” ប្រាកដណាស់។ ខ្ញុំមិននិយាយ

ថាពួកគេមិនមែនជាមនុស្សល្អទេ។ ខ្ញុំមិននិយាយថាសេស៊ីលៀទេ ហើយពួកគេទាំងអស់ក៏មិនមែនជាស្រ្តីល្អដែរ ចុះម្តាយរបស់ខ្ញុំវិញ ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាកដជាមិនអធិស្ឋានទៅកាន់គាត់ទេ។ ប្រាកដណាស់មិនមែនទេ។ ប្រាកដណាស់ ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សល្អជាច្រើន ប៉ុន្តែពួកគេមិនមែនជាទេពធីតាទេ។ ពួកគេជាស្រ្តី បុរសធម្មតា។ “មានអ្នកសម្រុះសម្រួលតែមួយគត់រវាងព្រះនិងមនុស្ស។”

226 ដូច្នោះ ហេតុអ្វី ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សប្រុស ពេនទីកុស្ត មនុស្សលោកិយ...សារជាង្គង់នោះដែលបងប្រុស ឌុប្លេស៊ីស ជាបងប្រុសដ៏មានតម្លៃរបស់យើងបានទទួលចែកចាយ។ ប្រហែលជាមានអ្នកខ្លះមានវា។ កំណត់...បាទ អ្នកយល់ហើយ។ នៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សា ខាងសម្តេចប៉ាប ហើយបាននិយាយថា “វាពិតជាខាងវិញ្ញាណណាស់។” នោះជាការយល់ដឹងនៃវិញ្ញាណ មែនទេ? “អូ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់គង់នៅទីនោះ ខាងវិញ្ញាណណាស់។” បាទ។ ហ្នឹងហើយ។

227 ហេតុអ្វី? ពីព្រោះវាជាឱកាសដើម្បីបង្រួបបង្រួមប្រូតេស្តង់មករួមគ្នា ដែលយើងបានប្រយុទ្ធអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ ហើយព្រះគម្ពីរបានឈរហើយប្រាប់យើងថានឹងមក។ ហើយ...អ្នកដឹកនាំដ៏អស្ចារ្យបំផុតរបស់យើងម្នាក់បានចូលមកនិយាយថា “ត្រូវហើយ។ នោះហើយជាអ្វីដែលយើងធ្វើ” ហើយព្រះវិហារប្រូតេស្តង់ទាំងមូលកំពុងធ្លាក់ចុះសម្រាប់វា។

228 ហើយពិតប្រាកដណាស់ ប្រសិនបើអ្នកនឹងរកមើលនៅទីនោះ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ទីមួយ ព្រះបន្ទូលបាននិយាយ។ បន្ទាប់មកព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលនៅឆ្នាំ១៩៣៣ ដែលបានប្រាប់រឿងទាំងអស់នេះអំពីប្រជាជាតិដែលនឹងធ្វើសង្គ្រាម និងរបៀបដែលម៉ាស៊ីននឹងទៅជា ហើយអ្វីៗដូចនោះ បាននិយាយថានោះជាអ្វីដែលនឹងកើតឡើងនៅចុងបញ្ចប់។ ហើយវានៅទីនេះ។ វាមិនដែលបរាជ័យឡើយ។ ហើយនៅទីនេះយើងឃើញវាកើតឡើង។

229 តើអ្នកចាំការអធិប្បាយរបស់ខ្ញុំអំពីសាសនាយេសេបិលមិនយូរប៉ុន្មានទេ? តើអ្នកចាំអេលីសេចុះមកតាមផ្លូវនៅព្រឹកនោះ ដើម្បីប្រាប់ពួកគេទេ? នោះ ខ្ញុំបានអធិប្បាយអំពីរឿងនោះ។ ឃើញទេ? ហើយរបៀបដែលខ្ញុំបានទាយថាពេលវេលានឹងមកដល់នៅពេលដែលក្រុមប្រឹក្សាសាសនានេះ។ ទីបំផុតនឹងក្លាយជាសញ្ញារបស់សត្វសាហាវ ព្រោះវានឹងរូបរមជាមួយសត្វសាហាវ។ វាកំពុងធ្វើ។ នៅក្នុងយុគសម័យរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំរស់នៅដើម្បីមើលវា។ ហើយនៅទីនេះពួកប្រូតេស្តង់ ដោយ

រាប់លាននាក់បានធ្លាក់ចុះសម្រាប់វា។ ហេតុអ្វី? នោះហើយជាអ្វីដែលពួកគេកំពុងស្វែងរក។

230 ពួកគេខ្វាក់! ព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់ពួកគេវិស៊ីទាំងនោះថា “អ្នកជាអ្នកដឹកនាំខ្វាក់។ បើមនុស្សខ្វាក់នាំមនុស្សខ្វាក់” ទ្រង់មានបន្ទូលថា “តើពួកគេទាំងអស់គ្នាមិនធ្លាក់ក្នុងប្រឡាយទេឬ?” ហើយនោះជាកន្លែងដែលពួកគេដួល។ តើខ្ញុំអាចជឿថាមនុស្សម្នាក់ដែលឈរជាមួយខ្ញុំហើយនិយាយជាមួយខ្ញុំ អាចអង្គុយហើយធ្វើការកត់សម្គាល់បែបនេះ! ឃើញទេ “វាត្រូវបានលាក់ ភ្នែក ពីអ្នកប្រាជ្ញនិងអ្នកប្រុងប្រយ័ត្ន ហើយបង្ហាញវាដល់ទារកនឹងរៀន។”

231 ខ្ញុំដឹងថាថ្ងៃណាមួយវានឹងធ្វើឱ្យខ្ញុំបាត់បង់ជីវិត។ ហ្នឹងហើយ។ វានឹងកើតឡើងប៉ុន្តែនៅទីនេះការពិតកំពុងត្រូវបានដឹង។ អូ-ហ្ន៎។

ទីមួយដែលត្រូវស្លាប់សម្រាប់ផែនការព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនេះ

គឺជាយ៉ូហានបាទីស្ទ ប៉ុន្តែគាត់មិនបានបិទមាត់ទេ គាត់បានស្លាប់ដូចជាមនុស្សហើយព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវបានមក ពួកគេបានឆ្កាងទ្រង់ គាត់បានអធិប្បាយថាព្រះវិញ្ញាណនឹងជួយសង្គ្រោះមនុស្សពីអំពើបាប។ (តើវាត្រូវទេ?)

រួចគេយកជុំថ្មគប់ស្នេដាន គាត់បានអធិប្បាយប្រឆាំងនឹងអំពើបាប

ទ្រង់បានធ្វើឱ្យពួកគេខឹងយ៉ាងខ្លាំង ពួកគេបានច្រានក្បាលចូល

ប៉ុន្តែគាត់បានស្លាប់ដោយវិញ្ញាណ គាត់បានលះបង់ព្រលឹងហើយបានទៅចូលរួមជាមួយអ្នកផ្សេងទៀត ដែលជាម្ចាស់ផ្ទះផ្តល់ជីវិត។

មានពេត្រុសនិងប៉ុលនិងយ៉ូហានដ៏ទេវភាព ពួកគេបានលះបង់ជីវិតរបស់ពួកគេដើម្បីឱ្យដំណឹងល្អអាចភ្លឺ (តើពួកគេបានធ្វើអ្វី?)

ពួកគេបានលាយឈាមរបស់ពួកគេ ជាមួយនឹងហោរាពី
 បុរាណ
 ដូច្នោះព្រះបន្ទូលពិតរបស់ព្រះនឹងត្រូវបានប្រាប់ដោយ
 ស្មោះត្រង់។

ព្រលឹងនៅក្រោមអាសនៈកំពុងយំ “រយៈពេលប៉ុន្មាន?”
 ដ្បិតព្រះអម្ចាស់នឹងដាក់ទោសរាល់អ្វីដែលបានធ្វើខុស
 ប៉ុន្តែនឹងមានច្រើនទៀតដែលនឹងផ្តល់ឈាមដល់ជីវិតរបស់
 ពួកគេ (បាទ ត្រូវហើយ។)
 សម្រាប់ដំណឹងល្អនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនិងទឹកជំនន់
 ពណ៌ក្រហមរបស់វា។

គ្រាន់តែបន្តស្រក់ដោយឈាម។

232 បាទ វានឹងធ្វើវានៅថ្ងៃណាមួយ ប៉ុន្តែខ្ញុំកំពុងរង់ចាំម៉ោងនោះនៅពេលដែលវា
 ចប់។

233 បងស្រីខ្លះមានសុបិន។ នាងបានធ្វើវាមកខ្ញុំ និយាយថា “ខ្ញុំបានឃើញពួកគេ
 ព្រះវិហារនោះបានរៀបចំផ្លូវមួយ” នឹងសម្លាប់ខ្ញុំដោយសម្ងាត់ ពេលខ្លះ ខ្ញុំកំពុង
 ចេញពីឡានរបស់ខ្ញុំ “ចូលទៅក្នុង ត្រូវបានបណ្តេញចេញពី...” ប៉ុន្តែបាននិយាយ
 ថា “ហើយព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូល ‘មិនមែននៅពេលនេះទេ ប៉ុន្តែវានឹងមកនៅពេល
 ក្រោយ។’” អូ-ហ្ន៎។

234 ព្រះហាមមិនឲ្យខ្ញុំសម្របសម្រួលលើអ្វីទាំងអស់។ ខ្ញុំមិនដឹងអ្វីក្រៅពី
 ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយទ្រង់បានឆ្កាង។ យើងកំពុងរស់នៅក្នុងថ្ងៃដ៏អាក្រក់។
 អំពើបាបបានធ្វើរឿងនេះ។ បាទ។ ពួកគេ—ពួកគេបានយកដុំថ្មគប់ស្មៅជានិច្ច។
 ពួកគេបានកាត់ក្បាលរបស់យ៉ូហាន។ ខ្ញុំមិនដឹងថាយើងនឹងផ្តល់ឱ្យយើងដោយ
 របៀបណាទេ ប៉ុន្តែវានឹងមានថ្ងៃណាមួយ។ មិនអីទេ សូមកត់សម្គាល់។

235 នៅក្នុងសាវ័កយ៉ូហាន ប្រសិនបើអ្នកចង់បានបទគម្ពីរនោះ។ យ៉ូហាន ៦:៤៩
 ជាកន្លែងដែលពួកគេបរិភោគនំម៉ាណា ហើយព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ហើយ
 ពួកគេម្នាក់ៗ បានស្លាប់។”

236 និយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំ—ប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានឃើញស្រ្តីនេះរាំដោយ

វិញ្ញាណ។” អូ បាទ។ អូ-ហូ។ “ខ្ញុំឃើញពួកគេធ្វើដូច្នោះ។ ខ្ញុំបានឃើញនាងនិយាយ ភាសាដទៃ។ ខ្ញុំបានឃើញនាង...” បាទ។

237 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “មនុស្សជាច្រើននឹងមករកខ្ញុំនៅថ្ងៃនោះ ហើយ និយាយថា ‘ខ្ញុំបានធ្វើការទាំងអស់នេះ។’ ឃើញទេ? ‘ពួកគេបរិភោគនំម៉ាណានៅ ទីរហោស្ថាន’ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ហើយពួកគេម្នាក់ៗ បានញែកចេញអស់ កល្បជានិច្ច។ ពួកគេបានស្លាប់ហើយ។” នោះបានបាត់អស់កល្បជានិច្ច។ ពួកគេ បានស្លាប់នៅទីនោះក្នុងទីរហោស្ថាន។

238 អ្នកចាំហេព្រើរជំពូកទី៦ “អ្នកដែលធ្លាប់បានស្គាល់សេចក្តីពិត ហើយ បដិសេធមិនដើរក្នុងវា នោះគ្មានការប្រែចិត្តទៀតទេសម្រាប់គេ។” ឃើញទេ បន្ទាត់ ព្រំដែនជឿ...នៅពេលដែលសេចក្តីពិតត្រូវបានបង្ហាញដល់មនុស្សម្នាក់ជាលើក ចុងក្រោយ ហើយពួកគេបដិសេធមិនទទួលវា យោងទៅតាមគម្ពីរហេព្រើរ ឃើញ ទេ ពួកគេនឹង...គ្មានអ្វីនៅក្នុងលោកិយអាចសង្គ្រោះពួកគេបានឡើយ។

239 ពួកគេត្រូវបានបញ្ចប់។ គ្មានការប្រែចិត្ត គ្មានការប្រោសលោះ គ្មានអ្វីនៅសល់ សម្រាប់ពួកគេទេ។ ពួកគេបែកចេញអស់កល្បជានិច្ច។ ព្រះគម្ពីរបានចែងដូច្នោះ “រកមើលភ្លើងដ៏គួរឱ្យខ្លាចនិងកំហឹងដែលនឹងលេបត្រចាក់មារសត្រូវ។” ហើយ នៅពេលដែលសេចក្តីពិតនៃដំណឹងល្អត្រូវបានបង្ហាញ បញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ ហើយ បន្ទាប់មកងាកហើយដើរចេញពីវា ពួកគេត្រូវបានបញ្ចប់។ ហ្នឹងហើយ។ វាអាក្រក់ ណាស់ ប៉ុន្តែខ្ញុំត្រូវប្រាប់វា។

240 ចូរនឹកចាំពីទេវតាដែលមិនបានរក្សាទ្រព្យសម្បត្តិដំបូងរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែបាន ចាកចេញពីផ្ទះគុកនោះក្នុងភាពងងឹត ដែលជាកន្លែងដែលពិភពលោកកំពុងដើរ នៅថ្ងៃនេះនៅក្នុងគុកដដែលនោះ គ្មានការប្រែចិត្តទេ។

241 ចងចាំកាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន ខ្ញុំបាននិយាយថា នៅពេលដែលខ្ញុំចុះពី ទីក្រុងឈីកាហ្គោ “ទាំងអាមេរិកនឹងទទួលវានៅឆ្នាំនេះ ឬនាងនឹងមិនទទួលវា ទាល់តែសោះ។” ឃើញទេថានាងទៅណា? បាទ។

242 ឥឡូវនេះខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើការទាញទីបីអាចជា? ឱព្រះអង្គអើយ សូមឲ្យវានៅឆ្ងាយ ពីនោះ! តើនោះជាអ្វីដែលទាញទីបីសម្រាប់? តើវាអាចទេ? អូ ខ្ញុំអើយ! គិតទៅមិត្ត អើយ។ គិតពីវា ខ្ញុំមិនចូលចិត្តទេ។

243 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ប្រភេទនៃការលាក់ពុតនេះ...” ប្រសិនបើអ្នកចង់កត់ត្រាវា ម៉ាថាយ ២៣-ប្រាំពីរ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមកដល់ទីនេះ “អានវា” ប៉ុន្តែអ្នកអាចមើលឃើញ។ “ពួកជាវិស៊ីខ្វាក់អើយ!” អនុញ្ញាតឱ្យ...

244 តើអ្នកមានពេលខុសគ្នាប៉ុន្មាននាទីទេ? ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អរដាវ! សូមមើល។ ចូរយើងងាកទៅរករឿងនោះ ព្រោះខ្ញុំបាននិយាយថា “អានវា។” មានអ្វីមួយដែលខ្ញុំចង់អានពីមុន... ឥឡូវនេះខ្ញុំប្រហែលជាកាត់អ្វីផ្សេងទៀតចេញ ប៉ុន្តែសូម—សូមឱ្យវាបន្តិច។ ម៉ាថាយ ២៣ គ្រាន់តែមួយនាទី មិនអីទេ ហើយយើងនឹងចាប់ផ្តើមនៅខទី ២៧។ គ្រាន់តែស្តាប់ឥឡូវនេះ។ អ្នកអានរឿងទាំងមូលនៅពេលអ្នកទៅផ្ទះ ប្រសិនបើអ្នកចង់។ គ្រាន់តែពីរបីនាទីទៀត។

245 ឥឡូវនេះមើលនៅទីនេះ។ ម៉ាថាយ ២៣ ហើយចាប់ផ្តើមនៅខទី ២៧ “វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា អាចារ្យអើយ!” ឥឡូវនេះ សូមចាំថា នេះគឺជាមនុស្សបរិសុទ្ធដែលទ្រង់កំពុងនិយាយជាមួយ។

វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ពួកអាចារ្យ និងពួកជាវិស៊ី ជាមនុស្សកំពុតអើយ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាដូចជាម៉ុងខ្មោចដែលលាបស (នោះជាមនុស្សស្លាប់ ឃើញទេ) ឯខាងក្រៅ ល្អមើលពិតមែន តែខាងក្នុងមានពេញដោយឆ្អឹងខ្មោច និងសេចក្តីស្មោកស្មោកគ្រប់មុខវិញ។

246 ការលាក់ពុតនិងការច្រណែននិងការឈ្លោះប្រកែកគ្នានៅខាងក្នុងរបស់ពួកគេនៅខាងក្រៅ “ខ្ញុំជាបណ្ឌិត ដូច្នោះ-និង-ដូច្នោះ។”

អ្នករាល់គ្នាក៏បែបដូច្នោះដែរ ខាងក្រៅមើលទៅដូចជាសុចរិតដល់មនុស្សលោកមែន (សូមមើលក្រុមប្រឹក្សាសាសនានិងពួកពេនទីកុសុដអង្គុយនៅទីនោះ) តែខាងក្នុងមានសុទ្ធតែសេចក្តីកំពុត និងសេចក្តីទទឹងច្បាប់ទេ

247 តើអំពើទុច្ចរិតជាអ្វី? អ្វីដែលអ្នកពិតជាដឹងថាត្រឹមត្រូវហើយអ្នកនឹងមិនធ្វើវាទេ។ ព្រះយេស៊ូវ ឥឡូវនេះមើលអ្វីដែលទ្រង់... តើជំនាន់ណាដែលទ្រង់ដាក់រឿងនេះឥឡូវនេះ។

វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ពួកអាចារ្យ និងពួកជាវិស៊ី ជាមនុស្សកំពុតអើយ! ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាធ្វើម៉ុងពួកហោរា ហើយតាក់តែងផ្ទុរបស់ពួក

មនុស្សសុចរិត...(សូមមើល “អូ ហោរា!”)

ដោយថា បើយើងបានរស់នៅក្នុងជំនាន់ពួកព្យាយាមយើង នោះយើង
មិនបានចូលដៃនឹងគាត់ ដើម្បីកំចាយឈាមពួកហោរាទេ។

248 “យើងនឹងជឿលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ប្រសិនបើយើងរស់នៅទីនោះ។”
មើល។

ដូច្នោះ អ្នករាល់គ្នាធ្វើជាបន្ទាល់ទាស់នឹងខ្លួនថា អ្នករាល់គ្នាជាកូន
របស់ពួកអ្នកដែលបានសំឡាប់ហោរាទាំងនោះ។

ឯអ្នករាល់គ្នា ចូរបំពេញរង្វាល់របស់ពួកព្យាយាមនៃអ្នករាល់គ្នាចុះ។

249 នោះជាអ្វីដែលកំពុងកើតឡើង។ ឥឡូវនេះមើលអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលនៅ
ទីនេះ។

ឱសត្វពស់ ឱពូជពស់វែកអើយ ធ្វើដូចម្តេចឲ្យអ្នករាល់គ្នារួចពីទោស
នៅក្នុងនរកបាន?

250 តើអ្នកអាចធ្វើវាដោយរបៀបណា? ឥឡូវនេះ ទ្រង់កំពុងនិយាយទៅកាន់
អ្នកបម្រើព្រះ ឃើញទេ ហ្នឹងហើយ មនុស្សបរិសុទ្ធ។ តើអ្នកអាចឈរដោយ
របៀបណាហើយដឹងថាព្រះគម្ពីរបានទាយហើយប្រាប់ពួកគេកុំឱ្យធ្វើដូច្នោះ ហើយ
អ្នកអាចឈរនិងសម្របសម្រួលសម្រាប់ប្រាក់ដុល្លារដែលអាក្រក់ពីរបី សម្រាប់
ប្រជាប្រិយភាពខ្លះ ហើយមាននរណាម្នាក់មកវាយអ្នកនៅខាងក្រោយហើយហៅ
អ្នកថា “បណ្ឌិត”? តើអ្នកអាចនិយាយថាអ្នកស្រឡាញ់មនុស្សទាំងនោះដោយ
របៀបណា?

ខ្ញុំកំពុងអធិប្បាយនៅលើខ្សែអាត់ ផងដែរ។ ឃើញទេ?

251 តើអ្នកអាចនិយាយថាអ្នកស្រឡាញ់មនុស្សទាំងនោះដោយរបៀបណា ហើយ
អនុញ្ញាតឱ្យរឿងបែបនេះកើតឡើង? ឃើញទេ? អ្នក—ពួកជាវិស៊ី អ្នកខ្វាក់ អ្នកជា
ពស់ អ្នកជំនាន់ពស់វែក តើអ្នកនឹងរួចផុតពីទោសនៃនរកដោយរបៀបណា?
នៅពេលដែលអ្នក...តើមនុស្សសព្វថ្ងៃនេះអាចដឹងថារឿងទាំងនេះខុសដោយ
របៀបណា ហើយឈរនៅទីនោះដើម្បីកាន់ក្រុមជំនុំរបស់គាត់ ដើម្បីធ្វើឱ្យនិកាយ
របស់គាត់រីកចម្រើន ហើយមិនប្រាប់ស្ត្រីនិងបុរសទេ? តើអ្នកនឹងគេចចេញពីកំហឹង

នៃនរក នៅពេលដែលវាត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់អ្នក? តើអ្នកនឹងធ្វើវាដោយ របៀបណា? ឃើញទេ?

252 ស្តាប់នៅទីនេះ។ តើវានឹងទៅយ៉ាងណា? “ដូច្នោះ...” ខទី៣៤។

...ដោយហេតុនោះ បានជាខ្ញុំចាត់ពួកហោរា...

253 “ខ្ញុំនឹង” នាពេលអនាគត។ មានពួកជាវិស៊ីរបស់អ្នកត្រឡប់មកវិញម្តងទៀត។ ឃើញទេ?

...ពួកអ្នកប្រាជ្ញ ...និងពួកអាចារ្យ: ឲ្យមកឯអ្នករាល់គ្នា។ នឹងសំឡាប់ ហើយឆ្កាងខ្លះ ក៏វាយខ្លះនឹងរំពាត់ នៅក្នុងសាលាប្រជុំរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយធ្វើទុក្ខបៀតបៀនគេ ពីក្រុង១ទៅដល់ក្រុង១:

254 ទ្រង់បានទាយថាទ្រង់នឹងបញ្ជូនហោរាមកពួកគេ ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះអម្ចាស់។ ហើយតើពួកគេនឹងធ្វើអ្វី? រឿងដដែលដែលឪពុករបស់ពួកគេបានធ្វើ ពីព្រោះនោះជាអ្វីដែលអ្នកមាន។ ឃើញទេ វិញ្ញាណមិនស្លាប់ទេ។ មនុស្សដែល មានពួកគេស្លាប់ ប៉ុន្តែវិញ្ញាណមិនស្លាប់ទេ។ គាត់បាននិយាយថា “អ្នកគឺជាកូន។ អ្នកគឺជាម្នាក់។” ហើយគ្រាន់តែកត់សម្គាល់ពីរបៀបដែលរឿងទាំងនេះ។

255 របៀបដែលសាវ័កប៉ូលឈរនៅទីនោះ (អ្នកជឿថាគាត់ជាហោរា?) ហើយ កាត់ទោសស្រ្តី ឲ្យកាត់សក់ខ្លី ថ្កោលទោសអង្គការរបស់ពួកគេ បានប្រកាសថា មនុស្សគ្រប់រូបដែលមិនបានជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ត្រូវតែមក ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកម្តងទៀត។ ហ្នឹងហើយ។

256 ហើយថ្ងៃនេះពួកគេសម្របសម្រួលនិងផ្អែមល្ហែម។ ពួកគេមិនដឹងអ្វីខុសគ្នា ទេ។ វាក្មេងៗអាណិតណាស់។ ប្រសិនបើម៉ោងកន្លងផុតទៅ ខ្ញុំអាចនិយាយ បែបនេះ ឃើញទេ ពួកគេខ្វាក់ តំរូវទុកជាមុនឱ្យខ្វាក់។ សូមព្រះមេត្តាករុណា។ ពួកគេមិនអាចមើលឃើញវាទេ។

257 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “អ្នកជាមនុស្សខ្វាក់។ ពួកអាចារ្យខ្វាក់និងពួកជាវិ ស៊ី ជាមនុស្សកំពុតអើយ! នៅពេលដែលអ្នកអានព្រះបន្ទូលតែមួយដែលពួកគេ ទាំងអស់បានអាន ហើយនៅទីនេះអ្នកមកថ្កោលទោសខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំពិតជាអ្វីដែល ព្រះបន្ទូលបានចែង វានឹងមាននៅក្នុងថ្ងៃនេះ។ ខ្ញុំក្លាយជាអ្នកនាំសារនៅថ្ងៃនេះ។ ខ្ញុំជាព្រះមេស៊ី” ទ្រង់មានបន្ទូលនៅក្នុងពាក្យជាច្រើន។ “ខ្ញុំជាព្រះមេស៊ី” តើ

ខ្ញុំបរាជ័យក្នុងការបញ្ជាក់វាទេ? ប្រសិនបើខ្ញុំមិនបានធ្វើអ្វីដែលបានសរសេរអំពីខ្ញុំ ទេ បន្ទាប់មកកាត់ទោសខ្ញុំ។ ហើយអ្នកជាពួកជាវិស្វខ្វាក់នាំមនុស្សរបស់អ្នកចូល ទៅក្នុងរឿងដូចនោះ ហើយបញ្ជូនក្រុមទាំងមូល។” បាននិយាយថា “មែនហើយ មនុស្សខ្វាក់នាំមនុស្សខ្វាក់។” បាននិយាយថា “អ្នកគឺ...”

258 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “អូ ប្រសិនបើយើងនឹងបានរស់នៅក្នុងសម័យកាលរបស់ សាវ័កប៉ូល បាទ ខ្ញុំនឹងចូលរួមជាមួយសាវ័កប៉ូល។”

259 អ្នកលាក់ពុត! ឃើញទេ? ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនយកគោលលទ្ធិរបស់គាត់? អ្នកនឹងធ្វើដូចគ្នានៅពេលដែលអ្នកបានធ្វើឥឡូវនេះ ដ្បិតអ្នកជាកូនរបស់ឪពុកអ្នក បិតាអង្គការរបស់អ្នក: ពួកជាវិស្វ ពួកសាខូស៊ី និងសុចរិតដោយខ្លួនឯង។ នោះ ហើយ—នោះហើយជាវា។ អូ-ហូ។ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក ហើយ—ហើយដល់ម៉ោងដែល យើងរស់នៅ ឆ្ងល់ថាតើនេះអាចជាការទាញទីបីឬ? មួយនាទីឥឡូវនេះ ឃើញទេ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ប្រភេទនេះទទួលការបង្កូចធំជាង។” ឃើញទេ? តើវាមិន អាក្រក់ទេឬ?

260 ក្នុងនាមជាជនជាតិអាមេរិកដ៏អស្ចារ្យ មានពេលមួយ នៅពេលដែលសត្រូវ រៀបនឹងដណ្តើមយកប្រទេសនេះ មានបុរសម្នាក់នៅពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រ លោតឡើងលើសេះ ហើយជិះចុះតាមផ្លូវ ស្រែកថា “សត្រូវមកដល់ហើយ!” វាគឺជា ប៉ូលឃើ។

261 ខ្ញុំក៏ជាជនជាតិអាមេរិកដែរ។ ហើយខ្ញុំកំពុងជិះ ពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រនេះ មិនមែននិយាយថាសត្រូវនឹងមកទេ ប៉ុន្តែគាត់នៅទីនេះ! គាត់មិនមកទេ គាត់ នៅទីនេះរួចហើយ! ទ្រង់បានយកឈ្នះ។ ខ្ញុំខ្លាចវាចប់ហើយ ជ័យជំនះនៅ ពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រនេះ។

262 សូមចាំថា នៅតុកសុន ទេវតាទាំងប្រាំពីរ អ្វីដែលជាសារ “ការបញ្ចប់នៃ អាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះ។” ភ្លាមៗនោះ មកតាមផ្លូវ...

263 អ្នកទាំងអស់គ្នាបានឮអំពីភ្នំ។ ចំណាំ។ បងប្រុសហ្វ្រេដមានរូបភាពខ្លះរបស់ វា និងបងប្រុសថម។ ហើយខ្ញុំមានរូបភាពខ្លះ ភាពយន្តខ្លះ អ្វីៗគ្រប់យ៉ាង។ យើងនឹងបង្ហាញវានៅទីនេះនៅថ្ងៃណាមួយ បង្ហាញអ្នកពីកន្លែងដែលវានៅ។ អ្នក ទាំងអស់គ្នាដឹងរឿងហើយ។

264 មើល កំពូលទាំងបី។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “មានទីមួយ ទីពីរ និងទីបីរបស់អ្នក។”

265 ហើយបងប្រុស ហ្វ្រែដ បានទទួលរូបភាពដ៏អស្ចារ្យរបស់វា នៅពេលដែលគាត់និងបងស្រីម៉ាថាឆ្លងកាត់។ ពពកបានឡើងពីសំណើមនៃដី ហើយបានលាក់ពួកគេទាំងអស់ ហើយវាគ្រាន់តែបង្ហាញពីការទាញទាំងបី មួយនៅទីនេះ មួយនៅទីនេះ និងមួយទៀតនៅទីនោះ។ ឃើញទេ? ទាំងប្រាំពីរ!

266 មើល ទីមួយ បី។ បីគឺល្អឥតខ្ចោះ។ នោះហើយជាពេលដែលក្រសួងបានចេញទៅ។

267 ការទាញទីពីរគឺជាការវែកញែកនៃវិញ្ញាណ ទំនាយ។ (ដំបូងគឺការប្រោសអ្នកជំងឺ។) ទីពីរគឺជាទំនាយដែលបានចេញមក ហើយវាដឹងពីអាថ៌កំបាំងនៃគំនិត នៅពេលដែលព្រះបន្ទូលផ្ទាល់ត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញ។ ដែល នោះជាព្រះគុណ។

268 ប៉ុន្តែសូមចាំថា ទីប្រាំពីរគឺជាការបញ្ចប់។ តើនេះអាចជាការបញ្ចប់ការទាញ វាចប់ហើយឬនៅ? តើវាអាចទេ? គិតឥឡូវនេះ។ គ្រាន់តែគិត។ តើអ្នកនៅឯណា? ឃើញទេ? ប្រាំពីរគឺតែងតែបញ្ចប់។ ទាញបី!

269 ព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះយេស៊ូវមានទាក់ទាញបី។ តើអ្នកដឹងទេ? ចំណាំ! ហើយត្រូវស្មោះត្រង់ ប្រសិនបើអ្នកធ្លាប់នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក ឥឡូវនេះសម្រាប់មួយនាទីពីរបីនាទី។

270 ការទាក់ទាញទី១របស់ទ្រង់ព្យាបាលអ្នកជំងឺ។ ទ្រង់ក្លាយជាមនុស្សមានប្រជាប្រិយ។ មនុស្សគ្រប់គ្នាហាក់ដូចជាជឿលើទ្រង់ ។ តើវាត្រូវទេ? នៅពេលដែលទ្រង់បានចេញទៅព្យាបាលអ្នកជំងឺ គ្រប់គ្នាចង់បានទ្រង់នៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ពួកគេ។

271 ប៉ុន្តែថ្ងៃមួយទ្រង់បានបែរមកចាប់ផ្តើមទាយ ដ្បិតទ្រង់ជាព្រះបន្ទូល ហើយទ្រង់គឺជាហោរាដែលម៉ូសេបាននិយាយ។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់បានទៅប្រាប់ពួកគេ ហើយប្រាប់ពួកគេពីរបៀបដែលពួកគេកំពុងរស់នៅ និងអ្វីដែលពួកគេកំពុងធ្វើ គាត់ក្លាយជាមនុស្សមិនពេញនិយម។ នោះគឺជាការទាញលើកទីពីររបស់ទ្រង់។

272 ឆ្ងល់ថាតើវាបានវាយបញ្ចូលម្តងទៀតទេ? គ្រាន់តែគិតមួយនាទី។ តើវាអាច

ទេ? ទីមួយ ការព្យាបាល អ្នករាល់គ្នា។ ទីពីរ: “អូ វាអាចជាព្រះយេស៊ូវតែមួយគត់។ វាអាចជាបេលសេប៊ូល វាអាចជា...” នោះជារឿងដូចគ្នាដែលពួកគេបានធ្វើនៅ ទីនោះ។ ឃើញទេ? វិញ្ញាណដូចគ្នារស់នៅក្នុងប្រភេទមនុស្សដូចគ្នា ថ្កោលទោស មនុស្សដែលមិនអាចសង្គ្រោះបាន ដោយសារតែពួកគេត្រូវបានថ្កោលទោសពីមុន ពួកគេដូចជាយូដាសអ៊ីស្លាមិយ៉ុតដែលកើតជាកូនប្រុសនៃការវិនាស។

អ្នកនិយាយថា “យូដាស?” ប្រាកដណាស់។

273 សូមចាំថា គាត់ជំនឿល្អណាស់ ប៉ុន្តែគាត់មិនអាចទៅទាំងអស់ជាមួយ សារបានទេ។ គាត់អាចយកផ្នែកខ្លះរបស់វា ប៉ុន្តែផ្នែកដែលនៅសល់គាត់មិនអាច ក្រពះបានទេ។ ពួកគេអាចទទួលយកការព្យាបាលនិងរឿងដូចនោះ ប៉ុន្តែនៅពេល ដែលវាមកដល់ព្រះមានបន្ទូលសត្វកំប្រុកចូលទៅក្នុងអត្ថិភាព បន្ទាប់មកវាជ្រៅ ពេកសម្រាប់ពួកគេ។ “មិនអាចទេ!” នោះគឺជាយូដាស។ វិញ្ញាណរបស់គាត់អាច រស់នៅបានត្រឹមត្រូវ។ គាត់មិនអាចទៅបានទេបន្ទាប់ពីនោះ។ ឃើញទេ?

274 ពួកគេអាចយកលោកម៉ូសេបាននៅពេលគាត់បើកសមុទ្រក្រហម ហើយ ដូច្នោះ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់ចុះមកប្រាប់ថាពួកគេមិនមែនទេ ពួកគេទាំងអស់ មិនត្រូវធ្វើបែបនេះឬបែបនោះទេឬផ្សេងទៀត: “ទ្រង់តាំងខ្លួនជាព្រះ លើយើង។” ឃើញទេ ពួកគេមិនអាចទៅបានទេ កូរ៉ានិងពួកគេ។ ដូច្នោះ ពួកគេត្រូវតែមាន អង្គការមួយ ដូច្នោះព្រះគ្រាន់តែលេបពួកគេប៉ុណ្ណោះ។

275 ព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះយេស៊ូវ នៅពេលដែលទ្រង់កំពុងប្រោសអ្នកជំងឺ “ទ្រង់អស្ចារ្យ ណាស់ ហោរារ៉យក្មេងស្រុកកាលីឡេ! ហេតុអ្វី ទ្រង់ធ្វើឱ្យមនុស្សខ្លាក់មើលឃើញ។ ទ្រង់បានប្រោសមនុស្សស្លាប់ឲ្យរស់ឡើងវិញ។ យើងទទួលបានបីការណ៍របស់វា។ ទ្រង់ពិតជាបានប្រោសមនុស្សស្លាប់ឲ្យរស់ឡើងវិញ។”

276 ប៉ុន្តែថ្ងៃមួយទ្រង់បានងាកមក ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ពូជពស់វែកអើយ។ អ្នកធ្វើ ឱ្យខាងក្រៅនៃចានស្អាត។ អ្នកហាក់ដូចជាបរិសុទ្ធ ប៉ុន្តែនៅខាងក្នុងអ្នក អ្នក គ្មានអ្វីក្រៅពីពស់មួយក្រុម។” អូ នៅពេលដែលទំនាយនោះបានចេញមក ដោយ ថ្កោលទោសអង្គការនោះ បន្ទាប់មកវាបានផ្លាស់ប្តូរ។ ពួកគេបានប្រឆាំងនឹងទ្រង់។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ ហើយទីបំផុត ដោយបដិសេធទ្រង់ ពួកគេបានឆ្កាងទ្រង់។

277 ប៉ុន្តែអ្នកមិនអាចសម្លាប់ព័ន្ធកិច្ចបានទេ។ វារស់នៅជានិច្ច។ អ្នកអាច ដាក់អ្នកនាំសារឱ្យដេកបាន ប៉ុន្តែអ្នកមិនអាចដាក់សារឱ្យដេកបានទេ។ អូហ្ន៎។

ត្រូវហើយ។ ទ្រង់រស់នៅជានិច្ច។ ហើយសូមកត់សម្គាល់នៅពេលដែលការទាញ
ទីបីនៃព័ន្ធកិច្ចរបស់ទ្រង់មកដល់។ ទីមួយបានព្យាបាលអ្នកជំងឺ។

278 ទីពីរគឺការស្នើបន្ទោសអង្គការ និងថ្លែងទំនាយ អ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ អ្វីដែល
ពួកគេមាន និងអ្វីដែលនឹងមកដល់។ តើជាអ្វី នឹងមក និងអ្វីដែលជាអ្វី ជាអ្វី និងអ្វី
ដែលនឹងមក។ នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ។ តើវាត្រូវទេ?

279 ប៉ុន្តែការទាញទីបីរបស់ទ្រង់គឺនៅពេលដែលទ្រង់បានអធិប្បាយដល់អ្នក
បាត់បង់ដែលមិនអាចសង្គ្រោះបានទៀតទេ។ ពួកគេចុះនៅទីនោះជាកន្លែងដែល
ពួកគេលាបភ្នែកធំៗ “អូ អូ!” បានអធិប្បាយដល់ព្រលឹងនៅក្នុងឋាននរក ដែលមិន
ទទួលយកសេចក្តីមេត្តាករុណា ប៉ុន្តែត្រូវបានបំបែកអស់កល្បជានិច្ចពីវត្តមានរបស់
ព្រះ។ ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវតែទទួលស្គាល់ថាទ្រង់ជាអ្វី ពីព្រោះព្រះបានបង្កើតទ្រង់នៅ
ទីនោះ។

280 ឆ្ងល់ថាតើព័ន្ធកិច្ចរបស់ទ្រង់ឡើងតាមរបៀបដូចគ្នានៅថ្ងៃចុងក្រោយឬទេ?
“ដូចដែលព្រះវរបិតាបានចាត់ខ្ញុំមក ដូច្នេះខ្ញុំចាត់អ្នករាល់គ្នាឲ្យមក។ កិច្ចការដែល
ខ្ញុំធ្វើ អ្នកក៏នឹងធ្វើដែរ។”

281 បាត់បង់ មិនអាចសង្គ្រោះបានទេ។ ពួកគេបានបដិសេធសេចក្តីមេត្តា
ករុណា។ នោះគឺជាការទាញទីបីរបស់ទ្រង់។

282 ឥឡូវនេះមានសំណួរទេ? ការទាក់ទាញទី១របស់ទ្រង់ ទ្រង់បានប្រោស
អ្នកជំងឺ។ តើវាត្រូវទេ? កិច្ចការទីពីររបស់ទ្រង់ ទ្រង់កំពុងទាយ។ ព័ន្ធកិច្ចទីបីរបស់
ទ្រង់អធិប្បាយទៅកាន់អ្នកបាត់បង់អស់កល្ប។ ភ្នំទាំងបី ជាដើម អ្នកបាត់បង់ អស់
កល្បជានិច្ច!

283 ព័ន្ធកិច្ចរបស់ល្អអេ គ្រប់ក្រសួងទាំងអស់បានធ្វើដូចគ្នា។ ល្អអេបាន
អធិប្បាយ។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។ គាត់បានចូលទៅក្នុងទូកធំៗ ហើយពេលគាត់
ចូលទៅក្នុងទូក មានរយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃដែលគ្មានអ្វីកើតឡើង។ ទីបន្ទាល់របស់
ទ្រង់បានអធិប្បាយដល់អ្នកដែលត្រូវរីនាស។

284 សូដុមនិងកូម៉ា! ព្រះយេស៊ូវសំដៅលើពួកគេទាំងពីរថានឹងមក។ “មុនការ
មកដល់នៃកូនមនុស្ស វានឹងដូចជាថ្ងៃរបស់លោកល្អអេ ដូច្នេះវានឹងដូចនៅសម័យ
សូដុមដែរ។” គាត់សំដៅទៅល្អអេ។

285 ណូអេមានការទាញបី ហើយទីបីរបស់គាត់គឺសម្រាប់អ្នកចាត់បង់បន្ទាប់ពីទ្វារត្រូវបានបិទ។ ដ្បិត ព្រះបានអនុញ្ញាតឱ្យវាអង្គុយនៅទីនោះ ដែលជាកន្លែងដែលគ្មាននរណាម្នាក់អាចចូលឬចេញបាន។ ពួកគេនៅខាងក្នុង។ ដ្បិត (នៅលើភ្នំទីប្រាំពីរ) ភ្នំខ្ពស់បំផុត នោះជាកន្លែងដែលទ្រង់តាំងហិប ភ្នំ។ ឃើញទេ? ត្រូវទេ?

286 នៅសម័យសូដុម ការទាញដំបូងគឺជាឡូតដ៍សុចរិត។ ហើយព្រះគម្ពីរបានចែងថា “អំពើបាបរបស់ក្រុងសូដុមបានរំខានដល់ព្រលឹងសុចរិតរបស់គាត់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ” របៀបដែលស្ត្រីប្រព្រឹត្តនិងធ្វើ។

287 អ្នកចាំថា “ដូចនៅសម័យណូអេដែរ។” តើពួកគេកំពុងធ្វើអ្វី? “ញ៉ាំ ជឹក រៀបការ ផ្តល់ឱ្យក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍។” ស្ត្រី ឃើញទេ ស្ត្រី។ តើវាជាអ្វីនៅសម័យ—ក្រុងសូដុម? ស្ត្រី។

288 ហើយសារដំបូងគឺឡូត។ ពួកគេសើចចំអកឱ្យគាត់។

289 បន្ទាប់មកពួកគេបានចាត់អ្នកនាំសារម្នាក់ទៀត ពីរនាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយពួកគេបានចុះទៅ។ នោះគឺជាការទាញលើកទីពីររបស់ទ្រង់សម្រាប់ឡូត... សម្រាប់ក្រុងសូដុម។

290 ប៉ុន្តែសូមក្រឡេកមើលមួយដែលបានទៅចុងក្រោយ មានសេចក្តីមេត្តាករុណាកាន់តែច្រើនឡើង។ វាចប់ហើយ ទាំងអស់នៅពេលនោះ។ អ្នកនាំសារទីបីដែលបានចុះទៅទីនោះ ការទាញទីបី តើទ្រង់ជាអ្វី? តើទ្រង់មានព័ន្ធកិច្ចបែបណា? ទ្រង់បានអង្គុយជាមួយអ្នករើសតាំង ហើយប្រាប់ពួកគេពីអ្វីដែលកំពុងកើតឡើងនៅពីក្រោយទ្រង់។ ត្រូវទេ? ប៉ុន្តែនៅពេលដែលទ្រង់បានឈានជើងចូលទៅក្នុងបាបីឡូន ឬចូលទៅក្នុងក្រុងសូដុម ទ្រង់ចង់ស្វែងរក...

291 សូម្បីតែអំប្រាហាំដែលស្រែកថា “ប្រសិនបើខ្ញុំអាចរកឃើញមនុស្សសុចរិតហាសិបនាក់?” ចុះទៅ “សុចរិតដប់នាក់?”

ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា “បាទ ស្វែងរកមនុស្សសុចរិតដប់នាក់។”

292 ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកពីរឿងមួយ បងស្រី បន្តិចសិន។ អ្នកប្រហែលជាចាស់ហើយ ប៉ុន្តែអ្នកមានអ្វីដែលមហាក្សត្រីសិចទាំងនេះមិនមាន។ អ្នកមានអ្វីមួយដែលនាងមិនអាចមាន។ ត្រូវហើយ។ អ្នកប្រហែលជាចាស់ហើយក្នុងសម្លៀកបំពាក់របស់អ្នកស្លៀកពាក់ដូចស្ត្រី។ ពួកគេអាចនិយាយថា “មើលអ្នកសម្តែងភាពបរិសុទ្ធចាស់

នោះ។ កុំបារម្ភអី។ នាងមានអ្វីដែលមហាក្សត្រីសិចចាស់តូចនោះ ដែលធ្វើឱ្យ ពិភពលោកទាំងមូលសម្លឹងមើលនាងនៅទីនោះ នាងមិនមានវាទេ។ នាងមិនអាច មានវាបានទេ។ នាងត្រូវបានបាត់បង់ ជារៀងរហូត។ នាងត្រូវរើសាស។ ឃើញទេ? នាងមិនដែល...អ្នកមានសីលធម៌ អ្នកមានគុណធម៌។ នាងគ្មានអ្វីសោះ។ នាង មាននុយដែលដាក់អន្ទាក់ព្រលឹងដែលបាត់បង់ទៅក្នុងនរក។ មនុស្សខ្លាចដើរចូល ទៅក្នុងនោះ។ ឥឡូវនេះ អ្នកមានអ្វីមួយ។

293 អ្នកដឹងទេ អ្នកប្រហែលជាមិនមានសូម្បីតែនៅក្នុងសៀវភៅព្រះវិហារ ប៉ុន្តែវា ប្រហែលជាជីវិតសុចរិតរបស់អ្នកដែលកាន់ព្រះពិរោធរបស់ព្រះពីលោកិយសព្វថ្ងៃ នេះ។ ពិភពលោកនឹងមិនជឿទេ។ អ្នកជាស្រ្តីដែលហៅថាអ្នកសម្តែងភាពបរិសុទ្ធ អ្នកជាមនុស្សប្រុសដែលពិបាកយល់អ្វីទាំងអស់ ប៉ុន្តែអ្នកស្រែកទៅកាន់ព្រះ ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ចំពោះអំពើបាបរបស់ប្រទេស អ្នកប្រហែលជាជាអ្នកដែលទប់ កំហឹង។ “ប្រសិនបើខ្ញុំអាចរកឃើញដប់ ខ្ញុំនឹងទុកវាចោល។ បើខ្ញុំអាចរកឃើញ ដប់!” “ដូចនៅសម័យសូដុម វានឹងដូច្នោះដែរ។” ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យទេ?

294 មិនមែន “ប្រសិនបើខ្ញុំអាចរកឃើញមេតូឌីស្ទដប់នាក់ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចរក ឃើញបាទីស្ទដប់នាក់ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចរកឃើញពេនទីកុស្តដប់នាក់ ប្រសិនបើ ខ្ញុំអាចរកឃើញអត្តពលិកដប់នាក់ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចរកឃើញសមាជិកព្រឹទ្ធសភា ដប់នាក់ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចរកឃើញរដ្ឋមន្ត្រីដប់នាក់។”

295 ប៉ុន្តែ “ប្រសិនបើខ្ញុំអាចរកឃើញមនុស្សសុចរិតដប់នាក់!” មានម្នាក់សុចរិត នោះគឺជាព្រះគ្រីស្ទ។ ព្រះគ្រីស្ទរស់នៅក្នុងម្នាក់ក្នុងចំណោមដប់នាក់ ឃើញទេ “ខ្ញុំ នឹងទុកវាចោល។”

296 ប៉ុន្តែអ្នកនាំសារចុងក្រោយនោះបានអធិប្បាយទៅកាន់អ្នកដែលត្រូវរើសាស។ អ្នកនិយាយថា...គាត់បានចុះទៅទីនោះ។ បទគម្ពីរមិនចែងថាមានអ្វីកើតឡើង ទេ ប៉ុន្តែភ្លើងបានរលត់នៅព្រឹកបន្ទាប់ ត្រូវហើយ បន្ទាប់ពីទ្រង់បានធ្វើទី សម្គាល់ទាំងនោះ ភ្លាមៗបន្ទាប់ពីទ្រង់បានអនុវត្តកិច្ចបម្រើទំនាយរបស់ទ្រង់។ “ហេតុអ្វីបានជាសារ៉ាសើច?”

នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនបានធ្វើទេ។”

បាននិយាយថា “បាទ អ្នកបានធ្វើ។” ឃើញទេ?

297 ឥឡូវនេះ ភ្លាមៗនោះ ទ្រង់បានចូលទៅក្នុងបាបីឡូន ឬចុះទៅក្រុងសូដុម។ គាត់មិនដែលរកឃើញពួកគេទេ ដូច្នោះភ្លើងបានធ្លាក់ចុះ។ គាត់បានរកឃើញឡូត និងកូនស្រីពីរនាក់របស់គាត់ បាននិយាយថា “ចេញពីទីនេះឥឡូវនេះ។” ឃើញទេ? វាបានចេញទៅក្រៅ។ គាត់បានចុះទៅទីនោះ។ សូមចាំថា ទ្រង់នៅលើផ្លូវរបស់ទ្រង់ចុះ។ ទ្រង់បានចាត់អ្នកនាំសារនៅចំពោះមុខទ្រង់ ប៉ុន្តែទ្រង់បានចុះទៅដោយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ ដើម្បីដឹងថាជឿនទាំងអស់នេះគឺដូច្នោះ។ ហើយទ្រង់បានរកឃើញវាពេញដោយអ្វី? ស្រ្តីលាបមុខ។ សារទៅកាន់អ្នកដែលត្រូវវិនាស។ តើពួកគេបានធ្វើអ្វី? សើចចំអកឱ្យវា។

298 តើពួកគេធ្វើអ្វីនៅថ្ងៃនេះ? រឿងដូចគ្នា។ “ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់សភា។ ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់ វិនិច្ឆ័យ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...ខ្ញុំបានរាំក្នុងព្រះវិញ្ញាណ។ ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ ខ្ញុំនិយាយ...” មិនអីទេ បន្តទៅមុខទៀត។ “ខ្ញុំនឹងកាត់សក់ប្រសិនបើខ្ញុំចង់។ ខ្ញុំនឹងធ្វើរឿងនេះ។ ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយរឿងនេះ។ ខ្ញុំមិនចាំបាច់ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនខ្វល់ពីអ្វីដែលបាននិយាយទេ។ ប៉ុលគីជាអ្នកស្អប់ស្រ្តីចំណាស់ម្នាក់។ នោះហើយជា...” មិនអីទេ បន្តទៅមុខទៀត។

299 នៅថ្ងៃណាមួយ បើអ្នកមិនទាន់មានទេ អ្នកនឹងឆ្លងកាត់បន្ទាត់នោះ។ អ្នកនឹងលែងចង់ធ្វើអ្វីដែលត្រឹមត្រូវទៀតហើយ។ តើអ្នកបានឮអ្វីដែលខ្ញុំនិយាយទេ? វាជាបញ្ហា។ បងប្រុស បងស្រី តើអ្នកដឹងពីអ្វីដែលបាននិយាយទេ? អ្នកនឹងឆ្លងកាត់បន្ទាត់នោះ ហើយអ្នកនឹងមិនចង់ធ្វើវាទេ។ អ្នកនឹងនៅតែពុំដំណឹងល្អ ប្រាកដណាស់ ប៉ុន្តែអ្នកនឹងមិនទទួលយកវាទេ។ អ្នកមិនអាចទទួលយកវាបានទេ។ ប៉ុន្តែដំណឹងល្អនឹងត្រូវបានអធិប្បាយទៅកាន់អ្នកដែលត្រូវវិនាស អ្នកដែលចាត់បង់អស់កល្បជានិច្ច មិនអាចទទួលការសង្គ្រោះបានទៀតទេ។ អ្នកនៅកន្លែងនោះ រួចហើយ ហើយមិនដឹងទេ។ អ្នកគិតថាអ្នកកំពុងរស់នៅដោយរីករាយ ហើយស្លាប់ពេលអ្នកនៅរស់។

300 អូ ស្តាប់។ អស់អ្នកដែលបដិសេធសារនៃម៉ោងមុនសេចក្តីវិនាស ដំណឹងល្អត្រូវបានអធិប្បាយទៅកាន់អ្នកដែលត្រូវវិនាស ជាដំបូង មុនពេលពួកគេទៅ ដោយគ្មានមេត្តា។ ណូអេ បិទមាត់ គឺជាទីបន្ទាល់។ ព្រះបានបិទទ្វារ បន្ទាប់ពីការទាញទីបីរបស់គាត់។ បន្ទាប់ពីការទាញទីបីនៅសូដុម ទ្វារត្រូវបានបិទ។ មិន

មានសេចក្តីមេត្តាករុណាទៀតទេ? ដប់នាក់មិនត្រូវបានរកឃើញទេ? ហើយ អ្នកបាត់បង់មានដំណឹងល្អបានអធិប្បាយ ដែលមិនអាចសង្គ្រោះបាន ពីព្រោះវា គ្រាន់តែ...ធ្វើបែបនោះនៅគ្រប់សម័យកាល គ្រប់សម័យកាលបដិសេធសារមុន ការជំនុំជំរះ។

301 តើពួកគេបានធ្វើវាម្តងទៀតទេ? តើវាលេចឡើងនៅក្នុងបង្គោលភ្លើងនៅទីនេះ នៅលើទន្លេទេ? តើវាលេចឡើងនៅក្នុងសារនៃការកាត់ស្ត្រី ហើយបោះកន្លែង ដែលវាកូរតែនៅ ហើយបន្ទោសអ្នកដឹកនាំទាំងនោះដែលជំនួសកន្លែងជាមួយ និកាយជំនួសឱ្យការស្នាក់នៅលើព្រះបន្ទូល? នៅពេលដែល ព្រះបានបើកសម្តែង យ៉ាងហ្មត់ចត់ថាវាជាទ្រង់ ហើយមិនមែនជាមនុស្សល្ងង់ខ្លៅដែលមិនបានរៀនដូច មនុស្សទេ។ គឺព្រះ! ហើយឥឡូវនេះយើងបានមកដល់កន្លែងដែលការទាញទីបីនឹង ត្រឡប់មករកអ្នកបាត់បង់វិញ ជារៀងរហូត?

302 តើនោះជាអ្វីដែលនិមិត្តនោះបានផ្តល់ឱ្យខ្ញុំ ក្នុងនាមជាក្មេងប្រុសតូចម្នាក់នៅ ខាងក្រៅ? ហើយខ្ញុំបានទៅទិសខាងលិច ហើយមានឈើឆ្កាងមាសនៃដំណឹងល្អ ចាំងចុះ បានប្រកាសពីទិសម្តាល់ពីស្ថានសួគ៌យ៉ាងពិតប្រាកដ។ សូមចាំថា ឈើឆ្កាងគឺនៅក្នុងទេសភាព ដូចជា—ដូចជាពីរ៉ាមីត ផងដែរ ត្រូវបានសាងសង់។ ឃើញទេ? តើវាអាចថាវាជាផ្នែកក្បាលដែលវាត្រូវបានបញ្ចប់ ហើយបានចាប់ផ្តើម ពីទីនេះហើយឡើងមកដឹកនាំ?

303 ដូចជាពីរ៉ាមីត ឡើងមកតាមរយៈលូដី វេសលី ពេនទីកុស្ត ហើយបន្ទាប់មក ការបិទលើថ្ម។ តើវាអាចទេ? បើអញ្ចឹងតើយើងនៅឯណា? វា នេះអាច។ ខ្ញុំ សង្ឃឹមថាវាមិនមែនទេ ប៉ុន្តែវាត្រូវតែអញ្ចឹង។ វានឹងក្លាយជា។ គ្រាន់តែចាំថា ក្រសួងទាំងនោះត្រូវតែធ្វើ ពួកគេតែងតែធ្វើដូចគ្នាជាមួយមួយផ្សេងទៀត។ វាត្រូវតែ មក។ ហើយព្រះមិនផ្លាស់ប្តូរទេ។ គិតមើល!

304 ខាំមនសិការរបស់អ្នកដោយធ្មេញខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នក ហើយរកមើល កន្លែងដែលយើងនៅ។ ចុះបើវាជា ហើយអ្នកនៅតែដូចអ្នក? បន្ទាប់មកអ្នក គ្រាន់តែអាចដើរបាន...អ្នកបានបញ្ចប់ ពួកគេនៅខាងក្រៅ។ បន្ទាប់ពីសៀវភៅ ត្រូវបានយកដោយកូនចៀម ត្រាទីប្រាំមួយត្រូវបានបង្ហាញ ហើយត្រាទាំងអស់ វា ចប់ហើយ។ វាអាចជា។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាវាមិនមែនទេ។ វាអាចជា។ ត្រូវហើយ។

ឥឡូវនេះ តើនោះជាមូលហេតុដែលការទាញទីបីនេះនៅយូរដូច្នោះ?

305 អ្នកកត់សម្គាល់ ការទាញទីមួយនិងទាញទីពីរបានចេញពីមួយទៅមួយ។ ខ្ញុំ បានទាយ អ្នកចាំទេ នៅពេលដែលខ្ញុំចាប់ផ្តើមដំបូង អំពីទីមួយ។ ហើយខ្ញុំបាន និយាយថា “នឹងមានពេលមួយដែលវានឹងដឹងអាថ៌កំបាំងនៃបេះដូង។” តើអ្នកចាំ ទេ? ប៉ុន្មាន? ហេតុអ្វី អ្នកទាំងអស់គ្នាចង់ចាំវា នៅក្នុងការប្រជុំរបស់ខ្ញុំនៅជុំវិញ។ ហើយយប់មួយខ្ញុំទើបតែដើរចូលទៅក្នុងវិប្លីណា នៅទីនោះ ហើយដើរលើវេទិកា និងបងប្រុស បាក់ធ្វើ នៅទីនោះ មនុស្សជាច្រើនពាន់នាក់។ ហើយបុរសម្នាក់បាន ដើរឡើងលើវេទិកា ប្រុងប្រុសប្រាណហាំចាប់ម្រាមដៃរបស់គាត់—អដរ។ ហើយ នៅទីនោះ។ ហើយពីនោះមកវាដូចគ្នា។

306 ប៉ុន្តែវាមានរយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំហើយចាប់តាំងពីខ្ញុំបានចេញពីទីលាន បួន ប្រហែលប្រាំឆ្នាំចាប់តាំងពីខ្ញុំចេញ។ តើវាជាអ្វី? តើនេះបានធ្វើអ្វី? នោះហើយជា មូលហេតុដែលវាដូចជានៅដើមដំបូងនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ “ការអត់ធ្មត់របស់ព្រះ?”

307 សូមចាំថា នៅពេលដែលទ្រង់បានបង្កើតពិភពលោក នៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ ទ្រង់ មិនបានធ្វើអ្វីសោះ។ គាត់បានសម្រាក។ ឃើញទេ? ព្រះទ្រង់មានព្រះទ័យអត់ធ្មត់ ក្នុងឆ្នាំទីប្រាំមួយ ទ្រង់មិនសព្វព្រះហឫទ័យឲ្យនរណាម្នាក់ត្រូវវិនាសឡើយ ប៉ុន្តែ ទាំងអស់គ្នាអាចនឹងប្រែចិត្ត។ ព្រះបានអត់ធ្មត់។

308 ជាថ្មីម្តងទៀត នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ១៥:១៦ ប្រសិនបើអ្នកចង់ដាក់វាចុះ ១៦ ១៥។ ទ្រង់បានប្រាប់អំប្រាហាំថា “នៅលើទឹកដីនៃសាសន៍អាម៊ូរី អំពីទុច្ចរិតរបស់ ពួកគេ” ពួកគេជាសាសន៍ដទៃឥឡូវនេះ។ “ខ្ញុំមិនអាចយកអ្នកទៅទីនោះបានទេ ឥឡូវនេះ ព្រោះអំពីទុច្ចរិតរបស់សាសន៍អាម៊ូរី ជាសាសន៍ដទៃមិនទាន់ពេញវ័យ នៅឡើយ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងវិនិច្ឆ័យពួកគេ។ ខ្ញុំនឹងមកជំនាន់ទីបួននោះ ហើយបន្ទាប់មក ខ្ញុំនឹងវិនិច្ឆ័យប្រជាជាតិនោះដោយដំបងដែក។” តើវាត្រូវទេ?

309 តើវាយូរណាស់មកហើយ ដែលការអត់ធ្មត់របស់ព្រះ ពន្លឺកិច្ចឥតឈប់ឈរ តាមរយៈខ្សែអាត់និងអ្វីៗផ្សេងទៀត បានសិតសក់ពាសពេញពិភពលោក ដើម្បី មើលថាតើមានមួយបន្ថែមទៀតទេ? ប៉ុន្តែប្រហែលជារឿងចុងក្រោយបានចូលមក ថ្មីៗនេះ។ តើវាជាអំពីទុច្ចរិតដែល—មានជាយូរមកហើយឬ? ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវ គឺដូចគ្នា ដែលទ្រង់គឺ ហេព្រើរ ១៣:៨ សាររបស់ទ្រង់ត្រូវតែដូចគ្នា។ (ជួសជុលដើម្បី បិទ។) សកម្មភាពរបស់គាត់ត្រូវតែដូចគ្នា។

310 ប្រសិនបើការទាញទីមួយនិងទីពីរគឺគ្មានសំណួរ! តើមានសំណួរនៅក្នុងចិត្ត

របស់អ្នកអំពីការទាញទីមួយនិងទីពីរទេ? តើវាបានកើតឡើងដូចដែលទ្រង់មានបន្ទូលទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អដ។] ដូច្នោះហេតុអ្វីបានជាសំណួរទីបី? ឃើញទេ? ហេតុអ្វីបានជាអ្នកសួរវា? ពីរដំបូងត្រូវបានសម្គាល់ដោយបទគម្ពីរ។ ខ្ញុំបានបង្ហាញដល់អ្នកនៅព្រឹកនេះថា ទីបីត្រូវបានសម្គាល់ដោយបទគម្ពីរផងដែរ។

311 ក្រឡេកមើលពិភពលោក មើលថាតើនាងនៅឯណា។ រកមើលរបៀបដែលពួកគេបានបដិសេធសេចក្តីពិត និងរបៀបដែលវាត្រូវបានសម្គាល់យ៉ាងត្រឹមត្រូវផ្នែកទំនាយ។ ឥឡូវនេះតើយើងនៅឯណា? ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមអាណិតមេត្តា! នោះធ្វើឱ្យបេះដូងខ្ញុំហូរឈាមនៅខាងក្នុង។ ចុះវាវិញ? តើយើងនៅឯណា?

312 សូមចាំថា កំពូលភ្នំទាំងប្រាំពីរនៅទីនោះ ពួកគេអាចប្រាប់អ្នក។ វាជា...មិនមានកំពូលផ្សេងទៀតក្រៅពីនោះទេ។ វាស្ថិតនៅលើការបែងចែកទីបី។ វាចូលទៅក្នុងវាលខ្សាច់ ពីទីនោះតទៅ។ ភាពអស់កល្បបានកំណត់។ កំពូលភ្នំប្រាំពីរ នៅខាងស្តាំលើការបែងចែកទីបី។ នោះជារវាងត្រូវនិងខុស។ ហើយនៅចុងបញ្ចប់នៃការនោះ ការទាញទីបីគឺជាការទាញចុងក្រោយនៃជួរ។ តើវាត្រូវទេ? ឃើញទេ? ត្រូវហើយ។

313 ណូអេបានចូលទៅ បន្ទាប់មកប្រាំពីរថ្ងៃ គ្មានអ្វីកើតឡើងទេ។ ក្នុងរយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃការជំនុំជំរះមកដល់។ បើគ្រាន់តែ...ស្តាប់ឥឡូវនេះ នៅក្នុងការបញ្ចប់។ បើនៅសម័យណូអេ ពួកគេនឹងស្គាល់ទីសម្គាល់នោះ! បើគ្រាន់តែដឹង! ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងបិទ។ ប្រសិនបើពួកគេគ្រាន់តែស្គាល់ទីសម្គាល់នោះ ពិភពលោកនៅថ្ងៃនោះ ថាព្រះបានបង្ហាញនៅទីនេះដោយការអានបទគម្ពីរមួយរយៈមុន! ទ្រង់បានបំផ្លាញមនុស្សទាំងនោះ។

314 មិនមែនដោយគ្មានមេត្តាទេ សេចក្តីមេត្តាករុណាត្រូវបានបញ្ជូនមកពួកគេដោយហោរា។ ពួកគេនឹងមិនជឿទេ។ ព្រះមានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា ប៉ុន្តែទ្រង់បានបញ្ជូនសេចក្តីមេត្តាករុណាមក ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានទទួលវាទេ។ ទ្រង់តែងតែបញ្ជូនសេចក្តីមេត្តាករុណា ជាដំបូង។

315 ចុះបើគេដឹងថាទីសម្គាល់នោះជាសញ្ញាចុងក្រោយ? ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានឃើញ ទាំងអស់នៅពេលតែមួយ ការសង្គ្រោះបានអនុញ្ញាតឱ្យឡើងគ្មាននរណាម្នាក់ ឃើញទេ គ្រាន់តែរឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង ទ្វារត្រូវបានបិទ។

ប្រសិនបើពួកគេ...មានមនុស្សម្នាក់ដែលស្គាល់ទិសម្ចាស់នោះ គឺល្អអេនិងក្រុមរបស់គាត់។ នោះគឺជាមនុស្សតែម្នាក់គត់ដែលដឹង។ នៅពេលដែលទ្វារបកចូលគ្នាល្អអេបានដឹង។ ល្អអេដឹងថានោះជាការបញ្ចប់។ គាត់បានស្គាល់វា។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ បើអ្នកស្គាល់តែសញ្ញា!

316 អូ ប្រសិនបើពួកគេស្គាល់តែសញ្ញានោះ នៅពេលដែលពួកគេបានឃើញម្នាក់នេះចូលមកទីនោះ នៅទីនោះជាមួយអ័ប្រាហាំ!

317 ប្រសិនបើពួកគេគ្រាន់តែដឹងថា ប៊ីលីហ្គ្រាហាំទំនើបនៅសម័យនោះ បានចុះទៅទីនោះ គាត់និងអូរ៉ាល រ៉ូប៊ីត ហើយអធិប្បាយសារនោះទៅកាន់មនុស្សខ្លះ! ប្រសិនបើពួកគេគ្រាន់តែដឹង ពួកគេជាមេតូឌីសដ៏សុចរិតចាស់ និងបាទីស្តពីមុន គឺជាសញ្ញាមួយដល់ពួកគេនៅថ្ងៃនោះ ឡុត នៅពេលដែលអំពើបាបបានរំខានដល់ព្រលឹងរបស់ពួកគេ។ តើមេតូឌីសនិងបាទីស្តបានក្លាយជាអ្វី? ដូចឡុតបានធ្វើដូចគ្នាដែរ។ ប៉ុន្តែមនុស្សសុចរិត ចេញពីទីនោះ ចេញមក។ ប្រាកដណាស់។

318 ចុះបើវាជាពេលដែលប៊ីលីហ្គ្រាហាំចុះទៅ? ឡើងទៅសម្រាប់ការសម្រេចចិត្ត ទំពារស្តារកៅស៊ូ វាយគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយសើច កាត់សក់ខ្លី លាបមុខ ហើយមិនធ្វើចលនាបន្តិចអំពីវា។ ត្រឡប់មកវិញនៅថ្ងៃបន្ទាប់ ហើយប៊ីលីបាននិយាយថា “ខ្ញុំមានបីម៉ឺននាក់ ត្រលប់មកវិញក្នុងមួយឆ្នាំ ហើយខ្ញុំមិនមានសូម្បីតែសាមសិបឆ្នាំ។”

319 “អូ ខ្ញុំបានធ្វើការសម្រេចចិត្ត។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនទៅនរទេ ខ្ញុំនឹងទៅស្ថានសួគ៌ឃើញទេ” ដើរទៅមុខក្នុងអំពើបាប។ ប្រសិនបើពួកគេមានតែ...

320 ហើយបន្ទាប់មកដំណឹងល្អត្រូវបានអធិប្បាយនៅក្នុងអំណាច និងទិសដាច់ និងការអស្ចារ្យ ជាមួយនឹងបង្គោលភ្លើងនៅលើវា ហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាងកំពុងកើតឡើងយ៉ាងពិតប្រាកដ ហើយបានទាយនិងកំណត់ចេញ។ ប្រសិនបើពួកគេ... ពួកគេបាននិយាយថា “ក្រុមនៃប្រដាប់វិលដ៏បរិសុទ្ធ។ វាជាដំងើផ្លូវចិត្ត។ ប្រភេទនៃវិញ្ញាណអាបធ្មប់។ អារក្ស នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់។ តើអ្នកមិនជឿទេ? វាមិនមែននៅក្នុងអង្គការរបស់យើងទេ។ យើងមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។” បើគេបានស្គាល់ទិសម្ចាស់! បើគេគ្រាន់តែដឹង!

321 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែស្គាល់ថ្ងៃរបស់អ្នក ក្រុងយេរូសាឡឹម។ ប្រសិនបើអ្នកអាចគ្រាន់តែទទួលស្គាល់! ប៉ុន្តែ” បាននិយាយថា

“ឥឡូវនេះអ្នកនៅសល់ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។” ឃើញទេ? “ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែដឹង។ ឱក្រុងយេរូសាឡឹម ក្រុងយេរូសាឡឹមអើយ ប៉ុន្មានដងហើយ ដែលអញនឹងដាក់អ្នក ដូចជាមេម៉ាន់នឹងកូនរបស់វា ពីការជំនុំជំរះដែលទើបតែមកដល់! ប៉ុន្តែអ្នកមិនបានដឹងពីថ្ងៃរបស់អ្នកទេ។” “អ្នកដែលបានគប់ដុំថ្មនឹងពួកហោរា ហើយសម្លាប់មនុស្សសុចរិត ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែស្គាល់ថ្ងៃរបស់អ្នក! ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែដឹង ហើយបានឡើងលើបទគម្ពីររបស់អ្នក ហើយដឹងថាការមករបស់ខ្ញុំគឺជាសញ្ញានៃការបញ្ចប់របស់អ្នក។ ឥឡូវអ្នកពិការភ្នែកហើយ។ ឥឡូវនេះអ្នកត្រូវបានស្តីបន្ទោស។ ពេលវេលារបស់អ្នកចប់ហើយ។” ហើយវាគឺ។ ហ្នឹងហើយ។ “ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែដឹងពីពេលវេលា!”

322 មើល នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើសេចក្តីប្រកាសនោះ ពិភពលោកបានបន្តទៅមុខ។ ឃើញទេ? ពិភពលោកបានដំណើរការជាធម្មតា។ ហេតុអ្វី? ដ្បិតគេមិនបានដឹងពីពេលវេលារបស់គេទេ។

323 ពិភពលោកបានបន្តទៅមុខ នៅពេលដែលលូអេចូលទៅក្នុងទូក។ ពិភពលោកបានផ្លាស់ប្តូរទៅមុខ។ អ្នកចំអកនៅថ្ងៃនោះ ពួកគេនៅតែមានពិធីដប់លៀងផ្លូវភេទ។ ពួកគេនៅតែញ៉ាំ ដឹក រៀបការ ធ្វើអ្វីដែលពួកគេធ្វើសព្វថ្ងៃនេះ។ ជាការពិត ជាធម្មតា។ “ហា-ហា! អ្នកសំដែងដំបើសុទ្ធចាស់នោះបានបិទទ្វារ។ ឥឡូវនេះ តើអ្នកធ្លាប់ឮរឿងបែបនេះទេ? ហា-ហា! តើអ្នកដឹងថាគាត់និយាយអ្វីទេ? យើងទាំងអស់គ្នានឹងត្រូវ លង់ទឹក។ មិនសមហេតុសមផល! តើទឹកនៅឯណា?”

324 អ្នកចំអកនៅសម័យលូអេ។ “ដូច្នេះវានឹងមាននៅក្នុងការយាងមករបស់កូនមនុស្ស។” ត្រូវហើយ។ លូអេបានស្គាល់ទីសម្គាល់។ ដូចគ្នាដែរនៅសម័យលោកទុក្ខ។ រឿងដូចគ្នានៅក្នុងថ្ងៃរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ សព្វថ្ងៃនេះ។ ពួកគេចំអកជាលើកចុងក្រោយរបស់ពួកគេ...?...

325 ដូចគ្នានៅក្រុងសូដុំដែរ ពួកគេមិនដែលដឹងទេ។ នៅពេលដែលអ្នកនាំសារនោះកំពុងឈរនៅទីនោះ សារពីព្រះ ពួកគេគ្រាន់តែសើចំអកឱ្យពួកគេ ហើយព្យាយាមបំភាន់ពួកគេចំពោះទង្វើរបស់ពួកគេ។ តើវាត្រូវទេ? “ចូលមកហើយចូលរួមជាមួយយើង។ ក្លាយជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកយើង។” តើវាត្រូវទេ? “ចូលមកហើយចូលរួមជាមួយយើង ក្លាយជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកយើង។ អ្នកនឹង

ក្លាយជាក្មេងប្រុសម្នាក់។ សូមអញ្ជើញមក ចូលរួមជាមួយយើង។” ឃើញទេ? ពួកគេមិនដែលស្គាល់ទីសម្គាល់របស់ពួកគេទេ។

326 ពួកគេមិនបានដឹងថានៅពេលដែលសារនោះកំពុងបន្ត នោះគឺ...ពួកគេមិនអាចមើលឃើញទេ ថាភ្លើងនិងកំហឹងនៃការជំនុំជំរះ ដូចជាព្រះ ភ្លើងនៃស្ថានកំពុងឆេះនៅលើមេឃ។ ពួកគេមិនអាចមើលឃើញវាទេ។ អ្នកនាំសារអាច។ អូហ្ន៎។ ឡូតក៏ដឹងដែរ។ គាត់ដឹងថាវានៅទីនោះ។ ប្រាកដណាស់។

327 ដូចគ្នានឹងថ្ងៃនេះដែរ គ្រាន់តែរឿងដដែល។ កំហឹងកំពុងឆេះ គ្រាប់បែកបរមាណូកំពុងព្យួរ អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺនៅទីបញ្ចប់។ វាដូចគ្នាឥឡូវនេះ។

328 មនុស្សអើយ ចូរស្តាប់។ តើអ្នកដឹងទេ...អ្នកនិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ អូ ចុះរឿងទាំងអស់នោះ?” អ្នកដឹងទេ មនុស្សអាចទៅផ្សាយដំណឹងល្អដូចដែលពួកគេតែងតែធ្វើ អ្វីដែលគេហៅថាដំណឹងល្អ វាអាចចប់ហើយ។ ពួកគេបានធ្វើនៅសម័យណូអេ។ ពួកគេបានធ្វើនៅសម័យរបស់លោកឡូត។ ពួកគេបានធ្វើនៅក្នុងថ្ងៃរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ ត្រូវទេ?

329 សូម្បីតែជនជាតិយូដា បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់ពួកគេថា កំហឹង...“អ្នករួចរាល់ហើយ។ អ្នកបានបញ្ចប់ហើយ។ មិនមានទៀតទេ។ អ្នកបានបញ្ចប់ហើយ។”

330 “អូ” គាត់បាននិយាយថា “អ្នកសម្តែងភាពបរិសុទ្ធនោះ។ តើទ្រង់មកពីសាលាអ្វី? តើទ្រង់យាងមកឯណា?”

331 សូមចាំថា ទ្រង់បានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចសម្រាប់ការទាញទីបីរបស់ទ្រង់។ អូ-ហ្ន៎។ ហ្នឹងហើយ។ គាត់បាននិយាយថា “តើខ្ញុំនឹងលាក់អ្នកប៉ុន្មានដង!”

332 ឡូតបានធ្វើការហៅចុងក្រោយរបស់គាត់...ប្តីខ្ញុំចង់មានន័យថា ទេវតាបានធ្វើអ្នកនាំសារ មិនថាទ្រង់ជានរណា។ ព្រះតំណាងសម្រាប់ថ្ងៃនេះ ព្រះតំណាងនៅក្នុងសាច់ឈាមមនុស្ស បានធ្វើសញ្ញាចុងក្រោយ បំពេញកាតព្វកិច្ចចុងក្រោយ។ វាចប់ហើយ។

333 លូអេបានអធិប្បាយការអធិប្បាយចុងក្រោយរបស់គាត់ ទ្វារបិទនៅពីក្រោយគាត់។ នោះគឺទាំងអស់។ ពួកគេសើចនឹងវា ហើយលេងសើចនឹងវា។

334 គិតទៅ មនុស្សអាចទៅអធិប្បាយបាន! ក្រុមប្រឹក្សាសាសនាអាចចូលរួមជាមួយព្រះវិហារកាតូលិក ដូចដែលពួកគេបានសន្យាថានឹងធ្វើ។ អង្គការទាំងអស់អាចមកបាន ប៉ុន្តែសញ្ញារបស់សត្វមានរួចហើយ។ ពួកគេយកវានៅក្នុងនោះ។ ឃើញទេ? ហើយពួកគេនិយាយថា “អូ ហាលេលូយ៉ា ប្រទានពរដល់ព្រះ មានមនុស្សជាច្រើនដែលបានសង្គ្រោះកាលពីយប់មិញ។” ពួកគេបានធ្វើ? “ពួកគេបានរាំក្នុងព្រះវិញ្ញាណ។ ពួកគេនិយាយភាសាដទៃ។” នោះមិនមានន័យតែមួយទេ។ ឃើញទេ? “អូ ពួកគេស្ងួតបូត សុភាព ហើយរាបទាប។ បាទ មែនហើយ។ ពួកគេបានទទួលផលនៃព្រះវិញ្ញាណ។” នោះមិនមែនជាសញ្ញាទេ។ មិនមែនបន្តិចទេ។

335 ខ្ញុំសូមឲ្យអ្នកនូវផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណ រវាងព្រះយេស៊ូវ និងពួកជាវិស៊ី សូមមើលមួយណាដែលមានផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណ។ ចុះបើខ្ញុំឈរ ដូចដែលខ្ញុំចាប់ផ្តើមនិយាយកាលពីមុន ប្រឆាំងនឹងព្រះគ្រីស្ទឡូនេះមួយនាទី? ព្រះអត់ទោសឱ្យខ្ញុំសូម្បីតែនិយាយវា ឃើញទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែដើម្បីបង្ហាញអ្នកអ្វីមួយ។

336 ចុះបើខ្ញុំមករកអ្នកហើយនិយាយថា “និយាយថា ក្រុមជំនុំអធិយ តើអ្នកណាជាមិត្តរបស់អ្នក? តើអ្នកណាបង្ហាញផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណ? បូជាចារ្យចាស់ដ៏សប្បុរសរបស់អ្នក។ តើអ្នកណាមករកអ្នកនៅមន្ទីរពេទ្យពេលអ្នកឈឺ? បូជាចារ្យចាស់ដ៏សុភាពរបស់អ្នក។ ហ្នឹងហើយ។ តើអ្នកណាដែលតែងតែខ្ចីលុយអ្នកនៅពេលអ្នកប្រឆាំងនឹងវា នៅកន្លែងតឹងតែង? អ្នកជាសមាជិកនៃក្រុមជំនុំរបស់គាត់ តើអ្នកមិនទៅរកបូជាចារ្យចាស់របស់អ្នក ហើយគាត់ឱ្យខ្ចីលុយអ្នកទេឬ? ឃើញទេ? តើអ្នកណាដែលតែងតែស្រឡាញ់និងសប្បុរស ហើយបង្ហាញផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណ? បូជាចារ្យចាស់ដ៏សប្បុរសរបស់អ្នក។

337 “តើនរណាជាអ្នកសិក្សារាប់ឆ្នាំ នៅក្នុងសាលាប្រជុំនៅទីនេះ តើដីតា ដីតា ដីតា ដីតា ដីតា ដីតា ដីតា ដីតា ដីតា តាមខ្សែស្រឡាយ? តើនរណាជាអ្នកសិក្សានិងទទួលបាន...ធ្វើការយ៉ាងលំបាកហើយទទួលបានសញ្ញាបត្រ បណ្ឌិតនិងបណ្ឌិតនិងអិលអិលឌី ដើម្បីស្គាល់ព្រះបន្ទូលនេះ ហើយឈរនៅទីនេះ ហើយប្រគល់វាទៅអ្នករាល់ព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យនៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់គាត់? បូជាចារ្យចាស់ដ៏សប្បុរសរបស់អ្នក។

338 “តើនរណាជាអ្នកបដិសេធនេះ ហៅថា ‘ព្រះយេស៊ូវ’? តើទ្រង់មកពីសាលាអ្វី? តើទ្រង់ចេញពីសាលាអ្វី? តើកាតប្រកបរបស់ទ្រង់នៅឯណា? តើទ្រង់ជាកម្មសិទ្ធិ

របស់អង្គការអ្វី?

339 “តើគាត់ធ្វើអ្វីពេលអ្នកទាំងអស់គ្នាមានជម្លោះគ្រួសារ? តើអ្នកណាមករកអ្នក? បូជាចារ្យចាស់ល្អរបស់អ្នក ដើម្បីព្យាយាម...ហើយអ្នកមានអំណះអំណាងប្រឆាំងនឹងអ្នកជិតខាងនៅទីនេះ ហើយបូជាចារ្យចាស់របស់អ្នកបានមកបង្កើតអ្នក។ បាននិយាយថា ‘អ្នកទាំងអស់គ្នាគឺជាកូនរបស់ព្រះ។ អ្នកមិនគួរធ្វើដូច្នោះទេ។’ នោះហើយជាអ្វីដែលគាត់...”

340 “តើព្រះយេស៊ូវនៃណាសារ៉ែតនេះធ្វើអ្វី? ស្រក់ទឹកភ្នែករឿងនោះ។ តើទ្រង់ធ្វើអ្វី? បំផ្លាញអង្គការរបស់អ្នក។ តើទ្រង់ធ្វើអ្វី? បានហៅបូជាចារ្យរបស់អ្នកថាជា ‘អ្នកដឹកនាំមនុស្សខ្វាក់’។ គាត់បានហៅគាត់ថាជា ‘ពស់នៅក្នុងស្មៅ’។ គាត់បានយកយញ្ញូបូជាដែលព្រះបានតែងតាំង ហើយទាត់តុចោល ហើយបោះលុយចេញ ហើយសម្លឹងមើលគេដោយកំហឹង។ តើអ្នកធ្លាប់ឃើញសង្ឃរបស់អ្នកដូចនោះទេ?” តើផលនៃព្រះវិញ្ញាណនៅឯណា? អូ-ហូ។ អូ-ហូ។

341 មិនមែនដោយការនិយាយភាសាដទៃទេ។ មិនមែនដោយការរាំនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណទេ។ មិនមែនដោយការចូលរួមព្រះវិហារទេ។ មិនមែនដោយផលនៃព្រះវិញ្ញាណទេ វិទ្យាសាស្ត្រគ្រីស្ទានអាចបញ្ឆោតអ្នករាល់គ្នាលើរឿងនោះ ឃើញទេ ហើយបដិសេធសូម្បីតែព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាព្រះ។ មិនមែនអញ្ចឹងទេ។

342 ប៉ុន្តែវាជាព្រះបន្ទូល រស់នៅ! ហ្នឹងហើយ។ ប្រសិនបើពួកគេគ្រាន់តែមើល ទ្រង់គឺជាព្រះមេស៊ី។ ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលដ៏មានព្រះជន្មរស់ បានបង្ហាញឲ្យឃើញ។

343 ហើយបុរសម្នាក់ដែលមានព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះនៅក្នុងគាត់ ឬស្ត្រីរស់នៅព្រះបន្ទូលនោះ រស់នៅក្នុងពួកគេ។ នោះជាចង្វាក់បេះដូង ដែលបានតំរូវទុកជាមុនសម្រាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់បានមកដល់ពួកគេ ហើយពួកគេគឺជាព្រះបន្ទូលទៅកាន់មនុស្ស។ “សំបុត្រដែលបានសរសេរពីមនុស្សទាំងអស់។” តើវាត្រូវទេ? តើការទាញទីបីអាចកើតឡើងបានទេ?

344 ខ្សែអាត់មនុស្ស នោះគឺអ្នកដែលកំពុងស្តាប់ខ្សែអាត់នេះ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកអាចមើលក្រុមជំនុំនេះនៅពេលនេះ។ អូហូ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកមានអារម្មណ៍ដូចគ្នា។

345 ចុះបើអញ្ចឹង? សូមមើលបទគម្ពីរដែលបានដាក់នៅទីនេះ។ តើវាអាចទេ? តើការទាញទីបីដើម្បីអធិប្បាយទៅកាន់សេចក្តីវិនាសដ៏អស់កល្បដែលត្រូវបាន

បដិសេធសារនៃសេចក្តីសង្គ្រោះឬ?

346 “មែនហើយ” អ្នកនិយាយថា “ក្រុមជំនុំនឹងទៅ...” បាទ ពួកគេនឹង។ ពួកគេនឹង បន្តទៅមុខទៀត។

347 ប៉ុន្តែ សូមចាំថា គ្រប់ពេលវេលា ល្អអោយនៅក្នុងទូក។ កូនក្រមុំត្រូវបានផ្សាភ្ជាប់ ជាមួយព្រះគ្រីស្ទ សមាជិកចុងក្រោយត្រូវបានប្រោសលោះ។ ត្រាទីប្រាំមួយត្រូវ បានផលិតដោយខ្លួនឯង។ ត្រាទីប្រាំពីរនាំទ្រង់មកផែនដីវិញ។ កូនចៀមបានមក ហើយយកសៀវភៅចេញពីដៃស្តាំរបស់ទ្រង់ ហើយអង្គុយចុះហើយទាមទារអ្វីដែល ទ្រង់មាន អ្វីដែលទ្រង់បានប្រោសលោះ។ ត្រូវទេ? វាតែងតែជាការទាញទីបី។

348 បីគឺល្អឥតខ្ចោះ។ ពីន្ទកិច្ចបានមកដល់ភាពល្អឥតខ្ចោះនៅពេលដែលវាបង្កើត ព្រះគ្រីស្ទម្តងទៀតនៅក្នុងធម្មជាតិ ក្នុងចំណោមមនុស្ស ដូចដែលបានទាយទុកមុន “ដូចនៅសម័យទ្បត”។

349 អូ គិត មនុស្សអាចទៅអធិប្បាយបាន ដោយគិតថាគេបានសង្គ្រោះ ជឿថា ពួកគេកំពុងធ្វើត្រឹមត្រូវ ជឿថាអង្គការរបស់ពួកគេកំពុងរីកចម្រើន ប្រាកដណាស់ ហើយមិនមានសូម្បីតែការស្នើនៃក្តីសង្ឃឹម។ ហើយប្រសិនបើនិមិត្តនោះគឺបែបនោះ ហើយវាពិបាកណាស់ប្រឆាំងនឹងស្ត្រី យើងបានមកដល់ម៉ោងនោះ។ ទ្វារត្រូវបាន បិទ បាត់ទៅហើយ សៀវភៅគឺនៅក្នុងដៃរបស់ទ្រង់ហើយ។ គិតទៅ។

350 ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកពីរឿងនេះមុនពេលបិទឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំកំពុងបិទ។ វាត្រូវបានគេ ប្រាប់ អំពីប្រទេសអៀរឡង់ ប្រឈមមុខនឹងទឹក។ មានថ្មប៉ប្រះទឹកដ៏ធំមួយដែលចុះ តាមច្រាំងទន្លេ ហើយឡើងលើភ្នំធំមួយ។ ហើយមានបុរសម្នាក់ទៅ ដើរតាមទីនោះ នៅថ្ងៃមួយ—គ្រាន់តែនៅពេលជំនោរចូលមក។ ហើយមានបុរសថ្លៃថ្នូរម្នាក់ដែល រស់នៅលើភ្នំ ដែលស្គាល់ជំនោរទាំងនេះ។ គាត់បានដឹងពីពេលវេលានៃថ្ងៃដែល ជំនោរត្រូវបានសន្មត់ថានឹងមកដល់។ ទ្រង់បានដឹងថាជំនោរមកដល់ពេលណា។ បុរសម្នាក់នេះមិនខ្វល់ថាម៉ោងប៉ុន្មានទេ។ គាត់គឺជាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកដឹង ទាំងអស់នេះ។ គាត់មានគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់។ គាត់គឺជាអ្នកអត្តពលិកស្លាត ស្លាត ប៉ុន្តែគាត់គ្រាន់តែមិនដឹងពីពេលវេលានៃជំនោរ។ គាត់មិនស្គាល់ប្រទេស នេះទេ។ គាត់មិនបានដឹងពីពេលវេលាដែលទីសម្គាល់ត្រឹមត្រូវទេ នៅពេលដែល ព្រះច័ន្ទបានធ្លាក់ចុះពីផែនដី។

351 ហើយនៅពេលដែលព្រះបានទម្លាក់ព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ចេញពីផែនដី បងប្អូនអើយ នាងបានបាត់ទៅ វាចប់ហើយ។

352 ព្រះច័ន្ទនោះនឹងរើចេញពីកន្លែងរបស់វា ទឹកនឹងគ្របដណ្តប់ផែនដីដូចជាពេល ដែលព្រះបានចាប់ផ្តើមវា នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ១។ ប៉ុន្តែព្រះច័ន្ទបានអង្គុយនៅ ទីនោះ ហើយនៅពេលដែលវាគ្រាន់តែងាកក្បាលរបស់វា ជំនោរចាប់ផ្តើមហូរចូល មក។

353 បុរសចំណាស់ដ៏ឈ្លាសវៃម្នាក់នេះដែលរស់នៅទីនោះក្នុងវត្តមានរបស់វា ដឹង ថាពេលវេលានោះជាអ្វី។ បុរសម្នាក់នេះមិនដឹងទេ។ គាត់មិនដែលសិក្សាវាទេ។ គាត់មិនខ្វល់ពីវាទេ។ ហើយបុរសចំណាស់ដ៏ឈ្លាសវៃម្នាក់នេះរត់ចេញមកក្រៅ ហើយនិយាយថា “បុរសល្អរបស់ខ្ញុំអើយ អ្នកហ៊ានទៅណាឆ្ងាយ។ ត្រឡប់មកវិញ យ៉ាងឆាប់រហ័ស។ មានជញ្ជាំង។ អ្នកមិនអាចឡើងជញ្ជាំងបានទេ។ អ្នកនឹង វិនាស។ នេះ...វាជាទីសម្គាល់គឺនៅលើ ពេលវេលា។ ជំនោរ—ជំនោរនឹងហូរមក ភ្លាមៗ ហើយអ្នកមិនអាចត្រឡប់មកវិញបានទេ។ កុំទៅណាឆ្ងាយ។”

354 ហើយបុរសនោះបែរមកសើចដាក់គាត់ ហើយនិយាយថា “ទៅថែរក្សា អាជីវកម្មផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ ខ្ញុំដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាននិងអ្វីដែលខ្ញុំមិន អាច។” ហើយជំនោរបានចាប់គាត់។ ឃើញទេ?

355 វាអាចយឺតជាងយើងគិត។ ឃើញទេ? វានឹងចាប់អ្នក។ កុំទៅណាទៀត។ កុំធ្វើ វាមនុស្ស។ ប្រសិនបើអ្នកតែងតែជឿលើខ្ញុំថាជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះ សូមទទួលយក ពាក្យរបស់ខ្ញុំនៅព្រឹកនេះ ប្រសិនបើអ្នកធ្លាប់ធ្វើ។ វាប្រហែលជាយឺតពេលហើយ។ បទគម្ពីរជាច្រើនបង្ហាញវាតាមរបៀបនោះ។ ឥឡូវនេះ សូមចាំថា ខ្ញុំមិននិយាយថា វាអញ្ចឹងទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែមើល។

356 ហើយខ្ញុំបានកាត់ចេញប្រហែលដប់ទំព័រនៅទីនេះ ដែលខ្ញុំខ្លាចក្នុងការប្រាប់ អ្នក។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? អ្នកស្រី រូដ គឺជាកំណត់ត្រានៃរឿងនោះ ហើយលោក រូដ។ នៅពេលដែលខ្ញុំចុះទៅព្រឹកនេះដើម្បីមើលពួកគេ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំ មិនអាចប្រាប់ពួកគេបានទេ មិនអាចទៅឆ្ងាយបានទេ។ ខ្ញុំនឹងដាក់បទគម្ពីរជាច្រើន ហើយទុកវាជាមួយពួកគេ ព្រោះវានឹងត្រូវបានថត។” វានឹងទៅ។

357 ហើយមនុស្សនឹងសើចចំពោះសារនេះ។ វាមិនអីទេ វានឹងក្លាយជាអតីតកាល ត្រលប់ក្រោយ នៅថ្ងៃណាមួយ។ បន្តទៅ គ្រាន់តែក្លាយជាសមាជិកក្រុមជំនុំ។

កាត់សក់របស់អ្នក លាបមុខរបស់អ្នក។ បន្តទៅ ហើយយក “ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ” ប្រសិនបើអ្នកចង់ នោះ ធ្វើឱ្យវាជាព្រះ បីហើយក្លាយជាសាសនដទៃ។ បន្តទៅ ជាប់នឹងអង្គការរបស់អ្នក។ ធ្វើដូច្នោះ ប្រសិនបើអ្នកចង់។

358 និយាយថា “ខ្ញុំបានរាំនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ ខ្ញុំនិយាយភាសាដទៃ ខ្ញុំបានទទួល វា។”

359 ខ្ញុំបានឃើញអារក្សធ្វើដូចគ្នា។ ខ្ញុំបានឃើញមេធាប់និយាយភាសាដទៃនិង បកស្រាយវា ហើយសរសេរជាភាសាដែលមិនស្គាល់ បកស្រាយវា ដែលបានផឹក ឈាមចេញពីលលាដក្បាលមនុស្ស ហើយបានហៅអារក្ស រាំក្នុងវិញ្ញាណ។

360 ម៉ូហាមេដានរាំនៅក្នុងវិញ្ញាណ បែបនោះ រហូតដល់ពួកគេអាចយកបំណែក ហើយរត់វានៅក្រោមម្រាមដៃរបស់ពួកគេ ហើយយកដង្ហាយហើយរត់កាត់មុខ របស់ពួកគេ បែបនោះ ហើយទាញវាចេញ ហើយគ្មានសូម្បីតែឈាមមួយដំណក់ ចេញពីវា។

361 ជនជាតិឥណ្ឌានឹងដើររលីភ្លើង ជើងទទេ ជម្រៅ-បីហ្វីត និងបួន- បី-បួនហ្វីត ឆ្លងកាត់ ផ្លុំ រលកធ្យូងរហូតដល់ពួកគេក្តៅពណ៌ស ហើយមិនដែលឆេះនៅលើជើង របស់ពួកគេឡើយ ហើយបដិសេធថាមិនមានរឿងដូចជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

362 ទេ ទេ មិត្តអើយ។ វាជាព្រះបន្ទូលដែលប្រាប់វា។ មនុស្សនិងព្រះបន្ទូលត្រូវតែ តែមួយ។ ឃើញទេ? ព្រះយេស៊ូវនិងព្រះបន្ទូលគឺដូចគ្នា ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ ហើយនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវរស់នៅក្នុងមនុស្ស នោះធ្វើឱ្យទ្រង់និងព្រះបន្ទូល ដូចគ្នា។ កុំ...ជីវិតរបស់អ្នកប្រាប់ពីអ្វីដែលអ្នកមាន។

363 ឥឡូវនេះគ្រាន់តែសម្លឹងមើលខ្លួនឯងនៅក្នុងកញ្ចក់របស់ព្រះ និយាយថា “តើ ខ្ញុំមើលទៅព្រឹកនេះដោយរបៀបណា?” ខណៈពេលដែលយើងអធិស្ឋាន។

364 ប្រងប្រុសម្នាក់និយាយភាសាផ្សេងៗ។ បងប្រុសម្នាក់ទៀតផ្តល់ការបកស្រាយ: “កូនៗអើយ ថ្ងៃនេះខ្ញុំប្រាប់អ្នក។ មែនហើយ សូម្បីតែខ្ញុំ ដែលជាព្រះដ៏មាន មហិទ្ធិឫទ្ធិ បានទតមើលផែនដីសព្វថ្ងៃនេះ។ ខ្ញុំបានឃើញអំពើអាក្រក់ដែល ការបង្កើតនេះត្រូវបាននាំមក។ មែនហើយ ខ្ញុំឃើញអំពើបាបដែលមនុស្សនៅ សព្វថ្ងៃនេះ កំពុងជញ្ជាំងខាងក្នុង។ មែនហើយ តើអ្នកមិនដឹងថាខ្ញុំបានធ្វើការដ៏

អស្ចារ្យសម្រាប់អ្នកទេឬ? មែនហើយ ខ្ញុំបានចាត់មនុស្សម្នាក់នៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ មែនហើយ ដើម្បីឲ្យគាត់ធ្វើជាសំដីដល់មនុស្សជំនាន់នេះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ថ្ងៃនេះ ប្រជាជនរបស់ខ្ញុំមានមនុស្សជាច្រើនបានចំអកដាក់ឈ្មោះនេះ។ មែនហើយ ពួកគេបានបែរខ្នងទៅលើសេចក្តីដែលទ្រង់មានបន្ទូល។ ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា អស់អ្នកដែលនឹងព្រះបន្ទូលទាំងនេះ នោះអញនឹងឲ្យពរយ៉ាងធំធាក់មកលើពួកគេ។ ខ្ញុំជាព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឬទ្ធិ។ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា ខ្ញុំនឹងផ្តល់រង្វាន់ នៅថ្ងៃនេះ សម្រាប់អ្នកដែលទទួលព្រះបន្ទូលទាំងនេះដោយស្មោះ។”—អដ។]

...បានរង្វេងឆ្ងាយពីព្រះអង្គ

ខ្ញុំមកវិញហើយ

អធិស្ឋាន បើអ្នកធ្លាប់អធិស្ឋាន!

បើកដៃនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់

ព្រះអើយ ខ្ញុំមកវិញហើយ។

មកដល់...

365 ខណៈពេលដែលអ្នកបន្តច្រៀង ខ្ញុំចង់សួរអ្នកអ្វីមួយ។ តើមានចំណុចនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នកដែលហាក់ដូចជាងងឹតដោយអំពើបាបទេ? ប្រសិនបើវាឥឡូវនេះ គឺជាពេលវេលាដើម្បីកម្ចាត់វាឥឡូវនេះ ប្រសិនបើមានសេចក្តីមេត្តាករុណានៅសេសសល់។

366 នេះ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា មិនមែនដូច្នោះទេ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាវាមិននៅទីនោះទេ។ ប៉ុន្តែវាមើលទៅដូចជាវាមិនមែនទេ? ស្តាប់អ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូលនៅកណ្តាលមនុស្ស បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានឆ្លងកាត់ “វាជាសំឡេងដល់អ្នក។”

367 ហើយប្រសិនបើមាន ប្រសិនបើអ្នកមានភាពងងឹតណាមួយនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក តើអ្នកមិនមកទីនេះនៅជុំវិញអាសនៈឥឡូវនេះទេ ខណៈពេលដែលយើងបន្តច្រៀង? ឥឡូវនេះ បើមានការព្រួយបារម្ភ បើមានកន្លែង កុំទុកវាចោលទៀត។

368 សង្ឃឹមនិងជឿជាក់ថានេះមិនមែនដូច្នោះទេ ប៉ុន្តែវានឹងក្លាយជាថ្ងៃមួយក្នុងចំណោមថ្ងៃនេះ ហើយវាប្រហែលជាថ្ងៃនេះ។

ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំមក...

369 ជាមួយនឹងដង្ហើមនៃនូវច្រមុះរបស់អ្នកនៅជុំវិញអ្នក! ប្រសិនបើកាសែតមនុស្សអាចមើលឃើញតែអ្វីដែលកំពុងកើតឡើងនៅទីនេះឥឡូវនេះ គ្រាន់តែប្រមូលផ្តុំគ្នាទៅវិញទៅមក យំ មកពីគ្រប់ទីកន្លែង។

370 តើអាចនិមិត្តនោះ កាលខ្ញុំនៅក្មេង តើដល់ម៉ោងហើយឬនៅ? តើនេះជាពេលដែលពួកគេនឿយហត់ មើលទៅអាប់អួ...នរកត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅលើផែនដីមែនទេ?

371 អាសនៈនិងច្រកផ្លូវនិងអ្វីៗទាំងអស់ត្រូវបានបំពេញឥឡូវនេះ។ ប្រសិនបើអ្នកមិនអាចនៅជុំវិញអាសនៈឬច្រកផ្លូវ កន្លែងណាក្នុងចំណោមមនុស្សរាប់រយនាក់នៅទីនេះ គ្រាន់តែក្រោកឈរ ប្រសិនបើអ្នកនិយាយថា “ខ្ញុំចង់ឈរហើយអធិស្ឋាន គ្រាន់តែមនុស្សអាចដឹង” ឬលុតជង្គង់ អ្វីក៏ដោយដែលអ្នកចង់។ អូ ខ្ញុំអើយ! ឥឡូវនេះអ្នកស្ទើរតែមិនអាចមើលឃើញនរណាម្នាក់អង្គុយចុះ។ វាគឺជាមនុស្សឈរនៅគ្រប់ទីកន្លែង។

372 ទូលបង្គំអាចនិយាយបាន៖ ព្រះហាមឃាត់ ព្រះទ្រង់ហាមឃាត់អ្វីដែលទូលបង្គំបាននិយាយឥឡូវនេះ។ សូមឱ្យខ្ញុំយល់ពីវា អ្នករាល់គ្នា ព្រះហាមឃាត់។ មាន...ខ្ញុំមានកូនដែលមិនបានចូល។ ខ្ញុំមានកូនស្រីពីរនាក់និងកូនប្រុសម្នាក់។ ខ្ញុំមានបងប្អូន។ ខ្ញុំមានមនុស្សរបស់ខ្ញុំដែលមិនបានចូល។ ព្រះហាមឃាត់ថា ព្រះគុណបានចាកចេញពីយើង ថាទាំងអស់នេះនឹងគ្រាន់តែជាការក្លែងបន្លំប៉ុណ្ណោះ។

373 តើព្រះគុណនៅសល់ទេ ព្រះអម្ចាស់អើយ? សូមឱ្យខ្ញុំខុសលើរឿងនេះ ព្រះអម្ចាស់។ សូមឱ្យវាខុសនៅពេលនេះ។ នោះខ្ញុំ វាមិនមែនទេ ដែលមនុស្សនៅតែអាចសង្គ្រោះបាន។ ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។ ទូលបង្គំអធិស្ឋាន ហើយប្រគល់ទស្សនិកជននេះទៅកាន់ទ្រង់ឥឡូវនេះ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

374 អ្នករាល់គ្នាអធិស្ឋានឥឡូវនេះ ដូចជា...តើមានអ្វីកើតឡើង? ឥឡូវនេះខ្ញុំមិនដឹងថាវាអញ្ចឹងទេ ប៉ុន្តែចុះយ៉ាងណាបើវាជា? អ្នកអធិស្ឋានតាមរបៀបរបស់អ្នក។ អ្នកគ្រាន់តែអធិស្ឋានតាមរបៀបដែលអ្នកចង់អធិស្ឋាន។ ចុះបើនេះជាការពិត តើយើងនឹងធ្វើអ្វី មិត្តអើយ? តើយើងនឹងធ្វើអ្វី? តើនឹងមានអ្វីកើតឡើង? ឥឡូវនេះអធិស្ឋាន អ្នករាល់គ្នា។ គ្រាន់តែ—គ្រាន់តែយំ គ្រាន់តែ

អធិស្ឋានតាមរបៀបដែលអ្នកចង់ធ្វើ។ គ្រាន់តែស្រែកទៅកាន់ព្រះ តាមវិធីផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ ឱព្រះអង្គអើយ!

...ព្រះហស្ថនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់
ឱព្រះអង្គអើយ ខ្ញុំមកផ្ទះ។

375 “ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំមានបំណងធ្វើវាជាយូរមកហើយ។ តើខ្ញុំរង់ចាំយូរពេកទេ ព្រះអម្ចាស់? តើនេះវាចប់ហើយឬនៅ? ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមបើកព្រះហស្ថនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ ហើយទទួលទូលបង្គំ។ អ្វីមួយនៅក្នុងចិត្តទូលបង្គំសូមអង្វរព្រះអម្ចាស់។ បើកម្តងទៀត។ ប្រសិនបើឈ្មោះរបស់ទូលបង្គំមាននៅលើសៀវភៅរបស់កូនចៀម សូមនិយាយមកកាន់ទូលបង្គំឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់។ សូមឱ្យខ្ញុំទទួលវាឥឡូវនេះ។ សូមទ្រង់ធ្វើ។”

ព្រះអម្ចាស់អើយ ខ្ញុំមកវិញ
អូ មិនដែល (មិនព្រាត់ប្រាសទៀតឡើយ ព្រះអម្ចាស់។)
ដើម្បីដើរ
សូមព្រះអង្គទទួលខ្ញុំផង
ឱព្រះអង្គអើយ ខ្ញុំមក...

376 ព្រះគម្ពីរបានចែងថា នៅពេលដែលពួកគេស្គាល់ព្រះយេស៊ូវ “ម្នាក់ៗនឹងយំដូចជាកូនប្រុសតែមួយរបស់ពួកគេត្រូវគេសម្លាប់។”

មកដល់ផ្ទះ

377 អ្នកនៅខាងក្រៅ អ្នកនៅក្នុងឡានរបស់អ្នក ដោយរលកខ្លី អ្នកដែលកំពុងឈរនៅជុំវិញអាគារ មនុស្សជាច្រើននៃអ្នកគ្រាន់តែផ្ទៀងក្បាលរបស់អ្នកប្រឆាំងនឹងអាគារ និយាយថា “ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះអើយ សូមអាណិតមេត្តាទូលបង្គំផង។”

បើក...

ស្លាប់ដោយស្មោះ មិត្តអើយ! គិតពីពេលវេលាដែលយើងរស់នៅ! តើយើងនៅឯណា?

...ស្រឡាញ់
ព្រះអង្គអើយ ឥឡូវនេះខ្ញុំមកវិញ។
មកដល់ផ្ទះ...

378 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ទូលបង្គំបានធ្វើអស់ពីសមត្ថភាពដែលទូលបង្គំដឹង។ ខ្ញុំបានធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលខ្ញុំដឹង។ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមប្រទានឱ្យទ្វារមេត្តាករុណានៅតែបើកចំហ។ ក្នុងចំណោមមនុស្សរាប់រយនាក់នេះ រាប់រយនាក់ស្វែងរកទ្រង់នៅពេលនេះ យកអំពើបាបទាំងអស់ចេញ ព្រះអម្ចាស់អើយ ហើយយកវានៅថ្ងៃនេះ។

379 ខ្ញុំ—ខ្ញុំសូមអង្វរដោយអស់ពីចិត្ត ដូចដែលយើងឃើញមិនត្រឹមតែមាននរណាម្នាក់និយាយទេ ប៉ុន្តែបទគម្ពីរផ្ទាល់នាំយើងមកដល់ម៉ោងនេះ។ ហើយនិមិត្តនោះ ក្នុងប្រុសតូចម្នាក់ឃើញមនុស្សទាំងនោះនៅក្នុងស្ថានភាពនោះ ហើយឥឡូវនេះ គិត បានរកខ្លួនឯង សេចក្តីមេត្តាករុណាត្រូវបានលុបចេញពីផែនដី ហើយឥឡូវនេះនរកខ្លួនឯងនៅទីនេះ ហើយប្រជាជនអើយ ព្រះអម្ចាស់អើយ ស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពដ៏អាក្រក់នេះ។

380 ឱព្រះដ៏មានប្បទានភាព លើក្រុមជំនុំដែលបានជ្រើសរើសនេះ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថា ទ្រង់នឹងចាក់ព្រះពររបស់ទ្រង់ ចាពួកគេអាចទទួលបាន—ព័ន្ធកិច្ចនៃទីបន្ទាល់ ដូចជាឡុតមាន ដូចជាណូអេ ដូចជាព្រះយេស៊ូវមានចំពោះអ្នកបាត់បង់អស់កល្បជានិច្ច ប្រសិនបើវានៅទីនោះ ចាពួកគេផ្ទាល់ត្រូវបានផ្សាភ្ជាប់ចូលទៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ ប៉ុន្តែការថ្លែងទីបន្ទាល់ចំពោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។ សូមទ្រង់ទទួលញត្តិរបស់យើង ដូចដែលយើងទូលអង្វរក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។

381 គ្រាន់តែអធិស្ឋានតាមរបៀបដែលអ្នកចង់អធិស្ឋានឥឡូវនេះ។ កុំប្រញាប់។ កុំប្រញាប់។ ចុះបើអ្នកជានាមត្រកូលដែលត្រូវទៅសៀវភៅ?

...ខ្ញុំមកវិញហើយ។
មកវិញហើយ មកវិញហើយ

382 បងប្រុសនេវីល អ្នកឡើងទៅអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ។ ត្រួតង្វាលនឹងអធិស្ឋានជាមួយអ្នកឥឡូវនេះ ខណៈពេលដែលអ្នកកំពុងអធិស្ឋាន។ ខ្ញុំនឹងប្រៀង។

សូមព្រះអង្គទទួលខ្ញុំផង
ព្រះអង្គអើយ ខ្ញុំមកវិញហើយ។

មកវិញហើយ មកវិញហើយ
 លែងព្រាត់ប្រាសទៀតហើយ (បាទ ព្រះអម្ចាស់។)
 សូមព្រះអង្គទទួលខ្ញុំផង
 ព្រះអង្គអើយ មកវិញហើយ។

មកវិញហើយ មកវិញហើយ
 លែងព្រាត់ប្រាសទៀតហើយ
 សូមព្រះអង្គទទួលខ្ញុំផង
 ព្រះអម្ចាស់អើយ មកវិញហើយ។

383 ប្រុងប្រុស នេវីល បន្តអធិស្ឋាន “ហើយសូមឲ្យម្នាក់ៗ ព្រះអម្ចាស់អើយ ស្តាប់ចិត្ត ថ្ងៃនេះ ដែលទ្រង់ជាព្រះដ៏មានមហិទ្ធិបូទិ៍។ ប្រសិនបើនេះជាការបន្ថែម នៃសេចក្តីមេត្តាករុណា សូមឲ្យវាដល់ម្នាក់ៗ រៀងៗខ្លួន។” សូមប្រទានមក ព្រះអម្ចាស់។ [“សូមឲ្យវាឥឡូវនេះ ព្រះបិតា។ ហើយសូមឲ្យសន្តិភាពនៃព្រះ ដែល តែងតែឆ្លងកាត់ការយល់ដឹង អនុញ្ញាតឱ្យវាមកម្តងទៀតចំពោះចិត្តដែលរង់ចាំ។” បាទ ព្រះអម្ចាស់។ [“សូមឱ្យនេះជាម៉ោង។” បាទ។ [“យើងជឿថាទ្រង់បានឮពី ស្ថានសួគ៌។” ព្រះអង្គអើយសូមប្រទានវា។ [“អ្វីដែលមាននៅក្នុងឃ្នាំងសម្រាប់ យើង ប្រសិនបើវាចាប់ហើយ ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងដឹងថាចុងក្រោយគឺជាអ្វី។” បាទ ព្រះអម្ចាស់។ [“ប៉ុន្តែ បើមិនអញ្ចឹងទេ សូមឲ្យសាក្សីមក។” បាទ ព្រះអម្ចាស់។ [“សូមឲ្យអស់អ្នកដែលបានមក សូមឲ្យពួកគេជួបសេចក្តីសុខសាន្តនៅថ្ងៃនេះ។” សូមប្រទានមក ព្រះអម្ចាស់។ [“តាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ហើយនៅក្នុងព្រះនាម ទ្រង់ យើងអធិស្ឋាន។ អាម៉ែន។”—អដ។]

384 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងជួយសង្គ្រោះបេកគី និងសា វ៉ា និងយ៉ូសែប ហើយពួកគេផងដែរ ព្រះអម្ចាស់។ សូមកុំឲ្យរឿងនេះកើតឡើងដល់ កូនៗរបស់ទូលបង្គំ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ កុំអោយវាកើតឡើងចំពោះបងប្អូននិងមិត្ត របស់ខ្ញុំ។ ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។

385 យើងមិនដឹង យើងមិនដឹងទេ ប៉ុន្តែយើងកំពុងឃើញអ្វីមួយ ព្រះអម្ចាស់។ តើវាជាសញ្ញារង្វះរង្វើនៅចំពោះមុខយើងទេ? ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។ សូមទាញ យើងទាំងអស់គ្នាទៅជិតទ្រង់ យ៉ាងឆាប់រហ័ស ព្រះអម្ចាស់។ យើងស្រឡាញ់ទ្រង់ ហើយយើងត្រូវការទ្រង់។ សូមឱ្យវាក្លាយជាព្រះវរបិតា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រទាន

ការល្ងង់លោមដល់យើងនៅក្នុងចិត្តរបស់យើងឥឡូវនេះ។

386 ទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមឲ្យទូលបង្គំអាចធ្វើជាសាក្សីដល់ទ្រង់នៅក្នុងម៉ោងនេះ ដ្បិតយើងដឹងថាការនេះត្រូវតែកើតឡើង។ វាត្រូវបានព្យាករណ៍តាមសម័យកាល ហើយយើងត្រូវតែប្រឈមមុខនឹងវា ថាយើងនៅគ្រាចុងក្រោយនៅពេលដែលយើង ឃើញសញ្ញាទាំងនេះលេចឡើង។ យើងដឹង ហើយត្រូវបានប្រាប់អស់រយៈពេល ជាច្រើនឆ្នាំហើយ ថារឿងនេះនឹងកើតឡើង។ ឥឡូវនេះយើងឃើញវានៅខាងស្តាំ ទ្វាររបស់យើង សេចក្តីក្រោធដ៏ខ្លាំងរបស់ព្រះធ្វើចលនាតាមដងផ្លូវ ដោយដកអ្នក មិនកាត់ស្បែកចេញ។ កន្លែងដែលគ្មានឈាមនៅលើទ្វារ ទេវតាមរណៈមកលេង ហើយពួកគេបន្តរស់នៅ ប៉ុន្តែស្លាប់ខណៈពេលដែលពួកគេកំពុងរស់នៅ ដោយ គ្មានមេត្តា គ្មានព្រះ ហើយមិនអាចសង្គ្រោះបានទេ។

387 ព្រះជាម្ចាស់អើយ តើយើងអរព្រះគុណទ្រង់យ៉ាងណាចំពោះអ្នកដែលបាន សង្គ្រោះ! តើយើង...តើវាជាពរជ័យដ៏អស្ចារ្យយ៉ាងណាចំពោះដួងចិត្តរបស់យើង ដែលបាននៅខាងក្នុងឥឡូវនេះ នៅក្រោមព្រះលោហិត ខណៈពេលដែលទេវតា ចុងក្រោយឆ្លងកាត់ទឹកដី ដោយយក...

388 អ្នកដែលចេញពីក្រោមឈាម ពួកគេបានស្លាប់ដោយគ្មានមេត្តា។ នោះគឺជា ការទាញចុងក្រោយរបស់លោកម៉ូសេ។ ទីមួយ—យុវជនម្នាក់និយាយជាមួយ អ៊ីស្រាអែល ទីពីរ បានចុះទៅរំដោះពួកគេ ទីបី គឺជាសារចុងក្រោយ។ អព្វតហេតុ ត្រូវបានធ្វើ ម៉ូសេនៅលើផ្លូវរបស់គាត់ទៅកាន់ទឹកដីសន្យា ជាមួយនឹងការប្រោស លោះ។ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមអាណិតមេត្តាទូលបង្គំអធិស្ឋាន ក្នុងព្រះនាម ព្រះយេស៊ូវ។

389 ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់សួររឿងនេះ៖ អ្នកដែលកំពុងអធិស្ឋាន អ្នកដែលមានអារម្មណ៍ ថាអ្នកមានសេចក្តីមេត្តាករុណា ហើយ (ព្រះ) អ្នកមានអារម្មណ៍ថាអ្នកនៅក្នុង អាណាចក្ររបស់ព្រះ អ្នកមានអារម្មណ៍ថា—ថាអ្នកត្រូវបានគេបោះយុត្តា ផ្សេងទៀត ថានៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទអ្នកមានជំនឿដើម្បីជឿថាអ្នកជាគ្រីស្ទាន អ្នក បានកើតជាថ្មី ហើយអ្នកដឹងថាអ្នកជាគ្រីស្ទាន ហើយដោយគ្មានការសង្ស័យ។ ខ្ញុំ សូមឱ្យអ្នកទាំងអស់គ្នាក្រោកឈរឡើង អ្នកដែលចង់ក្រោកឈរ ជឿថាសេចក្តី មេត្តាករុណាត្រូវបានពង្រីកដល់អ្នកឥឡូវនេះ ហើយអ្នកជាគ្រីស្ទាន ហើយអ្នក —ហើយអ្នកជឿ—ថាព្រះលោហិតត្រូវបានអនុវត្តទៅលើចិត្តរបស់អ្នក និង—និង

—ហើយថាអ្នកត្រូវបានលើកលែងទោសពីអំពើបាបទាំងអស់។

390 នេះជារឿងពិបាកណាស់ក្នុងការនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា។ ខ្ញុំពិតជា
អរគុណខ្លាំងណាស់ ហើយឃើញមនុស្សឡើងមកពីគ្រប់ទីកន្លែង។ ហើយអ្នក ខ្ញុំ
—ខ្ញុំដូច្នោះ...

391 ខ្ញុំមិនដឹងថារឿងនេះជាការពិតទេ ប៉ុន្តែវាត្រូវតែបែបនោះ ពេលខ្លះ។ ឃើញ
ទេ វាត្រូវតែមកដល់វា ហើយវាអាចឥឡូវនេះ។ ឃើញទេ? តាមគ្រប់មធ្យោបាយ
ពិភពលោកនឹងបន្តទៅមុខទៀត។ មនុស្សនឹងនៅតែមកអាសនៈ ពួកគេនឹង
នៅតែស្រែក ប៉ុន្តែវាមិនល្អទេ។ ឃើញទេ? ពួកគេនឹងទៅបាត់ ឃើញទេ វានឹង
ចប់ហើយ។ វានឹងមិនមានសេចក្តីមេត្តាករុណាទេ។ ចងចាំវា។ “ហើយទីសក្ការៈ
ក្លាយជាផ្សេង។” “អ្នកដែលកខ្វក់ គឺនៅតែកខ្វក់ អ្នកដែលសុចរិត នៅតែសុចរិត
ហើយអ្នកដែលបរិសុទ្ធ គឺនៅតែបរិសុទ្ធ។” គ្មានមេត្តាទៀតទេ នៅពេលដែល
កូនចៀមយកសៀវភៅ នោះហើយ នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់។ ហើយវាមើលទៅ
ហាក់ដូចជាឥឡូវនេះ។

392 ប្រហែលជាយើងមានថ្ងៃមួយទៀត ប្រហែលជាថ្ងៃនេះជាថ្ងៃនោះ។
ប្រហែលជាថ្ងៃស្អែកគឺជាឡា...ប្រហែលជាយប់នេះគឺជាយប់ចុងក្រោយ។
ប្រហែលជានេះជាឆ្នាំចុងក្រោយ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ មិត្តអើយ។ ខ្ញុំកំពុងប្រាប់អ្នក
ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ វានឹងមិនប្រាប់ខ្ញុំទេ។

393 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះយកនាមត្រកូលនោះ ហើយលោះវាពីសៀវភៅជីវិត
នោះ នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់។ ឃើញទេ មិនអាចមានទៀតទេ។ មិនអាចមាន
ទៀតទេ។ ហ្នឹងហើយ។ វាចប់ហើយ។

394 តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹងថាវាជាការពិត? ត្រូវហើយ។ វា—វាជាការពិត។
ឥឡូវនេះយើងមានអារម្មណ៍...

395 ហើយខ្ញុំឃើញក្រុមជំនុំនេះដែលខ្ញុំបានអធិប្បាយនិងព្រមាន ប៉ុន្មានឆ្នាំមកនេះ
ហើយឃើញសារបែបនេះដែលខ្ញុំ...ដែលខ្ញុំ—ខ្ញុំបាននាំយកទម្រង់ស្ម័គ្រចិត្តនេះ។
ហើយគ្រាន់តែចាំថា ខ្ញុំនិយាយវាដូច្នោះអ្នកនឹងយល់វា ទម្រង់ស្ម័គ្រចិត្ត មានរឿង
ខ្លះទៀតអាចធ្វើឲ្យអ្នកទាំងអស់គ្នារង្គោះរង្គើជាបំណែកៗ ឃើញទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ
គ្រាន់តែលុបវា មានអារម្មណ៍ថាចង់ធ្វើវា ព្រោះខ្ញុំមិនប្រាកដ។ ប្រសិនបើខ្ញុំមិន

ប្រាកដថាខ្ញុំកំពុងដើរជាន់ទីណាទេ ខ្ញុំនឹងងាយស្រួល ឃើញទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែប្រាប់អ្នក។

396 ស្តាប់។ តើអ្នកមិនសប្បាយចិត្តទេឬ? តើអាចមានអ្វីដែលអស្ចារ្យជាងនេះដែលអ្នកអាចគិតបាន ដែលអ្នកបានធ្វើនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកទេ?

397 ចុះបើវាចប់ហើយឥឡូវនេះ? ចុះបើវារួចរាល់ហើយ? “អូ” អ្នកនិយាយថា “បងប្រុសប្រាណាហាំ ប្រហែលជា...” បាទ ខ្ញុំដឹង។ ពួកគេអាចបន្តទៅមុខទៀត។ ពួកគេបានធ្វើ រាល់ពេល។ ខ្ញុំបានពន្យល់ហើយបង្ហាញវាដោយបទគម្ពីរ ឃើញទេ ពិភពលោកបានបន្តវិលវល់ ប៉ុន្តែវាត្រូវបានសម្រេច។ ឃើញទេ?

398 “ភាពល្ងង់ខ្លៅនៃការអធិប្បាយជួយសង្គ្រោះអ្នកបាត់បង់។ ហើយវាជាភាពល្ងង់ខ្លៅ សម្រាប់មនុស្ស។ វាជាប្រាជ្ញារបស់ព្រះ។” ឃើញទេ? ព្រះជាវិញ្ញាណ។ ទ្រង់ធ្វើការនៅក្នុងវិធីខាងវិញ្ញាណ ឃើញទេ ការអស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ដើម្បីសម្តែង វិធីអស្ចារ្យ។ ប៉ុន្តែ យើងជាមនុស្ស យើងមានដែនកំណត់។ យើងមិនដឹងទេ យើងគ្រាន់តែសម្លឹងមើលអ្វីដែលយើងអាចមើលឃើញ។ ប៉ុន្តែអ្វីមួយនៅក្នុងខ្លួនយើង...

399 នៅពេលដែលអ្នកដើរចេញពីបន្ទប់នោះនៅទីនេះ ប្រសិនបើអ្នកមិនធ្លាប់ឃើញវាក្នុងជីវិតរបស់អ្នក មិនដែលឃើញពន្លឺថ្ងៃ អ្នកនឹងដឹងថាអ្នកបានឆ្លងកាត់បន្ទប់នេះនៅទីនេះ ចូលទៅក្នុងពន្លឺព្រះអាទិត្យឬអ្វីមួយ។ វាក្តៅ។ អ្នកអាចមានអារម្មណ៍។ ប្រសិនបើគ្មានអារម្មណ៍នៃរាងកាយរបស់អ្នកដើម្បីប្រកាសវាទេ អ្នកនឹងដឹង អូ គ្មានអារម្មណ៍នៃការមើលឃើញដើម្បីមើលវា។ គ្មានផ្លូវដើម្បីមើលដើមឈើបែក ដើម្បីមើលធម្មជាតិ អ្នកមិនអាចមើលឃើញ គ្មាននរណាម្នាក់ធ្លាប់មានវាទេ។ អ្នកនឹងដឹងថាអ្នកនឹងនៅក្នុងវត្តមាននៃអ្វីមួយ អារម្មណ៍របស់អ្នកនឹងប្រាប់អ្នកពីរឿងនោះ។ អ្នកនឹងដឹងរឿងនោះ។ ប្រសិនបើខ្ញុំព្យាយាមប្រាប់អ្នក “វាជាព្រះអាទិត្យ។ វាឆ្កុះបញ្ចាំង។ វាបង្ហាញរឿង” ឃើញទេ អ្នកនឹងដឹងថាវានៅទីនោះ ព្រោះអ្នកអាចទទួលវាដោយអារម្មណ៍របស់អ្នក។ តើវាត្រូវទេ?

400 ឥឡូវនេះ យើងដឹងថាព្រះគ្រីស្ទគង់នៅទីនេះ។ ឃើញទេ? ប្រហែលជាអ្នកមិនបានឃើញទ្រង់ដោយភ្នែករបស់អ្នក។ ឃើញទេ? ប្រហែលជាអ្នកមិនធ្វើទេ។ ប៉ុន្តែតាមរយៈនិមិត្ត ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ទ្រង់នៅទីនេះ។ យើងមានអារម្មណ៍។ យើងដឹងថាមានអ្វីមួយនៅទីនេះដែលញាណរបស់យើងមិនប្រកាស។ វាជាព្រះវិញ្ញាណប្រកាសថា ព្រះគ្រីស្ទគង់នៅទីនេះ។

401 ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាទ្រង់បានប្រោសលោះយើង។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាឈ្មោះរបស់យើងមាននៅលើសៀវភៅរបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំជឿថាយើងត្រូវបានប្រោសលោះដោយឈាមរបស់កូនចៀម។

ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក ហើយខ្ញុំដឹងថាអ្នកស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក។

អូ សូមឲ្យចំណងដែលចង
នៅសេចក្តីស្រឡាញ់គ្រីស្ទាន
ការប្រកបគ្នានៃចិត្តសប្បុរស
គឺដូចខាងលើ។

402 យើងគួរតែមានអារម្មណ៍បែបនេះចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក។ ឃើញទេ យើងត្រូវតែ យើងត្រូវតែមានអារម្មណ៍បែបនោះចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក។ ឃើញទេ? ពីព្រោះ កាលដែលយើងស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក យើងស្រឡាញ់ព្រះ។ “តើអ្នកអាចស្តាប់បងប្អូនរបស់អ្នកដែលអ្នកបានឃើញ ហើយនិយាយថាអ្នកស្រឡាញ់ព្រះដែលអ្នកមិនបានឃើញទេ?” យើងត្រូវតែស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក។ “សេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏អស្ចារ្យគ្មានអ្នកណាព្រាពីទ្រង់ដែលបានដាក់ជីវិតសម្រាប់សត្រូវរបស់ទ្រង់ឡើយ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចក្លាយជាមិត្តរបស់ទ្រង់។” អូ!

403 តើអ្នកស្គាល់បទនោះ: ពរជ័យដែលចងទេ? តើវាមិនអស្ចារ្យទេឬ? សូមថ្វាយព្រះពរ! តើអ្នកនឹងផ្តល់ឱ្យយើងនូវបទភ្លេងនៅលើនោះ: បងស្រី នៅទីនោះ? សូមឲ្យវាលេងមួយនាទី។

404 ចុះបើវាចប់ហើយ? ចុះបើការទាញទីបីមកដល់ឥឡូវនេះ គឺដើម្បីអធិប្បាយដល់អ្នកបាត់បង់? ចុះបើប្រភេទទាំងអស់នឹងបង្ហាញឥឡូវនេះ? ហើយយើងចូលហើយយើងចូល តើវាមិនអស្ចារ្យទេឬ? តើអ្វីទៅជាការប្រកប!

អូ សូមមានចំណងដែលចង (នេះជាអ្វីដែលធ្វើវា :)
ចិត្តរបស់យើងនៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់គ្រីស្ទាន
ការប្រកបនៃចិត្តញាតិ
គឺដូចជា...

405 តើនោះជាអ្វី? “ការប្រកបនៃចិត្តញាតិ។” “វាជាណាចក្ររបស់ទ្រង់បានមកដល់។ អ្នកនឹងបានសម្រេច។” ឃើញទេ?

406 យើងព្យាយាមធ្វើឱ្យព្រះជា—ក្មេងប្រុសម្នាក់ ធ្វើកិច្ចការឬអ្វីមួយ “ព្រះធ្វើបែបនេះ ធ្វើបែបនោះ។”

407 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “សូមអធិស្ឋាន ព្រះរាជាណាចក្ររបស់ទ្រង់បានមកដល់។ ព្រះហឫទ័យទ្រង់បានសម្រេចនៅលើផែនដី ដូចនៅស្ថានសួគ៌ដែរ។” បន្ទាប់មក ស្ថានសួគ៌ត្រូវបាននាំមកឯយើង ហើយយើង—យើងត្រូវបាននាំឡើងទៅស្ថានសួគ៌ ហើយយើងកំពុងអង្គុយនៅស្ថានសួគ៌ឥឡូវនេះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។ យើងទាំងអស់គ្នាជឿថាសារនោះជាសេចក្តីពិត ដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ប្រោសលោះយើង។

408 សូមបិទភ្នែករបស់យើងឥឡូវនេះ ហើយលើកដៃឡើង ខណៈពេលដែលយើងច្រៀងវា។

សូមថ្វាយព្រះពរជាចំណងដែលចង
នៅសេចក្តីស្រឡាញ់គ្រីស្ឋាន
ការប្រកបគ្នានៃចិត្តសប្បុរស
គឺដូចជា...(បន្តលេងវា)

409 ឥឡូវនេះ គ្មានស្នាមញញឹមទេ។ នេះមិនមែនជាពេលវេលាញញឹមទេ។ ជាមួយនឹងភាពស្មោះត្រង់ដ៏ជ្រាលជ្រៅ ខណៈពេលដែលបទចម្រៀងនោះគឺជាការលេង សូមចាប់ដៃជាមួយនរណាម្នាក់ដោយអ្នកនិយាយថា “សូមព្រះប្រទានពរអ្នកគ្រីស្ឋាន” ដោយភាពស្មោះត្រង់។

410 សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នក បងប្រុសនេវីល។ [បងប្រុសនេវីលនិយាយថា “សូមប្រទានពរដល់បងប្រុសប្រាណហាំ។”—អេដ។] អាយុហាសិបប្រាំបួនឆ្នាំ។ [“ត្រូវហើយ។” ផ្លូវវែងឆ្ងាយ!

សូមព្រះប្រទានពរដល់បងប្រុស...?...

ឥឡូវនេះសូមលើកដៃឡើងទៅកាន់ទ្រង់។

នៅពេលដែលយើងបំបែកផ្នែក
វាផ្តល់ឱ្យយើងនូវការឈឺចាប់ខាងក្នុង
ប៉ុន្តែយើងនឹងនៅតែរូបរាងគ្នា
ហើយសង្ឃឹមថាជួបជាថ្មី។

411 ឥឡូវនេះ ចូរយើងឱនក្បាលចុះ ហើយរួមគ្នា មិនដឹងថាអនាគតនឹងទៅជា
យ៉ាងណាទេនៅពេលនេះ មិនដឹងទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលវាចាប់។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំមិនអាច
និយាយបានទេ។ ខ្ញុំមិនអាចនិយាយបានទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ប៉ុន្តែនៅចំពោះមុខ
ការពិតដែលយើងបានបង្ហាញនៅព្រឹកនេះ ចូរយើងអធិស្ឋានការអធិស្ឋានដែល
ព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់យើង។ ទោះបីវាជា “ព្រះរាជាណាចក្ររបស់ទ្រង់បានមក។
អ្នកនឹងបានសម្រេច។” ចូរយើងធ្វើវាជាមួយគ្នា:

ព្រះវរបិតារបស់យើង ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ សូមឲ្យ
ព្រះនាមទ្រង់បានបរិសុទ្ធ។
នគរបស់ទ្រង់មកដល់។ ព្រះហឫទ័យទ្រង់បានសំរេចនៅ
លើផែនដី ដូចនៅស្ថានសួគ៌ដែរ។
ផ្តល់ឱ្យយើងនៅថ្ងៃនេះនូវនំប៉័ងប្រចាំថ្ងៃរបស់យើង។
ហើយអត់ទោសឱ្យយើងរាល់គ្នាពីការរំលងរបស់យើង
ដូចជាយើងអត់ទោសដល់អ្នកដែលបំពានលើយើង។
ហើយកុំនាំយើងទៅក្នុងការល្អឡើយ គឺរំដោះយើងពី
អំពើអាក្រក់ ដ្បិតព្រះរាជ្យ និងប្ញទ្ធិបារមី និងសិរីល្អរបស់
ទ្រង់ ជារៀងរហូត។ អាម៉ែន។

412 ឥឡូវនេះដោយដួងចិត្តរបស់យើងបានឱនចុះ។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា “ពួកគេ
បានច្រៀងចំរៀង ហើយចេញទៅ។” សូមចាំថា នៅពេលដែលពួកគេបានធ្វើវា
នៅក្នុងបទគម្ពីរ វាគឺដោយសារតែពួកគេបានឆ្កាងពំនួកិច្ចនៃការទាញលើកទីពីរ
របស់ព្រះអម្ចាស់របស់យើង ហើយការទាញទីបីគឺត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីចូល។
ពីរបីម៉ោងបន្ទាប់ពីនោះ ទ្រង់បានយាងចុះទៅក្នុងនរក ហើយអធិប្បាយទៅកាន់
អ្នកបាត់បង់ដែលបានបដិសេធសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ពួកគេ។

413 បទភ្លេងនៃជំនឿរបស់ខ្ញុំមើលទៅទ្រង់។
ខ្ញុំ—ជំនឿរបស់ខ្ញុំសម្លឹងមើលទ្រង់
ឱកូនចៀមនៅកាលវិ
ព្រះអង្គសង្គ្រោះ
ឥឡូវនេះសូមស្តាប់ខ្ញុំពេលខ្ញុំអធិស្ឋាន
សូមដកយកបាបខ្ញុំចេញ

កុំឱ្យខ្ញុំ...ចាប់ពីថ្ងៃនេះ
 ត្រូវបានថ្វាយទ្រង់ទាំងស្រុង!
 ខណៈពេលដែលជីវិតងងឹតខ្ញុំដើរ
 ហើយទុក្ខព្រួយនៅជុំវិញខ្ញុំរីករាលដាល
 ធ្វើជាអ្នកនាំផ្លូវរបស់ខ្ញុំ
 ភាពងងឹតប្រែទៅជាថ្ងៃ
 លាងទុក្ខព្រួយ ខ្លាចចេញ
 អូអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំពីថ្ងៃនេះ
 ធ្វើជារបស់ទ្រង់ទាំងស្រុង!

414 ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរអ្នក ធ្វើឱ្យព្រះរាជបុត្រានិងព្រះគុណរបស់ទ្រង់បំភ្លឺមក
 លើអ្នក។ ហើយព្រះអម្ចាស់ប្រទានជីវិតអស់កល្បដល់អ្នក ហើយនៅជាមួយអ្នក
 នៅទីនេះក្នុងលោកនេះ និងលោកិយដែលនឹងមកនៅពេលក្រោយ។ ហើយជីវិត
 អស់កល្បជានិច្ច សូមឲ្យអ្នកបម្រើទ្រង់គ្រប់ពេលវេលា ដែលនឹងមកដល់។

415 ប្រសិនបើនេះជាពេលវេលា ហើយយើងបានទៅដល់កន្លែងនោះ ខ្ញុំមិនខ្មាស់
 នឹងអ្វីដែលខ្ញុំបានអធិប្បាយទេ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកដឹកនាំម្នាក់ៗត្រូវឈរជាមួយ
 ក្រុមជំនុំរបស់គាត់ ហើយត្រូវបានវិនិច្ឆ័យដូចខ្ញុំបានឃើញនៅក្នុងនិមិត្ត ខ្ញុំអរគុណ
 ចំពោះដំណឹងល្អដែលខ្ញុំបានអធិប្បាយ ព្រោះវាជាដំណឹងល្អដូចគ្នាដែលប៉ុលនិង
 ពួកគេបានអធិប្បាយដែរ។

416 ខ្ញុំសប្បាយចិត្តសម្រាប់អ្នក។ ខ្ញុំសប្បាយចិត្តដែលអ្នកបានទទួលព្រះគ្រីស្ទជា
 ព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់អ្នក។ ស្រឡាញ់ទ្រង់ ហើយអធិស្ឋាន។

417 ហើយខ្ញុំនឹងជួបអ្នកនៅរសៀលនេះ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ នៅម៉ោង
 ប្រាំពីរ នៅព្រះវិហារ។ សូមព្រះប្រទានពរអ្នក។ អ្នកត្រូវបានបញ្ចប់។

63-1110M ព្រលឹងដែលជាប់ឃុំឥឡូវនេះ

រាងខ្មោចសថ្មប្រាណហាំ

ជេហ្វីសាន់វីល, អ៊ីនឌៀរអាយណា ស.ហ.រ

KHMER

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

សេចក្តីជូនដំណឹងស្តីពីការរក្សាសិទ្ធិ

រក្សា រ សិទ្ធិ គ្រប់យ៉ាង។ សៀវភៅនេះអាចត្រូវបានបោះពុម្ពនៅលើម៉ាស៊ីនបោះពុម្ព នៅផ្ទះសម្រាប់ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ឬត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដោយឥតគិតថ្លៃ ជាឧបករណ៍ សម្រាប់ផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះមិនអាចលក់ ផលិតឡើងវិញក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំ បង្ហោះនៅលើគេហទំព័រ រក្សាទុកក្នុងប្រព័ន្ធទាញ យកមកវិញ បកប្រែជាភាសាផ្សេងទៀត ឬប្រើសម្រាប់ការរស្មីសំឡេងនិរន្តរ៍ដោយ គ្មានការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពី Voice Of God Recordings®។

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម ឬសម្រាប់សម្ភារៈផ្សេងទៀត សូមទាក់ទង៖

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org